

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΝΕΣ
ΤΟΥ ΚΚ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

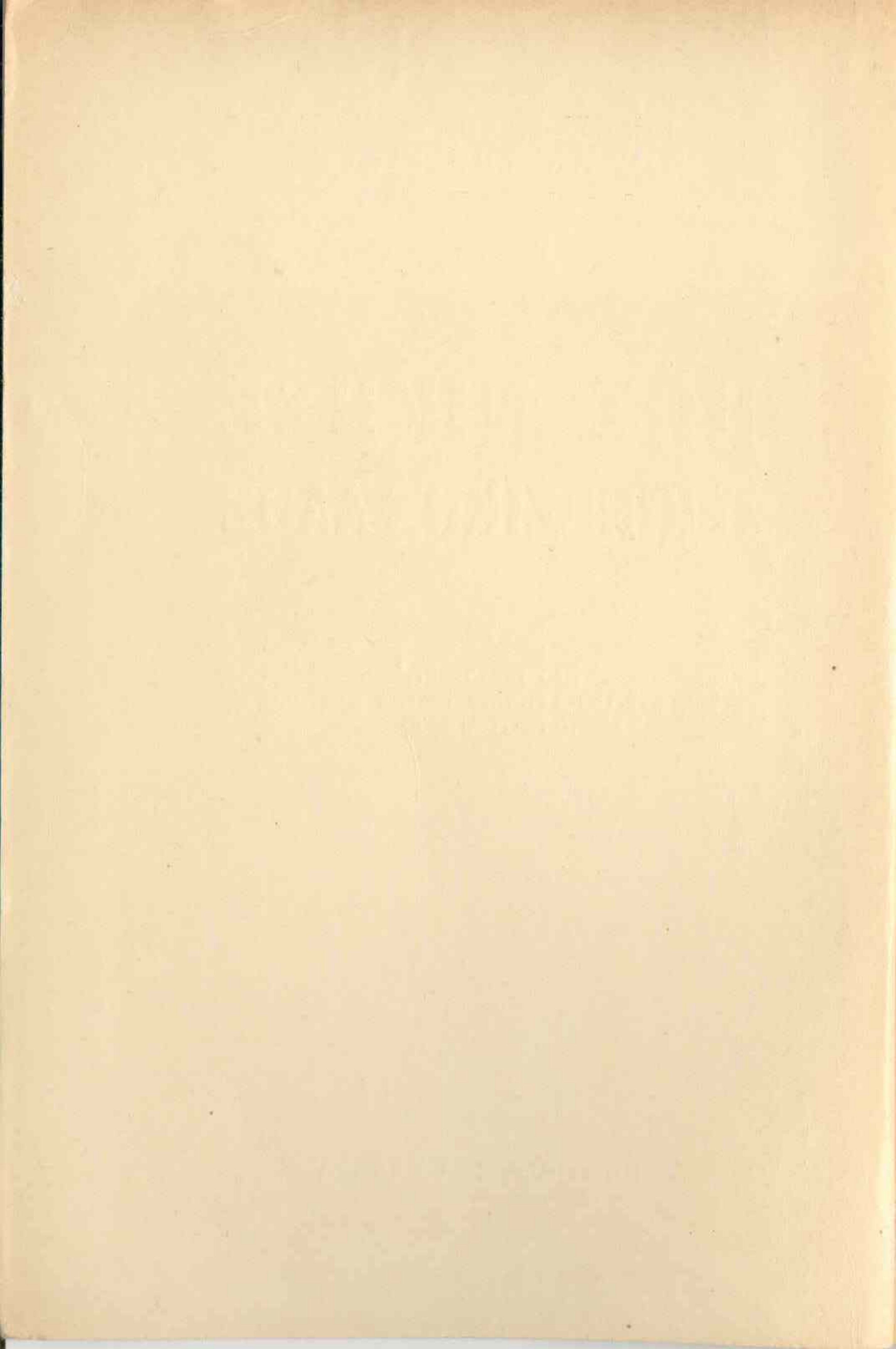
ΠΩΣ ΝΙΚΗΣΕ Ο ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

ΑΡΘΡΑ ΤΩΝ

ΜΑΟ ΤΣΕ - ΤΟΥΝΓΚ
ΤΣΟΥ ΝΤΕ, ΤΕΝΓΚ ΓΙΟΥΝΓΚ, ΤΕΝΓΚ ΧΣΙΑΟ - ΠΙΝΓΚ
ΛΟΥ ΤΙΝΓΚ - ΓΙ, ΛΙ ΒΕ'Ι' - ΣΕΝ

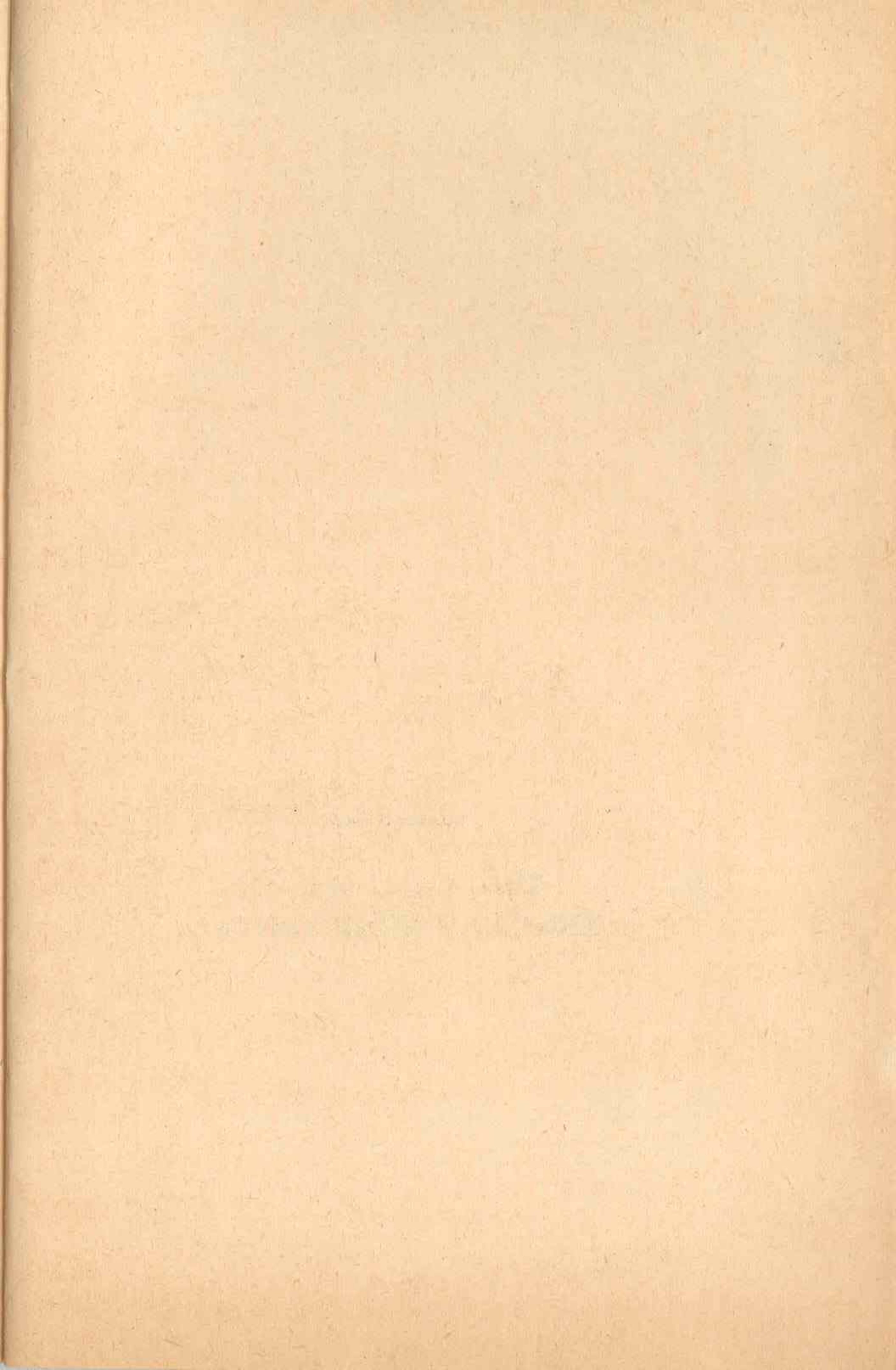

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ“

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΝΕΣ
ΤΟΥ ΚΚ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΡΘΡΩΝ

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΝΕΣ
ΤΟΥ ΚΚ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

ΠΩΣ ΝΙΚΗΣΕ Ο ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

ΑΡΘΡΑ ΤΩΝ

ΜΑΟ ΤΣΕ - ΤΟΥΝΓΚ
ΤΣΟΥ ΝΤΕ, ΤΕΝΓΚ ΓΙΟΥΝΓΚ, ΤΕΝΓΚ ΧΣΙΑΟ - ΠΙΝΓΚ
ΛΟΥ ΤΙΝΓΚ - ΓΙ, ΛΙ ΒΕ'Ι' - ΣΕΝ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ“

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Σέ τοῦτο τό βιβλιαράκι εἶναι συγκεντρωμένα τὰ ἄρθρα πού δημοσιεύτηκαν στήν ἐφημερίδα «Γιά σταθερή Εἰρήνη, γιά τή Λαϊκή Δημοκρατία» σιά 30 χρόνια τοῦ ἔνδοξου καί ἡρωϊκοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας. Τά ἄρθρα γραμμένα ἀπό ἡγέτες τοῦ ΚΚΚ μᾶς ἐξηγοῦν πῶς καί γιατί νίκησε ὁ κινέζικος λαός, μᾶς μεταδίδουν μιᾶ πλουσιότατη πείρα, μᾶς γνωρίζουν μέ τά σύγχρονα μεγάλα προβλήματα τῆς ἀνάρθωσης καί τῆς οἰκοδόμησής στήν Κίνα.

Κρίναμε σκόπιμο νά προτάξουμε στή συλλογή τή λαμπρή ἐργασία τοῦ σ. Μάο Τσε-Τούνγκ «Διχτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας» γραμμένη τήν 1η Ἰούλη 1949 σιά 28 χρόνια τοῦ ΚΚ τῆς Κίνας.

ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ «ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ»

Η ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΜΑΟ ΤΣΕ - ΤΟΥΝΓΚ

Προέδρου του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας

Τήν 1η του Ιούλη 1949 τό Κομμουνιστικό Κόμμα τής Κίνας συμπληρώνει τά 28 του χρόνια. "Όπως ό άνθρωπος, έτσι και τό κόμμα περνάει από τήν παιδική και έφηβική του ήλικία στήν ώριμότητα και στά γερατειά. Τό ΚΚ τής Κίνας δέν είναι τώρα ούτε παιδί, ούτε έφηβος τών 20 χρονών. Πέρασε πιά στήν ώριμότητα. "Ο άνθρωπος όταν φτάσει στά γερατειά του πεθαίνει. Τό ίδιο γίνεται και μέ τό κόμμα. "Όταν εξαφανιστοῦν οί τάξεις, τό όργανο τής ταξικῆς πάλης, τά πολιτικά κόμματα και ό κρατικός μηχανισμός θά χάσουν τό λόγο τής ύπαρξῆς τους, θά πάψουν νά είναι απαραίτητα και σιγά-σιγά θά εξαφανιστοῦν άφου θά έχουν εκπληρώσει τήν ιστορική τους άποστολή και ή ανθρώπινη κοινωνία θάχει φτάσει σέ άνώτερο επίπεδο εξέλιξης.

Τό κόμμα μας διαφέρει ριζικά από τά πολιτικά κόμματα τής άστικῆς τάξης. Αὐτά φοβοῦνται νά μιλάνε για τήν εξαφάνιση τών τάξεων, τῆς κρατικῆς εξουσίας και τών κομμάτων. "Εμεῖς όμως δηλώνουμε άνοιχτά πώς κάνουμε τό σκληρό αυτόν άγώνα άκριβώς για νά δημιουργήσουμε τέτιους όρους πού θά συντομέψουν τήν εξαφάνιση όλων αὐτῶν τών παραγόντων. Τό κομμουνιστικό κόμμα και ή κρατική εξουσία τῆς λαϊκῆς διχτατορίας δημιουργοῦν άκριβώς αὐτούς τούς όρους. "Όποιος δέν αναγνωρίζει αὐτή τήν αλήθεια δέν είναι κομμουνιστής. Οί νέοι σύγτροφοι πού μόλις μπήκανε στό κόμμα και δέν έχουν μελετήσει τίς βάσεις του μαρξισμού-λενινισμού ίσως νά μήν καταλαβαίνουν αὐτή τήν αλήθεια. Αὐτοί πρέπει νά καταλάβουν αὐτή τήν αλήθεια για νά μποροῦν νά έχουν σωστή κοσμοθεωρία.

Θά πρέπει νά ξέρουν πώς είναι ἀπαραίτητο νά περάσει ἡ ἀνθρωπότητα ἀπό τό δρόμο τῆς ἐξαφάνισης τῶν τάξεων, τῆς κρατικῆς ἐξουσίας καί τῶν κομμάτων, μονάχα πώς αὐτό εἶναι ζήτημα χρόνου καί συνθηκῶν. Οἱ κομμουνιστές ὅλου τοῦ κόσμου εἶναι ἄνθρωποι περισσότερο ἀναπτυγμένοι ἀπό τούς ἀστούς. Καταλαβαίνουν τούς νόμους τῆς γέννησης καί τῆς ἀνάπτυξης τῶν φαινομένων. Καταλαβαίνουν τή διαλεχτική καί βλέπουν μακριά, μπροστά. Στήν ἀστική τάξη δέν ἀρέσει αὐτή ἡ ἀλήθεια γιατί δέ θέλει ν' ἀνατραπεί ἀπό τό λαό. Τῆς εἶναι δύσκολο καί βαρυσανιστικό νά σκέφτεται πώς μπορεῖ ν' ἀνατραπεί, ὅπως ἀνατρέψαμε μεῖς τώρα τήν ἀντίδραση τοῦ Κουόμιντανγκ καί ὅπως πρὶν ἀπό λίγο, ἐμεῖς καί οἱ λαοί διαφόρων χωρῶν ἀνατρέψαμε τόν ἰαπωνικό ἱμπεριαλισμό. Γιά τήν ἐργατική τάξη, τόν ἐργαζόμενο λαό καί τούς κομμουνιστές δέ μπαίνει ζήτημα γι' αὐτούς ν' ἀνατραποῦν. Μπροστά τους ἔχουν τό ζήτημα τῆς βαριάς δουλειᾶς καί τῆ δημιουργία ὄρων γιά τή φυσιολογική ἐξαφάνιση τῶν τάξεων, τῆς κρατικῆς ἐξουσίας καί τῶν πολιτικῶν κομμάτων γιά νά μπεῖ ἡ ἀνθρωπότητα στό δρόμο τοῦ παγκόσμιου κομμουνισμοῦ.

Ἐδῶ θίξαμε τήν προοπτική τῆς ἀνάπτυξης τῆς ἀνθρωπότητας γιά νά ἐξηγήσουμε τά παρακάτω ζητήματα. Τό κόμμα μας συμπλήρωσε τά 28 του χρόνια. Σ' ὅλους εἶναι γνωστό πώς τά χρόνια αὐτά δέν πέρασαν μέσα σέ εἰρηνικές καταστάσεις, μά σέ δύσκολες συνθήκες. Εἴμασταν ὑποχρεωμένοι νά κάνουμε ἐσωτερικό καί ἐξωτερικό ἀγώνα, ἀγώνα μέσα στό κόμμα καί ἐξω ἀπ' αὐτό. Εἴμαστε εὐγνώμονες στόν Μάρξ-Ἐνγκελς-Λένιν-Στάλιν πού μᾶς ἔδωσαν τά ὄπλα γι' αὐτό τόν ἀγώνα. Αὐτά τά ὄπλα δέν εἶναι τά πολυβόλα μά ὁ μαρξισμός-λενινισμός. Ὁ Λένιν στό βιβλίο του πού ἔγραψε στά 1920 «Ὁ ἀριστερισμός, παιδική ἀρρώστια τοῦ κομμουνισμοῦ», περιγράφει πώς οἱ ρῶσοι δημιούργησαν τήν ἐπαναστατική τους θεωρία. Ὑστερα ἀπό δεκάδες χρόνια καί δοκιμασίες κατέληξαν στό μαρξισμό-λενινισμό. Ἡ Κίνα ἔχει πολλά ὅμοια καί κοινά σημεῖα μέ τήν προεπαναστατική Ρωσία. Ὑπάρχει ὁ ἴδιος φεουδαρχικός ζυγός. Καί οἱ δύο χῶρες ἦτανε καθυστερημένες οἰκονομικά καί ἐκπολιτιστικά, ἡ Κίνα μάλιστα σέ μεγαλύτερο βαθμό. Οἱ προοδευτικοί ἄνθρωποι κάνανε ἓνα δύσκολο ἀγώνα γυρεύοντας νά βροῦνε τό σωστό ἐπαναστατικό δρόμο γιά νά πετύχουν τήν ἐθνική ἀνόρθωση, αὐτό εἶναι τό κοινό χαρακτηριστικό καί στίς δύο χῶρες.

Ὑστερα ἀπό τό 1840, πού ἡ Κίνα ἔχασε τόν πόλεμο «γιά

τό ὄπιο», οἱ προαδευτικοὶ κινέζοι πέρασαν ἀναρίθμητες δυσκολίες φάχνοντας νά βροῦν τήν ἀλήθεια στίς δυτικές χῶρες. Ὁ Χούν Σίουϊ-Τσουάν, ὁ Κάνγκ Γιού-Βέϊ, ὁ Γιάνγκ-Φού καί ὁ Σούν Γιάτ-Σέν ἀποτελοῦσαν αὐτή τήν ομάδα τῶν ἀνθρώπων, πού προσπαθοῦσαν τά βροῦν τήν ἀλήθεια στή Δύση, ὡς τήν ἡμέρα πού γεννήθηκε τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας. Οἱ κινέζοι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς πού ἔτειναν πρός τήν πρόοδο, μελετοῦσαν ὄλο τά βιβλία πού περιείχαν τίς νέες δυτικές θεωρίες. Ὁ ἀριθμός τῶν ἀνθρώπων πού πήγανε γιά σπουδές στήν Ἰαπωνία, Ἀγγλία, Ἀμερική, Γαλλία καί Γερμανία εἶναι πολύ μέγας. Καταβάλανε ὅλες τίς προσπάθειές τους γιά νά σπουδάσουν στή Δύση. Καταργήθηκε τό παλιό σύστημα τῶν ἐξετάσεων γιά τήν κατάληψη μιᾶς κρατικῆς θέσης καί μεγάλωσε ὁ ἀριθμός τῶν σχολειῶν. Ἔτσι σπούδασα καί γώ σάν νέος. Ἦτανε ὁ πολιτισμός τῆς δυτικῆς ἀστικῆς δημοκρατίας, ἡ ἡ λεγόμενη νέα σχολή πού περιλάβαινε τήν κοινωνιολογική θεωρία καί τίς φυσικές ἐπιστήμες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καί πού ἀποτελοῦσε ἀντίθεση μέ τόν κινέζικο φεουδαρχισμό ἡ τή λεγόμενη παλιά σχολή.

Οἱ ἄνθρωποι, πού ἀπόχτησαν τίς καινούργιες αὐτές γνώσεις, πίστευαν ἀπόλυτα καί γιά πολλά χρόνια, πώς ἡ νέα αὐτή σχολή θά ἔσωζε τήν Κίνα. Ἄν ἐξαιρέσουμε τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς παλιᾶς σχολῆς, τότε, ἀπό τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς νέας σχολῆς πολύ λίγοι ἀμφέβαλαν σ' αὐτό. Κατά τή γνώμη τους, γιά νά σωθεῖ ἡ χώρα μας ἕνας μοναδικός δρόμος ὑπῆρχε, ὁ δρόμος τῶν μεταρρυθμίσεων, καί γι' αὐτό ἔπρεπε νά σπουδάσουν στό ἐξωτερικό. Καί προαδευτικά κράτη τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἦτανε μονάχα οἱ δυτικο-αστικές χῶρες. Αὐτές οἱ χῶρες εἶχανε δημιουργήσει τό σύγχρονο ἀστικό κράτος. Οἱ Ἰάπωνες εἶχανε πετύχει σημαντικά ἀποτελέσματα σπουδάζοντας στή Δύση. Ἔτσι καί οἱ κινέζοι θέλανε νά διδαχτοῦνε ἀπό τοὺς Ἰάπωνες. Γιά τοὺς κινέζους ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἡ Ρωσία ἦτανε μιᾶ καθυστερημένη χώρα καί μονάχα πολύ λίγοι θέλανε νά σπουδάζουνε σ' αὐτή. Ἔτσι, οἱ κινέζοι σπούδαζαν στά κράτη τοῦ ἐξωτερικοῦ στά τελευταῖα 60 χρόνια τοῦ 19ου αἰώνα ὡς τίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰώνα. Ἡ ἰμπεριαλιστική ἐπιθετικότητα τσάκισε τά ὄνειρα τῶν κινέζων νά σπουδάσουν στή Δύση. Εἶναι ἀληθινά περίεργο τό ὅτι οἱ δάσκαλοι εἰσβάλλουνε πάντα στίς χῶρες τῶν μαθητῶν τους.

Οἱ κινέζοι εἶχανε μάθει πολλά στή Δύση, ὅμως ὅλα ἐκεῖνα πού ξέρανε δέ μπορούσανε νά ἐφαρμοστοῦν στή ζωή. Τό

ιδανικό τους δέ μπορούσε νά πραγματοποιηθεῖ. Πολλές φορές νικήθηκαν τὰ ἐθνικά κινήματα, ὅπως καί ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1911. Ἡ κατάσταση τῆς χώρας κάθε μέρα χειροτέρευε. Τέτια ἦτανε ἡ κατάσταση πού ὁ λαός δέ μπορούσε νά ζήσει. Ἀμφιβολίες γεννήθηκαν, κι αὐτές οἱ ἀμφιβολίες ὀλοένα καί δυνάμωναν.

Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος κλόνησε συθέμελα ὅλο τόν κόσμο. Οἱ ρῶσοι πραγματοποίησαν τήν Ὀκτωβριανή Ἐπανάσταση καί δημιούργησαν τήν πρώτη σοσιαλιστική χώρα στόν κόσμο. Ἡ ἐπαναστατική ἐνεργητικότητα τοῦ μεγάλου ρούσικου προλεταριάτου καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ πού κρυβόταν μέσα τους καί δέν τήν ἔβλεπαν στό ἐξωτερικό, μέ τήν καθοδήγηση τοῦ Λένιν καί τοῦ Στάλιν ξέσπασε ἄξαφνα σάν ἡφαίστειο. Ὁλητή ἀνθρωπότητα μαζί καί οἱ κινέζοι ἔβλεπαν τότε διαφορετικά τοὺς ρώσους. Τότε καί μονάχα τότε οἱ κινέζοι πού δούλευαν στόν ἰδεολογικό τομέα μπήκανε στή σύγχρονη νέα ἐποχή. Οἱ κινέζοι βρῆκαν τήν καθολική ἀλήθεια τοῦ μαρξισμού-λενινισμού πού εἶναι ἐφαρμόσιμη παντοῦ, καί τό πρόσωπο τῆς Κίνας ἄλλαξε. Οἱ κινέζοι γνώρισαν τό μαρξισμό, ὕστερ' ἀπό τήν ἐφαρμογή του ἀπό τοὺς ρώσους. Ὡς τήν Ὀκτωβριανή Ἐπανάσταση οἱ κινέζοι ὄχι μονάχα τό Λένιν καί τό Στάλιν δέν ξέρανε ἀκόμα, μά δέν ξέρανε οὔτε τό Μάρξ καί τόν Ἐνγκελς. Οἱ ὁμοβροντίες τῶν κανονιῶν τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης ἔφεραν στόν τόπο μας τό μαρξισμό-λενινισμό. Ἡ Ὀκτωβριανή Ἐπανάσταση βοήθησε τὰ προοδευτικά στοιχεῖα τοῦ κόσμου καί τῆς Κίνας νά ἐφαρμόσουν τήν προλεταριακή κοσμοθεωρία γιά νά καθορίσουν τήν τύχη τῆς χώρας τους καί νά ἐξετάσουν τὰ προβλήματά τους. Νά βαδίσουμε τό δρόμο πού τράβηξαν οἱ ρῶσοι, αὐτό ἦτανε τό συμπέρασμα.

Στά 1919 στήν Κίνα ἐγίνε τό κίνημα τῆς «4 τοῦ Μάη» καί στά 1921 δημιουργήθηκε τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας. Τή στιγμή πού ὁ Σούν Γιατ-Σέν ἔχανε τίς ἐλπίδες του, ἐγίνε ἡ Ὀκτωβριανή Ἐπανάσταση καί ἰδρύθηκε τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας. Ὁ Σούν Γιατ-Σέν χαιρέτησε τήν Ὀκτωβριανή Ἐπανάσταση, χαιρέτησε τή βοήθεια τοῦ ρούσικου λαοῦ στόν κινέζικο λαό καί χαιρέτησε τή συνεργασία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας μαζί του.

Ὁ Σούν Γιατ-Σέν πέθανε καί ἦρθε στήν ἐξουσία ὁ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ. Μέσα σέ 20 χρόνια ὁ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ ἔφερε τήν Κίνα σέ μιᾶ ἀπελπιστική καί ἄθλια κατάσταση. Στά χρόνια τοῦ δεύτερου παγκόσμιου ἀντιφασιστικοῦ πολέμου, πού ἡ Σοβιετική Ἐνωση

Ήτανε ἡ κύρια δύναμη, καταστράφηκαν τρία μεγάλα ἰμπεριαλιστικά κράτη, δύο ἄλλα ἀδυνάτισαν καὶ μονάχα μιά ἰμπεριαλιστική χώρα στὸν κόσμον, οἱ Ἐνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, δὲν ἔπαθαν ζημιές. Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ ἐσωτερικὴ κρίση τῶν Ἐνωμένων Πολιτειῶν ἔχει ἀρκετὰ σοβαρὸ χαρακτήρα. Αὐτὲς θέλουν νὰ ὑποδουλώσουν ὅλους τοὺς λαούς, αὐτὲς βοήθησαν τὸν Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ μὲ ὅπλα γιὰ νὰ ἐξολοθρέψει μερικὰ ἑκατομμύρια κινέζων.

Ὁ κινέζικος λαὸς κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ κομμουνιστικοῦ τοῦ κόμματος, ἀφοῦ ἔδιωξε τοὺς λάπωνες ἰμπεριαλιστὲς καὶ ἐπὶ τρία χρόνια ἔκανε τὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ τοῦ ἀγῶνα, κέρδισε μιά μεγάλη νίκη. Ἔτσι, ὁ ἀστικός πολιτισμὸς τῆς Δύσης, ἡ ἀστικὴ δημοκρατία καὶ τὸ ἀστικὸ πολίτευμα χρεωκόπησαν στὰ μάτια τοῦ κινέζικου λαοῦ. Ἡ ἀστικὴ δημοκρατία παραχώρησε τὴ θέση τῆς στή λαϊκὴ δημοκρατία, πού τὴν καθοδηγεῖ ἡ ἐργατικὴ τάξη, καὶ τὸ ἀστικὸ πολίτευμα στὸ λαϊκοδημοκρατικὸ πολίτευμα. Ἔτσι δημιουργήθηκαν οἱ δυνατότητες νὰ φτάσουμε μὲ τὴ λαϊκὴ δημοκρατία στὸ σοσιαλισμὸ καὶ τὸν κομμουνισμὸ, νὰ ἐξαφανίσουμε τίς τάξεις καὶ νὰ φτάσουμε στὸν παγκόσμιον κομμουνισμὸ. Ὁ Κάνγκ Γιού-Βέϊ ἔγραψε ἕνα βιβλίο γιὰ τὸν παγκόσμιον κομμουνισμὸ, ὅμως δὲ βρῆκε καὶ δὲ μποροῦσε νὰ βρεῖ τὸ δρόμον πού ὀδηγεῖ σ' αὐτόν. Ἡ ἀστικὴ δημοκρατία ἔζησε στὰ κράτη τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὰ δὲ μποροῦσε νὰ ζήσει καὶ στὸν τόπον μας γιὰ τὴν Κίνα εἶναι μιά χώρα πού τὴν καταπιέζουν οἱ ἰμπεριαλιστὲς. Ὁ μοναδικὸς δρόμος γιὰ τὴν ἐξαφάνιση τῶν τάξεων, ὁ δρόμος γιὰ τὸν παγκόσμιον κομμουνισμὸ εἶναι ἡ λαϊκὴ δημοκρατία μὲ τὴν καθοδήγηση τῆς ἐργατικῆς τάξης. Ὅλοι οἱ ἄλλοι δρόμοι δοκιμάστηκαν καὶ ἀπότυχαν. Ἐκεῖνοι πού παραδέχτηκαν ὅποιονδήποτε ἄλλες θεωρίες συντρίφτηκαν ἢ ἀναγνώρισαν τὰ λάθη τους ἢ καὶ ἄλλαξαν τίς πεποιθήσεις τους. Τὰ γεγονότα ἐξελίχτηκαν τόσο γρήγορα πού πολλοὶ ἄνθρωποι βρέθηκαν ἀπροετοίμαστοι, καὶ ἐξηγοῦμε εὐκολὰ τὴν ἐπιθυμία τους νὰ ξαναμορφωθοῦν. Ἐμεῖς χαιρετίζουμε αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία νὰ ξαναμορφωθοῦν. Ἡ πρωτοπορία τοῦ κινέζικου προλεταριάτου ἀφομοίωσε τὸ μαρξισμό-λενινισμό ὕστερ' ἀπὸ τὴν Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση καὶ δημιούργησε τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Κίνας. Ὑστερ' ἀπ' αὐτό, ἡ πρωτοπορία τοῦ κινέζικου προλεταριάτου ἄρχισε τοὺς πολιτικούς ἀγῶνες καὶ πέρασε ἕναν 28χρονον ἀνώμαλον δρόμον ὥσπου νὰ φτάσει στὴ νίκη. Ἐκινώντας ἀπὸ τὴν πείρα τῶν 28 χρόνων, ἀκριβῶς ὅπως

και από την πείρα των «40 χρόνων» που μιλάει ο Σούν Γιατ-Σέν στη διαθήκη του, μπορούμε να βγάλουμε τουτό γενικό συμπέρασμα: «Πρέπει να πιστεύουμε σταθερά πως για να κατακτήσουμε τη νίκη είμαστε υποχρεωμένοι να διαφωτίσουμε τις μάζες του λαού και να τις ενώσουμε στον κοινό αγώνα με κείνους τους λαούς που μας θεωρούν ισότιμο έθνος». Ο Σούν Γιατ-Σέν είχε διαφορετική κοσμοθεωρία από μας και ξεκινούσε από άλλη ταξική άποψη για τον καθορισμό και τη λύση των προβλημάτων, μα στο πρόβλημα του αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό του 20ού αιώνα είχε φτάσει σ' ένα συμπέρασμα που βασικά ανταποκρινόταν με τα δικά μας συμπεράσματα.

Από την ημέρα που πέθανε ο Σούν Γιατ-Σέν πέρασαν 24 χρόνια και κάτω από την καθοδήγηση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας ή κινέζικη επαναστατική θεωρία και πράξη κάνανε τεράστιο βήμα προς τα μπρός, που άλλαξε ριζικά την όψη της Κίνας. Σήμερα, ο λαός της Κίνας έχει καταλάβει δυό βασικά πράγματα:

1) Τό ξύπνημα των λαϊκών μαζών της χώρας. Αυτό σημαίνει ενότητα της εργατικής τάξης, της αγροτιάς, των μικροαστών και της εθνικής αστικής τάξης σ' ένα κοινό μέτωπο κάτω από την καθοδήγηση της εργατικής τάξης και τη δημιουργία του κράτους της δικτατορίας της λαϊκής δημοκρατίας, με επικεφαλής την εργατική τάξη και με βάση την εργατοαγροτική συμμαχία.

2) Την ενότητα στον κοινό αγώνα με τις χώρες του κόσμου που μας θεωρούν σαν ισότιμο έθνος και με τους λαούς όλων των χωρών. Αυτό σημαίνει συμμαχία με την ΕΣΣΔ, συμμαχία με τις νέες δημοκρατίες της Ευρώπης και συμμαχία με τό προλεταριάτο και τις λαϊκές μάζες των άλλων χωρών για να δημιουργήσουμε τό παγκόσμιο ενιαίο μέτωπο

Μας λένε πως «κλσίνουμε προς τη μιά μεριά». Έτσι είναι. Η 40χρονη πείρα του Σούν Γιατ-Σέν και η 28χρονη πείρα του κομμουνιστικού μας κόμματος μας έπεισαν σταθερά πως για να κατακτήσουμε και στερεώσουμε τη νίκη πρέπει ν' ανήκουμε σ' ένα στρατόπεδο. Η πείρα αυτή μας δείχνει πως όλος ο κινέζικος λαός πρέπει ν' ανήκει ή στο στρατόπεδο του ιμπεριαλισμού ή στο στρατόπεδο του σοσιαλισμού. Δέ μπορούμε να μείνουμε στη μέση γιατί τρίτος δρόμος δέν υπάρχει. Εμείς παλαίβουμε με την αντιδραστική κλίκα του Τζάνγκ Κάι-Σέκ, που ανήκει στο στρατόπεδο του ιμπεριαλισμού, και είμα-

στε ενάντια στήν αὐταπάτη τῆς ὑπαρξῆς τρίτου δρόμου. Ὁχι μονάχα στήν Κίνα, μά καί σ' ὅλο τόν κόσμο χωρίς ἐξαίρεση πρέπει νά εἶσαι ἤ μέ τόν ἱμπεριαλισμό ἢ μέ τό σοσιαλισμό. Ἡ οὐδετερότητα εἶναι καμουφλάρισμα καί τρίτος δρόμος δέν ὑπάρχει.

Μᾶς λένε πώς «ἡ στάση μας εἶναι πολύ προκλητική». Ἐδῶ μιλάνε γιά τή συμπεριφορά μας ἀπέναντι στούς ντόπιους καί ξένους ἀντιδραστικούς, δηλαδή μέ τούς ἱμπεριαλιστές καί τά μαντρόσκυλά τους καί ὄχι μέ τόν ὑπόλοιπο κόσμο. Μά ἐδῶ δέ μπαίνει καθόλου ζήτημα γιά προκλητική συμπεριφορά μας ἀπέναντι στούς ξένους καί ντόπιους ἀντιδραστικούς, ἀφοῦ πρόκειται γιά ἀντιδραστικούς. Μονάχα μέ τό δρόμο τοῦ ξεκαθαρίσματος τῶν συνόρων ἀνάμεσα στούς ἀντιδραστικούς καί ἐπαναστάτες, μονάχα μέ τό δρόμο τοῦ ξεσκεπάσματος τῶν σκοπῶν καί τῶν συνωμοσιῶν τῆς ἀντίδρασης, διατηρώντας τήν ἐπαγρύπνηση ἀνάμεσα στίς ἐπαναστατικές μας γραμμές καί μονάχα μέ τό ἀνέβασμα τοῦ ἠθικοῦ μας ἢ ἀντίδραση μπορεί ν' ἀπομονωθεῖ, νά ὑποκύψει καί νά τσακιστεῖ. Μπροστά στά ἄγρια θηρία δέν πρέπει νά δείξουμε τήν παραμικρότερη δειλία. Πρέπει νά ἔχουμε ὑπόψη μας τόν Οὔ Σούν, (ἕναν ἀπό τούς 108 ἥρωες τοῦ γνωστοῦ ἱστορικοῦ ἔργου: «Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδέρφια»), πού σκότωσε τήν τίγρη στή γέφυρα τοῦ Τσιγιάν. Ὁ Οὔ Σούν καταλάβαινε πώς εἴτε προκαλοῦσαν εἴτε ὄχι τήν τίγρη πού ἦταν στή γέφυρα τοῦ Τσιγιάν, αὐτή θά ἔτρωγε τούς ἀνθρώπους. Ἐπρεπε λοιπόν νά διαλέξει: ἢ θά σκότωνε τήν τίγρη ἢ θά τόν ἔτρωγε αὐτή.

Μᾶς λένε πώς «μᾶς εἶναι ἀπαραίτητο τό ἐμπόριο». Πολύ σωστά. Τό ἐμπόριο πρέπει νά γίνεται. Μονάχα πού ἐμεῖς εἴμαστε ἐνάντια στή ντόπια καί ξένη ἀντίδραση, πού μᾶς ἐμποδίζει νά πραγματοποιοῦμε τό ἐμπόριό μας, ὅμως δέν εἴμαστε ἐνάντια σέ κανέναν ἄλλον. Πρέπει ὅλοι νά μάθουν πώς κανέναν ἄλλον ἐκτός ἀπό τούς ἱμπεριαλιστές καί τούς λακέδες τους, τήν ἀντιδραστική κλίμα τοῦ Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ, δέ μᾶς ἐμποδίζει νά συνάψουμε ἐμπορικές σχέσεις μέ τά κράτη τοῦ ἐξωτερικοῦ καί ν' ἀποκαταστήσουμε μαζί τους διπλωματικές σχέσεις. Ὅταν θά ἐνώσουμε ὅλες τίς δυνάμεις τῆς χώρας μας καί τοῦ ἐξωτερικοῦ γιά νά ἐξαφανίσουμε τή ντόπια καί ξένη ἀντίδραση, τότε θ' ἀρχίσει τό ἐμπόριο καί θά δημιουργηθοῦν οἱ δυνατότητες ἀποκατάστασης τῶν διπλωματικῶν σχέσεών μας μέ τίς ξένες δυνάμεις στή βάση τῆς ἰσοτιμίας, τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων καί τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος.

Μᾶς λένε πώς «ἡ νίκη εἶναι δυνατή καί χωρίς τήν ξένη βοήθεια». Αὕτη εἶναι λαθεμένη σκέψη. Στήν ἐποχή πού ὑπάρχει ὁ ἱμπεριαλισμός, μιᾶ γνήσια λαϊκή ἐπανάσταση σέ ὁποιαδήποτε χώρα δέ μπορεῖ νά διατηρήσει τή νίκη χωρίς τήν πολυμορφη βοήθεια τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων ὅλου τοῦ κόσμου. Χωρίς αὕτη τή βοήθεια κι ἂν καταχτήσει τή νίκη δέ θά μπορέσει νά τή διατηρήσει.

Ἡ Ὀχτωβριανή Ἐπανάσταση νίκησε καί στερεώθηκε, ὅπως ἀπό πολύν καιρό ἔχει ἐξηγήσει ὁ Στάλιν. Ἀκριβῶς μέ αὐτό τόν τρόπο γκρεμίστηκαν τά τρία ἱμπεριαλιστικά κράτη καί δημιουργήθηκαν οἱ χώρες τῆς νέας δημοκρατίας. Ἀκριβῶς ἔτσι ἔχει καί θά ἔχει ἡ ὑπόθεση τῆς Λαϊκῆς Κίνας, τώρα καί στό μέλλον. Ἄς σκεφτοῦμε. Ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ Σοβιετική Ἐνωση, ἂν δέ νικοῦσε τό ἀντιφασιστικό στρατόπεδο στό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ἂν δέν τσακιζόταν ὁ ἰαπωνικός ἱμπεριαλισμός, πού εἶναι τό βασικό γιά μᾶς, ἂν στήν Εὐρώπη δέν παρουσιάζονταν οἱ χώρες τῆς νέας δημοκρατίας, ἂν δέν ὑπῆρχε τό δυνάμωμα τῆς πάλης τῶν καταπιεζομένων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἂν δέν ὑπῆρχε ὁ ἀγῶνας τῶν λαϊκῶν μαζῶν στίς Ἐνωμένες Πολιτείες, στήν Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ἰταλία, Ἰαπωνία καί στίς ἄλλες κεφαλαιοκρατικές χώρες ἐνάντια στίς ἀντιδραστικές διευθύνουσες κλίκες τους, ἂν δέν ὑπῆρχαν ὅλοι αὐτοί οἱ παράγοντες, τότες ἀσφαλῶς ἡ πίεση τῆς παγκόσμιας ἀντίδρασης θά ἦτανε πιά μεγάλη ἀπ' ὅ,τι εἶναι σήμερα. Καί τότες θά μπορούσαμε μήπως νά νικήσουμε σέ τέτιες συνθήκες; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ὅπως ἀκριβῶς δέ θά μπορούσαμε καί νά στερεώσουμε τή νίκη, πού εἶχαμε καταχτήσει. Σ' αὐτό τό ζήτημα ὁ κινέζικος λαός ἔχει μεγάλη πείρα. Τά λόγια πού εἶπε ὁ Σούν Γιατ-Σέν πρὶν ἀπό τό θάνατό του πώς οἱ ἐπαναστατικές δυνάμεις ὅλου τοῦ κόσμου πρέπει νά εἶναι ἐνωμένες, ἐκφράζουν ἀπό καιρό τώρα αὕτη τήν πείρα.

Μᾶς λένε πώς «ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τή βοήθεια τῆς ἀγγλικῆς καί ἀμερικάνικης κυβέρνησης». Αὕτη ἡ σκέψη στίς σημερινές στιγμές εἶναι ἀφελής. Σήμερα στήν Ἀγγλία καί στήν Ἀμερική διοικοῦν ἀκόμα οἱ ἱμπεριαλιστές. Μποροῦν λοιπόν αὐτοί νά βοηθήσουν ἕνα λαϊκό κράτος; Ἄν ὑποθέσουμε πώς εἶχαμε μ' αὐτές τίς χώρες ἐμπορικές σχέσεις καί πώς στό μέλλον θά ἦτανε πρόθυμες νά μᾶς δανείσουν χρήματα μέ ἀμοιβαία εὐνοϊκούς ὅρους, ποιός θά ἦτανε ὁ λόγος γιά νά τό κάνουν αὐτό; Θά συμφωνοῦσαν γιατί οἱ κεφαλαιοκράτες αὐτῶν τῶν

χωρῶν θέλουν κέρδη, οἱ τραπεζίτες θέλουν νά πάρουν ποσοστά γιά νά ξεπεράσουν τήν κρίση καί ὄχι γιά νά βοηθήσουν τόν κινέζικο λαό. Τά κομμουνιστικά κόμματα καθώς καί τά προοδευτικά κόμματα καί ομάδες αὐτῶν τῶν χωρῶν κάνουν τώρα μιά προσπάθεια νά συνάψουν μαζί μας ἐμπορικές σχέσεις καί ν' ἀποκαταστήσουν διπλωματικές σχέσεις. Αὐτή εἶναι μιά καλή προσπάθεια, αὐτή εἶναι βοήθεια καί αὐτές τίς πράξεις δέ μπορούμε νά τίς τοποθετήσουμε στήν ἴδια σειρά μέ τίς προσπάθειες τῆς ἀστικής τάξης αὐτῶν τῶν χωρῶν. Ὁ Σούν Γιάτ-Σέν σ' ὅλα τά χρόνια τῆς ζωῆς του πολλές φορές ζήτησε βοήθεια ἀπό τίς ἰμπεριαλιστικές χῶρες. Ὅλες αὐτές οἱ ἐκκλήσεις του δέν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα καί ἀντίς γιά βοήθεια δεχόταν τίς ἀλύπητες ἐπιθέσεις τους. Μονάχα μιά φορά σ' ὅλη του τή ζωή πῆρε ἐξωτερική βοήθεια καί αὐτή τοῦ τήν ἔδωσε ἡ ΕΣΣΔ. Ὁ ἀναγνώστης μπορεῖ νά δεῖ στή διαθήκη τοῦ δόκτορα Σούν Γιάτ-Σέν ὅπου γράφει πῶς ὁ λαός δέν πρέπει νά ζητάει βοήθεια ἀπό τίς ἰμπεριαλιστικές χῶρες. Ἐπειθε τό λαό «νά ἐνωθεῖ μέ τοὺς λαούς ὅλου τοῦ κόσμου πού συμπεριφέρονται μαζί μας σάν ἰσοτιμο ἔθνος». Ὁ δόκτορας Σούν Γιάτ-Σέν εἶχε πείρα γιατί τόν εἶχαν γελάσει. Ἐμεῖς πρέπει νά θυμούμαστε τά λόγια του γιά νά μή μᾶς γελάσουν ξανά.

Στίς διεθνείς σχέσεις μας ἀνήκουμε στό ἀντιιμπεριαλιστικό στρατόπεδο, πού ἐπικεφαλῆς του βρίσκεται ἡ Σοβιετική Ἐνωση, καί πρέπει νάμαστε βέβαιοι γιά τήν πραγματική φιλική βοήθεια αὐτοῦ τοῦ στρατοπέδου καί ὄχι νά ἐλπίζουμε στό ἰμπεριαλιστικό.

Μᾶς λένε πῶς «ἐγκαθιδρύσαμε διχτατορία». Μάλιστα, ἀγαπητοί κύριοι, ἔχετε δίκιο. Πραγματικά ἐγκαθιδρύσαμε διχτατορία. Ἡ πείρα πού συγκέντρωσε ὁ κινέζικος λαός μέσα σέ δεκάδες χρόνια, μᾶς ὑπαγορεύει τήν ἀνάγκη νά ἐγκαθιδρύσουμε τή διχτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας. Αὐτό σημαίνει πῶς ἡ ἀντίδραση πρέπει νά στερηθεῖ τό δικαίωμα νά ἐκφράζει τή γνώμη της, καί πῶς μονάχα ὁ λαός ἔχει τό δικαίωμα τοῦ λόγου γιά νά λέει τή γνώμη του. Ποιός ὅμως εἶναι αὐτός ὁ «λαός»; Στή σημερινή Κίνα, λαός εἶναι ἡ ἐργατική τάξη καί ἡ ἀγροτιά, οἱ μικροαστοί καί ἡ ἐθνική ἀστική τάξη. Οἱ τάξεις αὐτές, μέ τήν καθοδήγηση τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἐνωθήκανε γιά νά δημιουργήσουν τό κράτος τους, νά ἐκλέξουν τή δική τους κυβέρνηση καί νά ἐπιβάλουν τή διχτατορία τους πάνω στοὺς λακέδες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, στοὺς τσιφλικάδες καί

στό χρηματιστικό κεφάλαιο για να τους συντρίψουν και να τους υποχρεώσουν να δράσουν μονάχα μέσα στα νόμιμα πλαίσια και να μὴν τους ἐπιτρέψουν οὔτε στα λόγια οὔτε και στις πράξεις να ξεπεράσουν αὐτά τὰ ὅρια. Ἄν ὅμως προσπαθήσουν στις συζητήσεις και στις πράξεις τους να περάσουν αὐτά τὰ σύνορα, τότες θὰ τους ἀπαγορευτεῖ αὐτό τό πράμα και γρήγορα θὰ τιμωρηθοῦν γι' αὐτό. Τό δημοκρατικό καθεστῶς πρέπει να ὑπάρχει για τὸ λαό, παρέχοντάς του τὴν ἐλευθερία τοῦ λόγου, τῆς συγκέντρωσης και τῆς ὀργάνωσης. Τό δικαίωμα τῆς ψήφου ἀνήκει μονάχα στό λαό και ὄχι στήν ἀντίδραση. Οἱ δύο αὐτές ἀπόψεις και συγκεκριμένα ἡ δημοκρατία για τὸ λαό και ἡ δικτατορία πάνω στήν ἀντίδραση, ἀποτελοῦν τὴ δικτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας.

Και γιατί πρέπει να εἶναι ἀκριβῶς ἔτσι; Εἶναι ὀλοφάνερο πῶς ἂν δέ γινόταν αὐτό, τότες θὰ νικιόταν ἡ ἐπανάσταση, ὁ λαός θὰ δυστυχοῦσε πάλι και τὸ κράτος θὰ καταστρεφόταν.

Μᾶς ρωτᾶνε: «Μήπως ἐσεῖς δέ θέλετε τὴν κατάργηση τῆς κρατικῆς ἐξουσίας;» Ναι, τὴ θέλουμε, μὰ ὄχι σήμερα. Δέ μπορούμε σήμερα να καταργήσουμε τὴν κρατικὴ ἐξουσία. Γιατί; Γιατί ἀκόμα ζεῖ ὁ ἱμπεριαλισμός, ὑπάρχει ἀκόμα ἡ κινέζικη ἀντίδραση και ὑπάρχουν ἀκόμα οἱ τάξεις. Τό καθήκον μας σήμερα εἶναι να στερεώσουμε τὸ μηχανισμό τοῦ λαϊκοῦ κράτους και κυρίως τὸ λαϊκό στρατό, τὴ λαϊκὴ πολιτοφυλακὴ και τὴ λαϊκὴ δικαιοσύνη, για τὴν ἐθνικὴ μας ἀμυνα και τὴν ὑπεράσπιση τῶν λαϊκῶν συμφερόντων. Αὐτό εἶναι ὁ ἀπαραίτητος ὅρος για να μπορέσει ἡ Κίνα ν' ἀναπτύσσεται ἀκλόνητα κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς ἐργατικῆς τάξης και τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, για να μπορέσει να γίνει ἀπὸ γεωργικὴ χώρα, χώρα βιομηχανικὴ και να περάσει ἀπὸ τὴ νέα δημοκρατία σὴ σοσιαλιστικὴ και κομμουνιστικὴ κοινωνία, για να μπορέσουμε να ἐξαφανίσουμε τίς τάξεις και να πραγματοποιήσουμε τὸν παγκόσμιο κομμουνισμό. Ὁ στρατός, ἡ πολιτοφυλακὴ και ἡ κρατικὴ δικαιοσύνη εἶναι τὰ ὄπλα τῶν τάξεων για τὴν καταπίεση τῶν τάξεων. Ὁ κρατικὸς μηχανισμός, για τίς ἐχθρικές τάξεις, εἶναι τὸ ὄπλο τῆς καταπίεσης. Αὐτό εἶναι ὄργανο βίας και ὄχι οἴκτου.

Μᾶς λένε πῶς «δέν ἔχουμε οἴκτο». Αὐτό εἶναι ἀλήθεια. Εἴμαστε ἀποφασιστικά ἐνάντια στήν ἐπίδειξη οἴκτου για τίς ἀντιδραστικὲς πράξεις τῶν ἀντιδραστικῶν και τῶν ἀντιδραστικῶν τάξεων. Ἐμεῖς δείχνουμε τὴν καλοσύνη μας μονάχα στή συμπεριφορά μας ἀπέναντι στό λαό και ὄχι σχετικά μέ τίς ἀντι-

δραστικές πράξεις τῶν ἀντιδραστικῶν καί τῶν ἀντιδραστικῶν τάξεων, πού βρίσκονται ἔξω ἀπό τό λαό. Τό λαϊκό κράτος ὑπερασπίζει τό λαό. Μονάχα μέ τό λαϊκό κράτος μπορεί ὁ λαός νά χρησιμοποιήσῃ τίς δημοκρατικές μέθοδες σέ ἐθνική κλίμακα καί νά διαπαιδαγωγεῖται ὀλοκληρωτικά γιά νά ἐλευθερωθεῖ ἀπό τήν ἐπίδραση πού ἐξασκεῖ πάνω του ἡ ντόπια καί ξένη ἀντίδραση (σήμερα αὐτή ἡ ἐπίδραση εἶναι ἀκόμα ἀρκετά μεγάλη, αὐτή θά ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει πολύν καιρό ἀκόμα καί δέ μπορεί νά ἐξαφανιστεῖ γρήγορα), γιά νά μάθει νά ξεσυνηθίσει τίς ἀνόητες συνήθειες καί ἰδεολογίες πού ἀπόχτησε στήν παλιά κοινωνία καί νά μήν ἀκολουθεῖ τό στραβό ὁρόμο πού τοῦ ὑποδείχνουν οἱ ἀντιδραστικοί, μά ὅπως καί πρῶτα νά βαδίζει μπρός καί νά ἐξελισσεται πρὸς τήν κατεύθυνση τῆς σοσιαλιστικῆς καί κομμουνιστικῆς κοινωνίας.

Οἱ μέθοδες πού χρησιμοποιοῦμε σ' αὐτό τόν τομέα εἶναι δημοκρατικές καί συγκεκριμένα ἐφαρμόζουμε τήν πειθῶ καί ὄχι τόν ἐξαναγκασμό. "Αν οἱ ἄνθρωποι θά παραβαίνουν τοὺς νόμους μας, θά τιμωροῦνται, θά φυλακίζονται, μά ἀκόμα καί θά καταδικάζονται σέ θάνατο. "Ὅλα ὅμως αὐτά θά εἶναι μονωμένες περιπτώσεις πού καταρχήν θά διαφέρουν ἀπό τή διχτατορία πού θά ἐφαρμόζεται σέ βάρος τῆς ἀντιδραστικῆς τάξης σάν τάξης. "Ἰστερ' ἀπό τήν ἀνατροπή τοῦ πολιτικοῦ καθεστώτος τῆς ἀντίδρασης, στίς ἀντιδραστικές τάξεις καί στήν ἀντιδραστική κλίμακα θά παραχωρηθοῦν γῆ, δουλιὰ καί τὰ μέσα γιά τή ζωή τους γιά νά μποροῦν δουλεύοντας νά διαπαιδαγωγοῦνται στό καινούργιο σύστημα, μέ τόν ὅρο ὅμως νά μήν κάνουν κινήματα, καταστροφές καί σαμποτάζ. "Αν δέ θέλουν νά δουλέψουν, τό λαϊκό κράτος θά τοὺς ὑποχρεώσει νά δουλέψουν. "Ἰστερα θά γίνει ἀνάμεσά τους πολιτική προπαγανδιστική διαφωτιστική δουλιὰ, ἔτσι ὅπως κάναμε αὐτή τή δουλιὰ καί στοὺς αἰχμάλωτους ἀξιωματικούς. Κι αὐτό ἐπίσης μπορεί νά ὀνομαστεῖ εὐεργετική διοίκηση. "Ὅμως αὐτό θά τό ἐφαρμόσουμε ὑποχρεωτικά στή συμπεριφορά μας μέ τίς πρώην ἐχθρικές μας τάξεις, κι αὐτή μας τή δουλιὰ δέν πρέπει νά τήν τεποθετοῦμε στήν ἴδια σειρά μέ τή διαπαιδαγωγική μας δουλιὰ ἀνάμεσα στόν ἐπαναστατικό μας λαό. Τέτια καινούργια διαπαιδαγώγηση τῶν ἀντιδραστικῶν τάξεων μπορεί νά πραγματοποιηθεῖ μονάχα στό κράτος τῆς διχτατορίας τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας.

"Αν αὐτή ἡ δουλιὰ γίνει καλά, τότες οἱ βασικές ἐκμεταλλεύτριες τάξεις τῆς Κίνας, ἡ τάξη τῶν τσιφλικάδων, τῶν χρη-

ματιστῶν καί τῶν μονοπωλητῶν, τελικά θά ἐξαφανιστοῦν. Σχετικά μέ τήν ἄλλη ἐκμεταλλεύτρια τάξη, τήν ἐθνική ἀστική τάξη, στό σημερινό στάδιο μπορεί νά γίνει μεγάλη διαπαιδαγωγική δουλιὰ ἀνάμεσά της. Ὄταν θά πραγματοποιηθεῖ ὁ σοσιαλισμός, μ' ἄλλα λόγια, ὅταν θά γίνει ἡ ἐθνικοποίηση τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ τάξη αὐτή μπορεί νά διαπαιδαγωγηθεῖ καί νά ἀναδιαπαιδαγωγηθεῖ πιό πέρα. Στά χέρια τοῦ λαοῦ βρίσκεται ὁ δυνατός κρατικός μηχανισμός καί ὁ λαός δέ φοβᾶται τήν ἐξέγερσή της.

Σοβαρό πρόβλημα εἶναι ἡ διαπαιδαγώγηση τῆς ἀγροτιᾶς. Τά ἀγροτικά νοικοκυριά ἔχουν πολύ κομματιαστεῖ. Κρίνοντας ἀπό τήν πείρα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, θά χρειαστεῖ νά περάσει πάρα πολύς καιρός καί μεγάλη δουλιὰ γιά νά γίνει ἡ σοσιαλιστικοποίηση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Χωρίς τή σοσιαλιστικοποίηση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, δέ μπορεί νά πραγματοποιηθεῖ ὀλοκληρωτικά καί σταθερά ὁ σοσιαλισμός. Γιά τή σοσιαλιστικοποίηση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἀνάπτυξη τῆς μεγάλης βιομηχανίας, μέ τίς κρατικές ἐπιχειρήσεις σάν βασικό συστατικό της μέρος. Τό κράτος τῆς διχτατορίας τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας πρέπει βῆμα πρὸς βῆμα νά λύσει τό πρόβλημα γιά τήν ἐκβιομηχάνιση τῆς χώρας. Τό ἄρθρο τοῦτο δέν ἀσχολεῖται κατά βάθος μέ τά μεγάλα οἰκονομικά προβλήματα καί δέ θά τ' ἀναπτύξει ἐδῶ λεπτομερειακά.

Τό πρῶτο ἐθνικό συνέδριο τοῦ Κουόμιντανγκ στά 1924, πού τό καθοδηγοῦσε προσωπικά ὁ Σούν Γιάτ-Σέν καί ὅπου πῆραν μέρος καί οἱ κομμουνιστές, ἔβγαλε τό γνωστό μανιφέστο ὅπου ἀνάμεσα στ' ἄλλα ἔλεγε καί τά ἑξῆς: «Τό λεγόμενο δημοκρατικό καθεστῶς στίς σύγχρονες χῶρες συχνά μονοπωλιέται ἀπό τήν ἀστική τάξη καί μετατρέπεται σέ ὄπλο καταπίεσης τοῦ λαοῦ. Ἡ δημοκρατία ὅμως τοῦ Κουόμιντανγκ εἶναι χτῆμα ὀλοκληρου τοῦ λαοῦ καί ὄχι προσωπικό χτῆμα μιᾶς μειοψηφίας». Ἄν ἐξαιρέσουμε τό ποιός θά καθοδηγιέται καί ποιός θά καθοδηγεῖ, ἡ δημοκρατία πού ἀναφέρεται παραπάνω, ἀπό ἀποψη γενικοῦ πολιτικοῦ προγράμματος, ἀνταποκρίνεται στή λαϊκή δημοκρατία ἢ στή νέα δημοκρατία, πού λέμε μεῖς. Ἄν ἓνα κρατικό σύστημα πού εἶναι γενικό χτῆμα τοῦ λαοῦ καί ὄχι ἀτομικό χτῆμα τῆς ἀστικῆς τάξης, τό συμπληρώσουμε μέ τήν καθοδήγηση τῆς ἐργατικῆς τάξης, τότε αὐτό τό κρατικό σύστημα θά εἶναι ἡ διχτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας. Ὁ Τσάνγκ Κάι-Σέκ πρόδωσε τόν Σούν Γιάτ-Σέν καί χρησιμοποίησε τή δι-

χτατορία του χρηματιστικού κεφαλαίου και των τσιφλικάδων σαν όπλο καταπίεσης του κινέζικου λαού. Αυτή ή αντεπαναστατική διχτατορία κράτησε 22 χρόνια και ανατράπηκε τώρα από τον κινέζικο λαό κάτω από τήν καθοδήγησή μας.

Οί ξένοι αντιδραστικοί που μας κατηγοροῦν για τή «διχτατορία» και τον «όλοκληρωτισμό» μας, είναι ακριβώς εκείνοι οί άνθρωποι που εφαρμόζουν τή διχτατορία και τον όλοκληρωτισμό μιᾶς τάξης, τῆς αστικῆς, σέ βάρος του προλεταριάτου και του υπόλοιπου λαού. Είναι αυτοί ακριβώς που γι' αυτούς ό Σούν Γιατ-Σέν ἔλεγε πώς είναι ή αστική τάξη που καταπιέζει τό λαό στις σύγχρονες χώρες. Ο Τσάνγκ Κάι-Σέκ αντέγραψε τήν αντεπαναστατική διχτατορία του από αυτούς τούς όμοιδεάτες του. Ο φιλόσοφος τῆς δυναστείας των Σούν, Τσού Σί, ἔγραψε πολλά βιβλία και ἔκανε πολλές όμιλίες που ἔμειν τά ξεχάσαμε πιά. Όμως ἔχει και μιᾶ φράση που τή θυμόμαστε: «Νά φέρεσαι στους άλλους ὅπως σου φέρονται κι αυτοί». Αυτό ακριβώς είναι κείνο που κάνουμε σήμερα. Αυτό σημαίνει νά φερόμαστε στους ἱμπεριαλιστές και στους λακέδες τους, τήν αντιδραστική κλίκα του Τσάνγκ Κάι-Σέκ, ἔτσι ὅπως αυτοί φέρονταν στους άλλους. Μονάχα αυτό κάνουμε και τίποτα παραπάνω.

Η ἐπαναστατική και ή αντεπαναστατική διχτατορία ἔχουν αντίθετα χαρακτηριστικά γνωρίσματα. Η πρώτη διδάχτηκε από τή δεύτερη. Αυτή ή διδασκαλία ἔχει ἀρκετά σοβαρή σημασία, γιατί ἂν ό ἐπαναστατημένος λαός δέ μάθει τόν τρόπο νά ἐπιβληθεῖ πάνω στους αντεπαναστάτες, τότες δέ θά μπορέσει νά διαφυλάξει τό καθεστώς του που θά ανατραπεί από τήν κινέζικη και ξένη αντιδραστική κλίκα. Η ντόπια και ξένη αὐτή αντιδραστική κλίκα θά ἐπέβαλε τήν ἐξουσία της στην Κίνα, πράμα που θά ἦτανε πολύ μεγάλο κακό για τόν ἐπαναστατημένο λαό.

Βάση τῆς διχτατορίας τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας είναι ή συμμαχία τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἀγροτιᾶς και των μικροαστῶν των πόλεων, και βασικά ή συμμαχία τῆς ἐργατικῆς τάξης και τῆς ἀγροτιᾶς, γιατί αυτοί ἀποτελοῦν τά 80-90% του πληθυσμοῦ τῆς Κίνας. Ο ἱμπεριαλισμός και ή αντιδραστική κλίκα του Κουόμιντανγκ ανατράπηκαν κυρίως από τή δύναμη τῆς ἐργατικῆς τάξης και τῆς ἀγροτιᾶς. Τό πέρασμά μας από τή νέα δημοκρατία στό σοσιαλισμό ἐξαρτιέται κυρίως από τή συμμαχία των δύο αὐτῶν τάξεων. Τή διχτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας

2. Πῶς νίκησε ό κινέζικος λαός

πρέπει νά τήν καθοδηγεί ἡ ἐργατική τάξη γιατί μόνο ἡ ἐργατική τάξη εἶναι ἡ πιό διορατική, εἶναι ἡ πιό δίκαιη, δέν παλαίβει μονάχα γιά τά δικά της ταξικά συμφέροντα, καί εἶναι ἡ πιό συνεπής στήν ἐπανάσταση. Ὅλη ἡ ἱστορία τῆς ἐπανάστασης μᾶς λέει πώς χωρίς τήν καθοδήγηση τῆς ἐπανάστασης ἀπό τήν ἐργατική τάξη, ἡ ἐπανάσταση εἶναι καταδικασμένη σέ ἀπότυχία. Καί μονάχα μέ τήν καθοδήγηση τῆς ἐργατικῆς τάξης θά νικήσει. Στήν ἐποχή τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, σέ καμιά χώρα καί καμιά ἄλλη τάξη δέ μπορεί νά ὀδηγήσει στή νίκη, σέ μιά πραγματική ἐπανάσταση. Αὐτό ἀποδείχτηκε ὀλοφάνερα μέ τό γεγονός ὅτι οἱ κινέζοι μικροαστοί καί ἡ ἐθνική ἀστική τάξη πολλές φορές βρέθηκαν ἐπικεφαλῆς τῆς ἐπανάστασης καί ὅμως πάντα ἀπότυχαν.

Στό σημερινό στάδιο, ἡ ἐθνική ἀστική τάξη ἔχει τεράστια σημασία. Ὁ ἱμπεριαλισμός βρίσκεται πάντα ἀπέναντί μας καί εἶναι ἕνας πολύ ἄγριος ἐχθρός. Ἡ Κίνα θά χρειαστεῖ ἀκόμα πολύ χρόνο γιά ν' ἀποχτήσῃ μιά πραγματική οἰκονομική ἀνεξαρτησία. Μονάχα ὅταν ἡ κινέζικη βιομηχανία μπορέσει ν' ἀναπτυχθεῖ καί ἡ Κίνα πᾶψει πιά νά ἐξαρτιέται οἰκονομικά ἀπό τά κράτη τοῦ ἐξωτερικοῦ, θ' ἀποχτήσῃ τήν πραγματική καί ὀλοκληρωτική της ἀνεξαρτησία. Μέσα σ' ὀλοκληρῆ τήν ἐθνική οἰκονομία ἡ ἀναλογία τῆς σύγχρονης κινέζικης βιομηχανίας δέν εἶναι μεγάλη. Δέν ἔχουμε ἀκόμα ἀκριβῆ στοιχεῖα, μά σύμφωνα μέ μερικά στοιχεῖα, μπορούμε νά ποῦμε πώς ἡ σύγχρονή μας βιομηχανία ἀποτελεῖ μονάχα τά 10% τῆς γενικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς στήν ἐθνική οἰκονομία ὅλης τῆς χώρας. Γιά ν' ἀντιμετωπίσουμε τήν πίεση τῶν ἱμπεριαλιστῶν καί γιά νά προωθήσουμε τήν καθυστερημένη οἰκονομία ἕνα βῆμα πρὸς τά μπρός, ἡ Κίνα πρέπει νά χρησιμοποιοῦσῃ ὅλες τίς κεφαλαιοκρατικές ἐπιχειρήσεις τῆς πόλης καί τοῦ χωριοῦ πού εἶναι προσοδοφόρες στήν ἐθνική οἰκονομία καί πού δέ μειώνουν τό βιωτικό ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ, πρέπει νά ἐνωθεῖ μέ τήν ἐθνική ἀστική τάξη στόν κοινό ἀγώνα. Ἡ σημερινή μας πολιτική εἶναι νά περιορίσουμε καί ὄχι νά ἐξαφανίσουμε τήν κεφαλαιοκρατία.

Ὅμως, ἡ ἐθνική ἀστική τάξη δέ μπορεί νά παίξει ἡγετικό ρόλο στήν ἐπανάσταση, ἔπως ἐπίσης δέ μπορεί νά κατέχει καθοδηγητικές θέσεις μέσ στό κράτος γιατί ἡ κοινωνική καί οἰκονομική της θέση εἶναι κείνη πού καθορίζει τίς ἀδυναμίες της, τήν ἔλλειψη προοπτικῆς καί θάρρους, κι ἀπ' αὐτοῦ ξεκινάει ὁ φόβος πού νιώθουν πολλοί ἀντιπρόσωποι της μπροστά στίς λαϊ-

Η ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

κές μάζες. Ο Σούν Γιάτ-Σέν καλοῦσε νά «ξυπνήσουν οί μάζες» καί νά «βοηθηθοῦν οί ἀγρότες καί οί ἐργάτες». Ποιός ἔμως πρέπει νά τούς ξυπνήσει καί νά τούς βοηθήσει; Σύμφωνα μέ τή γνώμη τοῦ Σούν Γιάτ-Σέν αὐτό θά τό ἔκαναν ἡ μικροαστική καί ἡ ἀστική τάξη. Ὅμως αὐτό στήν πράξη δέ μπορεί νά γίνει. Ἡ 40χρονη ἐπαναστατική δουλιὰ τοῦ Σούν Γιάτ-Σέν ἀπέτυχε. Γιατί; Γιατί στήν ἐποχή τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ἡ μικροαστική τάξη καί ἡ ἐθνική ἀστική τάξη δέ μποροῦν νά καθοδηγήσουν μ' ἐπιτυχία καμιὰ πραγματική ἐπανάσταση. Ἡ δική μας 28χρονη πείρα εἶναι ὁλότελα διαφορετική. Ἐμεῖς ἔχουμε τήν πολύτιμη πείρα μας καί βασικοί παράγοντες αὐτῆς τῆς πείρας μας εἶναι τά παρακάτω:

Ἐνα πειθαρχημένο κόμμα πού εἶναι ὀπλισμένο μέ τή θεωρία τοῦ Μάρξ, Ἐνγκελς, Λένιν, Στάλιν, πού χρησιμοποιεῖ τή μέθοδο τῆς αὐτοκριτικῆς καί συνδέεται στενά μέ τίς μάζες. Ἐνας στρατός πού καθοδηγεῖται ἀπ' αὐτό τό κόμμα, καί ἕνα ἐνιαῖο μέτωπο πού ἀποτελεῖται ἀπό διάφορα ἐπαναστατικά στρώματα καί ὁμάδες τῆς κοινωνίας πού καθοδηγοῦνται ἀπ' αὐτό τό κόμμα.

Αὐτά μᾶς ξεχωρίζουν ἀπό τούς προκατόχους μας. Στηριγμένοι πάνω σ' αὐτούς τούς τρεῖς παράγοντες κερδίσαμε τήν ἀποφασιστική νίκη, περάσαμε ἕνα δύσκολο δρόμο καί κάναμε ἀγώνα ἐνάντια στίς δεξιές καί ἀριστερές ὀπορτουλιστικές τάσεις μέσα στό κόμμα. Ὅταν κάναμε σοβαρά λάθη, ἡ ἐπανάσταση εἶχε ἀποτυχίες. Τά λάθη μας καί οἱ ἀποτυχίες μᾶς δίδαξαν, μᾶς ἔκαναν πιό σοφούς. Ἔτσι μπορέσαμε νά δουλέψουμε καλύτερα. Τά λάθη εἶναι ἀναπόφευγα γιά κάθε κόμμα καί γιά κάθε ἄνθρωπο ξεχωριστά, μά ἔμεῖς ζητᾶμε νά γίνονται λιγότερα λάθη. Ὅταν γίνεται ἕνα λάθος πρέπει ἀμέσως νά τό διορθώσουμε, κι ὅσο πιό γρήγορα καί πιό ὀλοκληρωτικά τό διορθώσουμε, τόσο τό καλύτερο. Ἔτσι, ἡ πείρα μας μπορεί νά συνοψιστεῖ στά παρακάτω: Διχτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας πού στηρίζεται στή συμμαχία τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν, πού καθοδηγεῖται ἀπό τήν ἐργατική τάξη, (μέσω τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος). Αὐτή ἡ διχτατορία πρέπει νά συμβαδίζει μέ τίς παγκόσμιες ἐπαναστατικές δυνάμεις. Αὐτή εἶναι ἡ ἀρχή μας, ἡ σπουδαιότερη πείρα μας, τό βασικό μας πρόγραμμα.

Μέσα στά 28 χρόνια τῆς ζωῆς του, τό κόμμα μας ἔκανε μονάχα μιὰ δουλιὰ: κερδίσαμε τήν ἀποφασιστική νίκη στόν ἐπαναστατικό μας ἀγώνα. Πρέπει νά τήν τονίσουμε αὐτή τή

νίκη γιατί είναι μιά νίκη λαϊκή και νίκη σέ μιά τέτια μεγάλη χώρα σάν τήν Κίνα. Όμως, έχουμε ακόμα πολύ δουλιά μπροστά. Αυτό πού κάναμε ως τά τώρα είναι μονάχα τό πρώτο βήμα σ' ένα μακρότατο δρόμο πού έχουμε νά τραβήξουμε. Έχουμε νά συντρίψουμε τά ύπολείματα τοῦ ἐχθροῦ και μπροστά μας έχουμε ακόμα τά σοβαρά προβλήματα τῆς οικονομικῆς ἀνόρθωσης. Οἱ δουλιές πού συνηθίσαμε ως τά τώρα γρήγορα θά ξεπεραστοῦν και θά εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά καταπιαστοῦμε μέ δουλιές πού δέν τίς ξέρουμε. Ἐδῶ βρίσκονται δυσκολίες. Οἱ ἱμπεριαλιστές μᾶς θεωροῦν ἀνίκανους ν' ἀντιμετωπίσουμε μ' ἐπιτυχία τίς δουλιές τοῦ οικονομικοῦ τομέα. Αὐτοί προβλέπουν και περιμένουν τήν ἀποτυχία μας. Πρέπει νά ξεπεράσουμε αὐτές τίς δυσκολίες και νά μάθουμε ὅ,τι δέν ξέρουμε. Πρέπει νά διδάχτοῦμε ἀπ' ὅλους (ὅποιος κι ἂν εἶναι) νά δουλεύουμε στόν οικονομικό τομέα. Πρέπει νά τοὺς ἀναγνωρίσουμε σά δασκάλους μας και νά μάθουμε ἀπ' αὐτούς. Δέν πρέπει νά κάνουμε πώς τά ξέρουμε ὅλα ὅταν δέν ξέρουμε κάτι. Δέν πρέπει νά γίνουμε γραφειοκράτες. Πρέπει νά καταπιαστοῦμε μ' αὐτή τήν δουλιά και σίγουρα θά τήνε μάθουμε μέσα σέ μερικὸς μῆνες, σ' ἕνα-δύο χρόνια, σέ τρία μέ πέντε χρόνια.

Και στή Σοβιετική Ἐνωση στήν ἀρχή πολλοί κομμουνιστές δέν ξέρανε τίς δουλιές τοῦ οικονομικοῦ τομέα και οἱ ἱμπεριαλιστές, ὅπως και τώρα, περίμεναν τήν ἀποτυχία τους. Όμως τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης νίκησε. Κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τοῦ Λένιν και τοῦ Στάλιν τό κόμμα δέν πραγματοποίησε μονάχα τήν ἐπαναστατική του δουλιά, μά και τήν ἀνοικοδομητική του δουλιά. Τό κόμμα αὐτό δημιούργησε κιόλας ἕνα μεγάλο και ἐνδοξο σοσιαλιστικό κράτος. Τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης εἶναι ὁ καλύτερός μας δάσκαλος πού ἀπ' αὐτόν πρέπει νά διδασκόμαστε. Ἡ διεθνῆς και ἡ ἐσωτερική κατάσταση εἶναι εὐνοϊκές γιά μᾶς. Ἐμεῖς μπορούμε νά στηριχτοῦμε ὀλοκληρωτικά στό ὄπλο τῆς δικτατορίας τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας γιά νά ἐνώσουμε ὅλο τό λαό σ' ὅλη τή χώρα, ἐκτός ἀπό τοὺς ἀντιδραστικούς, και νά θαδίσουμε ἀκλόνητα μπροστά γιά νά φτάσουμε στό σκοπό μας.

² Ἀπό τήν ἐφημερίδα
«Πράβντα»,
6 Ἰούλη 1949.

ΠΩΣ ΝΙΚΗΣΕ Ο ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

ΤΣΟΥ ΝΤΕ

Μέλους του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚ της Κίνας

Σήμερα, τή στιγμή πού γιορτάζουμε τήν 30ή επέτειο του ήρωϊκού αγώνα του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας, ή κινέζικη επανάσταση έχει νικήσει σ' όλη τή χώρα. Η αντιδραστική συμμαχία του ιμπεριαλισμού, της φεουδαρχίας, και της γραφειοκρατικής κεφαλαιοκρατίας, ο χειρότερος έχθρος του κινέζικου λαού, έχει όριστικά ανατραπεί. Μιά μεγάλη νέα Κίνα, ή Κίνα της διχτατορίας της λαϊκής δημοκρατίας, έχει στέρεα έδραιωθεί και αναπτύσσεται. Είναι μία μεγάλη νίκη, πού επέτρεψε σ' όλη τήν ιστορία της Κίνας νά μπει σέ μία καινούργια εποχή. Η νίκη αυτή έχει επίσης τεράστια ιστορική σημασία, γιατί ύστερα από τή νίκη της Όχτωβριανής Επανάστασης και του παγκόσμιου αντιφασιστικού πολέμου, αλλάζει δλόκληρη τήν όψη της Ανατολής. Η νίκη αυτή δυνάμωσε σημαντικά τό παγκόσμιο στρατόπεδο της ειρήνης και της δημοκρατίας και κλόνησε δλόκληρο τό επιθετικό στρατόπεδο του ιμπεριαλισμού.

Σήμερα, έχει σημασία νά θυμηθοῦμε πώς ο κινέζικος λαός τσάκισε τήν αντιδραστική κλίκα του Κουόμιντανγκ του Τσάγκ Κάϊ-Σέκ, πού ήταν όπλισμένη από τόν άμερικάνικο ιμπεριαλισμό και πώς τελικά νίκησε σ' όλη τή χώρα.

I

Τό Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας, όπλισμένο μέ τό μαρξισμό-λενινισμό και καθοδηγούμενο από τό μεγάλο σύντροφο Μάο Τσέ-Τούνγκ, ύστερα από τήν ήττα της επανάστασης του 1924-1927, καθοδήγησε τόν κινέζικο λαό στά δέκα χρόνια έμ-

φύλιου πολέμου (1927-1936), πού στή διάρκειά τους σφυρηλατήθηκαν οί επαναστατικές λαϊκές δυνάμεις και διαμορφώθηκε μιά πολιτική και στρατιωτική γραμμή, προσαρμοσμένη στις συγκεκριμένες συνθήκες τῆς επαναστατικῆς πάλης τῆς Κίνας. Ἐπειτα στήν περίοδο τοῦ ὀχτάχρονου πολέμου ἐνάντια στους γιαπωνέζους κατακτητές (1937-1945), τό κόμμα ἀνάπτυξε και σταθεροποίησε τίς επαναστατικές λαϊκές δυνάμεις του, δημιούργησε τίς ἐλεύθερες περιοχές μέ ἑκατό περίπου ἑκατομμύρια πληθυσμό, ἕνα λαϊκό ἀπελευθερωτικό στρατό μέ ἕνα ἑκατομμύριο ἄντρες, και ἰσχυρή πολιτοφυλακή μέ 2.200.000 ἄντρες. Ὅλα αὐτά ἔβαλαν μιά γερή βάση πού μέ τή βοήθειά της ὁ κινέζικος λαός σύντριψε τήν ἀντιδραστική κλίκα τοῦ Κουόμιντανγκ τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ, ὀπλιζμένη ἀπό τόν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό.

Μετά τό τέλος τοῦ δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, οί λαοί ὅλου τοῦ κόσμου ἀξίωσαν ἐπίμονα τή διαφύλαξη τῆς εἰρήνης. Ὁ κινέζικος λαός, πού εἶχε ὑποφέρει στή διάρκεια τοῦ μακρόχρονου πολέμου και πού βρισκόταν μπροστά στήν ἀπειλή ἑνός καινούργιου ἐμφύλιου πολέμου, μέ μιά ἰδιαίτερη ἐπιμονή ἐπιδίωξε τήν εἰρήνη. Ὅμως ὕστερα ἀπό τό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμός, πού εἶχε ἀντικαταστήσει τή φασιστική Γερμανία, τήν Ἰταλία και τήν Ἰαπωνία, γύρευε πυρετώδιστα νά πραγματοποιήσει τά σχέδιά του ὑποδούλωσης τοῦ κόσμου και προετοίμαζε ἄμεσα τόν πόλεμο στήν Κίνα και τίς ἄλλες χῶρες.

Στή διάσκεψη τοῦ συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, τῆς Μεγάλης Βρετανίας και τῶν Ἐνωμένων Πολιτειῶν πού ἔγινε στή Μόσχα τό Δεκέμβρη τοῦ 1945, ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμός συμφώνησε νά μήν ἀναμιχθεῖ στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις τῆς Κίνας και ἐκφράστηκε ὑπέρ τῆς ἐδραίωσης τῆς εἰρήνης και τῆς δημοκρατίας στήν Κίνα. Στήν πράξη ὅμως ὕστερα ἀπό τή συνθηκολόγηση τοῦ γιαπωνέζικου милитарισμού, ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμός ἔστειλε στήν Κίνα δυνάμεις ξηρᾶς, ναυτικές και ἀεροπορικές, καθώς και τίς στρατιωτικές του ἀποστολές και κατέλαβε ζωτικά στρατηγικά σημεία σ' ὅλη τή χώρα. Χορήγησε στήν κλίκα τοῦ προδότη Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ μεγάλες ποσότητες ἐφοδίων και πολεμικοῦ ὕλικου. Βοήθησε τόν Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ, πού στήν περίοδο τοῦ ἀντιγιαπωνέζικου πολέμου κρυβότανε μακριά στά μετόπισθεν, νά μεταφέρει τά τμήματά του μέσα στίς κυριότερες παράλιες πόλεις και στό μέτωπο τοῦ ἐμφύλιου πολέμου ἐνάντια στόν κινέζικο λαό. Ἔτσι ὁ

αμερικάνικος ιμπεριαλισμός ἔλπιζε μέ τή βοήθεια τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ νά ἀποσπάσει ἀπό τόν κινέζικο λαό τούς καρπούς τῆς νίκης του καί νά μετατρέψει τήν Κίνα σέ ἀμερικάνικη ἀποικία.

Ὁ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ μέ τήν ὑποστήριξη καί τήν παρόρμηση τοῦ ἀμερικάνικου ιμπεριαλισμοῦ, κατέβαλε ὅλες του τίς προσπάθειες γιά νά πραγματοποιήσει τήν ἀντιδραστική του πολιτική, πολιτική διχτάτορα καί προδότη. Τήν ἐποχή αὐτή, οἱ ἀμερικάνοι ιμπεριαλιστές καί ὁ ἀντιδραστικός συνασπισμός τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ θεωροῦσαν τό λαϊκό ἀπελευθερωτικό στρατό τῆς Κίνας σάν τό κύριο ἐμπόδιο στήν πραγματοποίηση τῶν ἀντιδραστικῶν τους σχεδίων καί καταλάβαιναν πώς ἐφόσον δέ θά καταστραφεῖ, ἡ ἐπίθεση τοῦ ἀμερικάνικου ιμπεριαλισμοῦ καί ἡ διχτατορία τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ δέ μπορούσαν ποτέ νά πραγματοποιηθοῦν. Ταυτόχρονα, θεωροῦσαν τίς ἐκκλήσεις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας καί τοῦ κινέζικου λαοῦ πού ἀπαιτοῦσαν τήν ἐδραίωση τῆς εἰρήνης στή χώρα, σάν ἓνα ἀδύνατο καί τρωτό σημεῖο. Εἶχαν τή γνώμη πώς ὁ λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατός τῆς Κίνας πού ἦτανε κατώτερος σέ δύναμη καί σέ ἐφοδιασμό ἀπ' τό δικό τους, δέ θά μπορούσε ν' ἀντισταθεῖ σέ καμιά ἐπίθεση, κι ἔτσι οἱ δυνάμεις τοῦ Κουόμιντανγκ πού ἀποτελοῦνταν ἀπό πολλά ἑκατομμύρια ἄντρες, ἐφοδιασμένες μέ τεράστια ποσότητα ὀπλισμοῦ σταλμένη ἀπό τόν ἀμερικάνικο ιμπεριαλισμό, θά μπορούσαν νά κάνουν ὅ,τι ἤθελαν μέσα στή χώρα. Γι' αὐτό ἀκριβῶς ἀποφάσισαν νά ξαπολύσουν τόν ἐμφύλιο πόλεμο ἐνάντια στόν κινέζικο λαό. Ἡ προσωρινή τους συμφωνία γιά τήν ἱκανοποίηση τῶν ἀπαιτήσεων γιά εἰρήνη τοῦ κινέζικου λαοῦ, δέν ἦτανε παρά μιά μαγούβρα, γιά νά κερδίσουν χρόνο, μέ σκοπό νά προετοιμάσουν τόν ἐμφύλιο πόλεμο.

Μέσα σ' αὐτές τίς συνθήκες, τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας, κράτησε πολύ ψηλά τή σημαία τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας καί τῆς ἐνότητας καί στό ὄνομα τοῦ κινέζικου λαοῦ ἔκανε τεράστιες προσπάθειες γιά νά βρεῖ ἓνα δρόμο ν' ἀποφύγει τόν πόλεμο καί νά καταχτήσει τήν εἰρήνη. Σύγχρονα, κινητοποιοῦσε ὅλο τό κόμμα, τό στρατό καί τό λαό τόσο στίς λεύτερες περιοχές, ὅσο καί τό λαό σ' ὅλη τή χώρα, γιά νά νάσαι ἔτοιμοι νά ματαιώσουν τή στρατιωτική ἐπίθεση τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ, ἐνάντια στόν κινέζικο λαό καί τήν ἐπανάσταση, σ' ὁποιαδήποτε στιγμή, ὅταν ὁ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ θ' ἀποφάσιζε νά παραβιάσει τήν εἰρήνη. Τό κομμουνιστικό κόμμα ἐκφράζοντας τίς διεκδικήσεις

τῶν πλατιῶν λαϊκῶν μαζῶν ἔκανε ἔκκληση πολλές φορές γιά εἰρήνη, δημοκρατία, ἐνότητα. Ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ πῆγε προσωπικά στό Τσουνγκ-Κίνγκ γιά νά διεξάγει συνομιλίες γιά εἰρήνη μέ τόν Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ. Αὐτό ὑποχρέωσε τόν Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ νά δημοσιεύσει διαταγή κατάπαυσης τοῦ πυρός καί νά συγκαλέσει πολιτική συμβουλευτική σύσκεψη ὄλων τῶν κομμμάτων, πού διατύπωσε, μέ τή συμμετοχή ἀντιπροσώπων τῆς κυβέρνησης τοῦ Κουόμιντανγκ, σχετικές ἀποφάσεις γιά τήν ἐδραίωση τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας καί τῆς ἐνότητας. Ὅλα αὐτά τά μέτρα πραγματοποιήθηκαν ἀπό τό κομμουνιστικό κόμμα σέ πλήρη συμφωνία μέ τά αἰτήματα τῶν πλατιῶν λαϊκῶν μαζῶν πού διψοῦσαν γιά τήν εἰρήνη καί τήν ἐνότητα τῆς χώρας.

Οἱ πλατιές λαϊκές μάζες μπόρεσαν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τίς αὐταπάτες τους, σχετικά μέ τόν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό καί τήν ἀντιδραστική κλίκα τοῦ Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ, γιὰτί τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας ἀκολούθησε στήν πορεία αὐτῆς τῆς λυσασμένης πάλης σταθερή πολιτική, συνεπῆ καί ὀρθή, ἐνῶ ὁ Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ καί τ' ἀφεντικά του, οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστές, ἐκδήλωσαν πολλές φορές τή δολιότητά τους καί τό ραδιοῦργο πνεῦμα τους, ἐκφραζόμενοι ἀπό τή μιά μεριά γιά «μεσολάβηση» στή σύγκρουση καί ἀκολουθώντας ἀπ' τήν ἄλλη πολιτική δραστήριας προετοιμασίας τοῦ ἐμφύλιου πολέμου. Γι' αὐτό, ὅταν οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστές καί ἡ ἀντιδραστική κλίκα τοῦ Κουόμιντανγκ τοῦ Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ βλέποντας πώς οἱ προετοιμασίες τους ἐνόψη ἐμφύλιου πολέμου μεγάλης ἔκτασης τέλειωσαν, ἄρχισαν τόν ἀντιλαϊκό, ἀντεπαναστατικό ἐμφύλιο πόλεμο, βρέθηκαν πολιτικά ἀπομονωμένοι καί ἔχασαν τήν ἐμπιστοσύνη ὄλου τοῦ κινέζικου λαοῦ.

Στήν ἀρχή τοῦ Ἰούλη τοῦ 1946, ἔχοντας σημαντική βοήθεια ἀπ' τήν Ἀμερική, ὁ Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ ξαπόλυσε, παρά τήν ἀντίθεση τοῦ κινέζικου λαοῦ καί τῆς παγκόσμιας δημοκρατικῆς γνώμης, τόν ἐμφύλιο πόλεμο ἐνάντια στό λαϊκό ἀπελευθερωτικό στρατό σέ μιά χωρίς προηγούμενο κλίμακα στήν ἱστορία τῆς Κίνας. Στό ἀρχικό στάδιο αὐτοῦ τοῦ πολέμου ἡ κατάσταση ἦτανε πολύ σοβαρή γιά τόν κινέζικο λαό. Ἡ πιό μεγάλη ἱμπεριαλιστική δύναμη τοῦ κόσμου ἔδινε μιά ὀλοκληρωτική βοήθεια στή μεγαλύτερη προδοτική ὀμάδα τοῦ κόσμου, στό συνασπισμό τοῦ Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ, πού τήν ἐποχή αὐτή διέθετε ἕνα στρατό ἀπό 4.300.000 ἄντρες, μέ ἀεροπλάνα, πυροβολικό, τάνκς, ἐφοδιασμό καί ἄλλο σύγχρονο πολεμικό ὕλικό συνολικῆς ἀξίας 6

έκατομμυρίων δολαρίων. Μιά περιοχή μέ 300 έκατομμύρια πληθυσμό βρισκόταν κάτω από τήν κυριαρχία του καθεστώτος του Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ. Είχε τίς κυριότερες πόλεις τής χώρας, πλούσιους πόρους, σύγχρονη βιομηχανία και σύγχρονα μέσα συγκοινωνίας. Η δύναμη του λαϊκού απελευθερωτικού στρατού αντιπροσώπευε λιγότερο από τό ένα τρίτο τής δύναμης του στρατού του Κουόμιντανγκ. Ήτανε ακόμα κατώτερος από τίς δυνάμεις του Κουόμιντανγκ στον όπλισμό και τούς πόρους. Ο πληθυσμός των απελευθερωμένων περιοχών αντιπροσώπευε λιγότερο από τό ένα τρίτο του πληθυσμού των περιοχών που βρισκόνταν κάτω απ'τήν έξουσία του Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ. Ο συσχετισμός των στρατιωτικών δυνάμεων των δυό έμπολέμων μερίδων, έδειχνε καθαρά ότι όλοι οι όροι ήτανε δυσμενείς για τό λαϊκό απελευθερωτικό στρατό, εκτός από τό ότι ήτανε ανώτερος από τό στρατό του Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ από πολιτική άποψη και από τήν άποψη τής σύνδεσής του μέ τό λαό. Ο Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ έχοντας τή στρατιωτική ύπεροχή ριψοκινδύνεψε νά ρίξει 1.800.000 στρατιώτες του ταχτικού του στρατού, έντελώς στήν άρχή του πολέμου, σέ μία μεγάλη επίθεση ενάντια στίς απελευθερωμένες περιοχές τής Βορειοανατολικής, Κεντρικής, Ανατολικής και Βόρειας Κίνας, έλπίζοντας νά έξοντώσει μονομιās τό λαϊκό απελευθερωτικό στρατό. Αλλά, όπως είπε ο σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ:

«Μέ βάση τό μαρξισμό-λενινισμό, τό Κομμουνιστικό Κόμμα τής Κίνας ζύγισε ώριμα τή διεθνή και έσωτερική κατάσταση και έδειξε πώς όλες οι επιθέσεις των αντιδραστικών απ' τό έσωτερικό, και απ' τό έξωτερικό, όχι μονάχα μπορούν, αλλά και πρέπει νά συντριβοῦν» και ότι «ή στρατιωτική ύπεροχή του έχθρου δέν είναι παρά ένα παροδικό φαινόμενο, ένας παροδικός παράγοντας, ή βοήθεια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού επίσης είναι ένας προσωρινός παράγοντας...

Ο αντιλαϊκός χαρακτήρας του πολέμου απ' τήν πλευρά του Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ, και ή ύποστήριξη ή ή αντίσταση του λαού είναι παράγοντες που δροῦν μόνιμα. Ο λαϊκός απελευθερωτικός στρατός έχει απ' αυτή τήν πλευρά ύπεροχή. Από τόν πατριωτικό, δίκαιο και επαναστατικό χαρακτήρα του ο πόλεμος που διεξάγει ο λαϊκός απελευθερωτικός στρατός θά ύποστηριχτεί απόλυτα απ'όλο τό λαό τής χώρας μας. Αυτή είναι ή πολιτική βάση τής νίκης ενάντια στον Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ».

Τό ξετύλιγμα και ή εκβαση του πολέμου επιβεβαίωσαν ό-

λοκληρωτικά τήν ὀρθότητα αὐτῆς τῆς ἀνάλυσης τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ.

Σύμφωνα μέ τήν ἀνάλυση καί τά ἐπιστημονικά συμπεράσματα τοῦ Μάο Τσέ-Τούνγκ, τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας καί ὁ λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατός, ἐνώθηκαν στενά ἀπ' τή μιά μεριά μέ τίς πλατιές λαϊκές μάζες, τόσο στίς ἀπελευθερωμένες περιοχές τῆς χώρας, ὅσο καί σ' ὅλη τή χώρα, γιά τήν ἠθική καί ὕλική ὑποστήριξη αὐτοῦ τοῦ λαϊκοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου μεγάλης ἔκτασης, κι ἀπ' τήν ἄλλη μεριά ἐφάρμοσαν σταθερά τίς ὁδηγίες τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ στόν τομέα τῆς στρατιωτικῆς πολιτικῆς, γιά τή συγκέντρωση δυνάμεων σημαντικά ἀνώτερων γιά νά ἐξοντώσουν τίς μονάδες τοῦ ἐχθροῦ χωριστά, τή μιά ὕστερα ἀπό τήν ἄλλη. Σύγχρονα, μέσα στό στρατό γινότανε μιά ἐπαναστατική πολιτική δουλιά, γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς ἐνότητας μέ τίς λαϊκές μάζες, τῆς ἐνότητας ἀνάμεσα στούς ἀξιωματικούς καί στρατιῶτες, γιά τό σπάσιμο τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἐχθρικοῦν δυνάμεων καί τήν ἀναδιαπαιδαγώγηση τῶν αἰχμαλώτων πολέμου. Μ' αὐτόν τόν τρόπο μπορέσαμε νά ἐξασθενοῦμε συνεχῶς τίς δυνάμεις τοῦ Κουόμιντανγκ, νά αὐξάνουμε τίς δυνάμεις μας καί νά ἐφοδιαζόμαστε μέ τά ὄπλα πού πήραμε ἀπό τό Κουόμιντανγκ στήν περίοδο τοῦ λαϊκοῦ ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου. Στήν ἀρχική περίοδο τοῦ πολέμου, ὅταν ὁ Τσάγκ Κάϊ-Σέκ ἀρχισε τή γενική του ἐπίθεση καί κατέλαβε ὀρισμένες ἀπό τίς ἀπελευθερωμένες περιοχές μας, ὁ λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατός, ἄν καί ἔχασε πολλές πόλεις καί ἀγροτικές περιοχές, κατέστρεφε κατά μέσο ὄρο τό μήνα ὀχτώ ταξιαρχίες τοῦ Κουόμιντανγκ. Ὑστερα ἀπό ὀχτώ μήνες, ἐπειδή οἱ δυνάμεις τοῦ Τσάγκ Κάϊ-Σέκ εἶχαν σημαντικά ἐξασθενήσει, ἀναγκάστηκε νά παραιτηθεῖ ἀπό τή γενική ἐπίθεση. Δέ μπόρεσε νά πραγματοποιήσῃ παρά ἐκεῖνο πού ὀνόμαζε «ἐπίθεση ἐναντία στίς θέσεις-κλειδιά» στίς ἐπαρχίες τοῦ Σάν Τούνγκ καί τοῦ βόρειου Σανσί, πού ἀποτελοῦσαν τά πλευρά τοῦ μετώπου τοῦ ἐμφύλιου πολέμου. Ὁ Τσάγκ Κάϊ-Σέκ εἶχε ρίξει στήν ἐπίθεση ἐναντία στίς ἀπελευθερωμένες περιοχές τοῦ Σάν Τούνγκ περίπου 60 ταξιαρχίες, δηλ. τό ἕνα τρίτο περίπου ἀπ' ὅλες τίς δυνάμεις πού εἶχαν συμμετάσχει στή γενική ἐπίθεση. Οἱ ἐχθρικές δυνάμεις πού διεξήγαγαν τήν ἐπίθεση ἐναντία στίς ἀπελευθερωμένες περιοχές τοῦ βόρειου Σανσί ἦτανε 10 φορές ἀνώτερες ἀπό τίς δυνάμεις τοῦ λαϊκοῦ ἀπελευθερωτικοῦ στρατοῦ. Ὡστόσο χάρη στή σωστή στρατηγική πού ἐφαρμόστηκε σέ κάθε ἐπιχεί-

ρηση, στρατηγική πού ἐπιδίωκε στό νά συγκεντρωθοῦν σημαντικά ἀνώτερες δυνάμεις γιά τήν καταστροφή τοῦ ἐχθροῦ χωριστά καί ἡ ἀμυνα τῶν πόλεων καί τῶν χωριῶν νά μή θεωρεῖται σάν κύριος σκοπός, ὁ λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατός πέτυχε, ὄχι μονάχα νά ματαιώσει γρήγορα τήν ταχτική τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ, «ἐπίθεση ἐνάντια στίς θέσεις-κλειδιά», ἀλλά νά περάσει ἀπ' αὐτό τό στάδιο τοῦ πολέμου στήν ἀντεπίθεση στό βορειοανατολικό καί βόρειο μέτωπο. Πρός τό τέλος τοῦ πρώτου χρόνου τοῦ πολέμου, ὁ λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατός κατέστρεψε 97¹/₂ ἐχθρικές ταξιαρχίες μέ 1.120.000 ἄντρες καί αὔξησε τόν ταχτικό του στρατό ἀπό 1.200.000-1.300.000, σέ 2.000.000. στρατιῶτες. Σάν ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἔχουμε μιᾶ ἀποφασιστική στροφή στήν πορεία τοῦ πολέμου. Ὁ συνασπισμός τοῦ προδότη Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ, πού εἶχε ὑποστεί τεράστιες ἀπώλειες σέ ἄντρες, ἀναγκάστηκε νά περάσει ἀπό τή στρατηγική ἐπίθεση στή στρατηγική ἀμυνα.

II

Ἀπ' τίς ἀρχές ἀκόμα τοῦ δεύτερου χρόνου τοῦ πολέμου, ὁ λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατός πέρασε ἀπό τή στρατηγική ἀμυνα στή στρατηγική ἐπίθεση. Αὐτή ἦταν ἡ ἀποφασιστική στροφή πού ἔκρινε τήν τύχη τῆς λαϊκῆς κινέζικης ἐπανάστασης. Τότε ὁ Μάο Τσέ-Τούνγκ δήλωσε: «Αὐτό σημαίνει τό πέρασμα ἀπό τήν ἀνάπτυξη τοῦ ἀντεπαναστατικοῦ καθεστώτος τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ πού χρονολογεῖται ἀπό 20 χρόνια, στήν ἐξάλειψή του. Αὐτό σημαίνει ἐπίσης τό πέρασμα ἀπ' τήν ἀνάπτυξή της ἐξάλειψη στήν τῆς πάνω ἀπό 100 χρόνια κυριαρχίας τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ στήν Κίνα».

Οἱ ἰσχυρές δυνάμεις τοῦ λαϊκοῦ ἀπελευθερωτικοῦ στρατοῦ ἀρχίζοντας τήν ἐπίθεσή τους ἐνάντια στίς ἀντιδραστικές δυνάμεις τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ, διέσχισαν τόν Χοάγγκ Χό (τόν Κίτρινο ποταμό) καί ὄρμησαν πρὸς τό Νότο, συντρίβοντας τό ἀμυντικό σύστημα τῶν στρατευμάτων τοῦ Κουόμιντανγκ, εἰσδύοντας μέσα στίς περιοχές πού κατέχονταν ἀπ' τό Κουόμιντανγκ καί μεταφέροντας ἔτσι τή γραμμή τοῦ μετώπου στόν Γιάνγκ Τσέ (στό Γαλάζιο ποταμό). Ἡ ἐπίθεση αὐτή ματαίωσε τό ἀντεπαναστατικό σχέδιο τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ πού προσπαθοῦσε νά ἐξαφανίσει μέ τόν ἐμφύλιο πόλεμο τίς λεύτερες περιοχές. Ἐφερε ἐπίσης τή φλόγα τῆς ἐπανάστασης μέσα στίς περιοχές ἀπ'

ὅπου ὁ Τσάνγκ Κάι-Σέκ εἶχε ἀρχίσει τὸν ἐμφύλιο πόλεμο καὶ ἔτσι κλόνισε ὡς τὰ θεμέλια τὸ ἀντιδραστικό καθεστῶς τοῦ Κουόμιντανγκ καὶ προκάλεσε μιά ἀνάπτυξη τοῦ ἐπαναστατικοῦ λαϊκοῦ ἀγῶνα σ' ὅλη τὴ χώρα. Ταυτόχρονα, συνεχίζοντας τὴν καταστροφή τῶν στρατευμάτων τοῦ Κουόμιντανγκ, ὁ λαϊκὸς ἀπελευθερωτικὸς στρατὸς ξανακέρδισε σέ διάφορους τομείς τοῦ μετώπου ἓνα σημαντικό μέρος ἀπ' τὴς λεύτερες περιοχὲς ποὺ εἶχε χάσει, ὅπως τὸ βορειοανατολικὸ τμήμα τῆς ἐπαρχίας τοῦ Σάν Τούνγκ, τὴν ἐπαρχία τοῦ βόρειου Σανσί καὶ τὴ Βόρεια Κίνα, καὶ ἀρχισε μιά νικηφόρα ἐπίθεση ἐνάντια στίς πόλεις ποὺ εἶχαν ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες πληθυσμὸ ὡς πολλές ἑκατοντάδες χιλιάδες καὶ ποὺ ἦτανε γερὰ ὀχυρωμένες ἀπ' τοὺς ἄντρες τοῦ Κουόμιντανγκ, ἐξοντώνοντας σέ κάθε μιά ἀπ' αὐτὲς τὴς ἐκστρατεῖες ἑκατοντάδες χιλιάδες στρατιῶτες τοῦ Κουόμιντανγκ. Καταστρέφοντας τὰ στρατεύματα τοῦ Κουόμιντανγκ, ὁ λαϊκὸς ἀπελευθερωτικὸς στρατὸς συνέχιζε νὰ κυριεύει μεγάλες ποσότητες σύγχρονων ὅπλων, ἐνισχύοντας ἔτσι τὸν ὀπλισμὸ του, καὶ δημιουργώντας ἰσχυρὲς μονάδες πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ. Αὐτὸ ἐπέτρεψε στὸ λαϊκὸ ἀπελευθερωτικὸ στρατὸ σέ συνέχεια νὰ χτυπήσει τὴς γερὰ ὀχυρωμένες περιοχὲς τοῦ ἐχθροῦ, νὰ συντρίψει μὲ τὴν ἀνώτερη δύναμη πυρός, σέ σκληρὲς, λυσασμένες μάχες, τὸ ἀμυντικὸ σύστημα τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ ἐκπληρώσει γρήγορα τὰ μαχητικὰ του καθήκοντα.

Ὁ ΛΑΣ συμπλήρωνε κυρίως τὰ στρατεύματά του μὲ τοὺς αἰχμαλώτους καθὼς καὶ μ' ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ στρατιωτῶν τοῦ Κουόμιντανγκ ποὺ παραδίνονταν. Ὑστερα ἀπὸ μιά ἀναδιαπαιδαγωγητικὴ δουλιὰ, οἱ στρατιῶτες αὐτοὶ ποὺ προέρχονταν ἀπὸ τὴς ἐργαζόμενες τάξεις, μετατράπηκαν σύντομα σέ γενναίους καὶ ἀφοσιωμένους μαχητὲς τοῦ ΛΑΣ.

Παρά τὴς πολὺ σκληρὲς μάχες ποὺ χρειάστηκε νὰ δώσει ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ πολέμου, ὁ ΛΑΣ δὲν ἐλαττώθηκε, οὔτε ἐξασθένησε στήν περίοδο τοῦ πολέμου ὅπως ἐλπίζανε οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστὲς καὶ τὰ τσακάλια τους, ἀλλὰ ἀντίθετα, δυνάμωσε καὶ ἀναπτυσσόταν γοργά.

III

Τὸ Νοέμβρη τοῦ 1948, κοντὰ δύομιση χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔναρξη τοῦ πολέμου ἀπὸ τοὺς ἀντιδραστικούς τοῦ Κουόμιντανγκ, ποὺ ὑποστηρίζονταν ἀπὸ τοὺς ἀμερικάνους ἱμπεριαλι-

στές, μιά άλλη θεμελική αλλαγή σημειώθηκε στή στρατιωτική κατάσταση: ο ΛΑΣ αφού πραγματοποίησε σχεδόν 100 εκστρατείες για τήν καταστροφή τῶν στρατευμάτων τοῦ Κουόμιντανγκ, κέρδισε μιά τεράστια νίκη στίς δυτικές περιοχές τῆς ἐπαρχίας τοῦ Λιάονινγκ στή Βορειοανατολική Κίνα, ὅπου ἐκμηδένισε σέ μιά μόνο ἐκστρατεία τά στρατεύματα τῶν ἀντιδραστικῶν τοῦ Κουόμιντανγκ καί κατέστρεψε τήν πλειοψηφία τῶν ἐκλεκτῶν μονάδων τοῦ Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ, πού εἶχαν ἐκπαιδευτεῖ καί ὀπλιστεῖ ἄμεσα ἀπό τόν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό. Ἐπειτα ἀπ' αὐτό, ὁ στρατός τοῦ Κουόμιντανγκ ἔχασε τήν ἀριθμητική του ὑπεροχή ἀπέναντι στό λαϊκό ἀπελευθερωτικό στρατό. Σ' αὐτή περίοδο τήν περίοδο ἡ συνολική δύναμη τῶν στρατευμάτων τοῦ Κουόμιντανγκ ἔπεσε σέ 2.900.000 ἄνδρες, ἐνῶ ἡ δύναμη τοῦ ΛΑΣ ξεπέρασε τά 3 ἑκατομμύρια. Ἀπ' αὐτή τή στιγμή, ἡ πορεία τοῦ πολέμου ἄρχισε γρήγορα ν' ἀλλάζει σ' ὅλη τή χώρα.

Τό Γενάρη τοῦ 1949, ὁ ΛΑΣ κέρδισε μιά καινούργια ἀποφασιστική μάχη στήν περιοχή τοῦ Χσούτσου ἐνάντια στίς κύριες δυνάμεις τῶν στρατευμάτων τοῦ Κουόμιντανγκ στό νότιο μέτωπο, καταστρέφοντας ἑφτά σώματα στρατοῦ, ἀποτελούμενα κυρίως ἀπό ἐκλεκτές μονάδες τοῦ Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ, ἐξοπλισμένες ἀπ' τοὺς ἀμερικάνους. Ὑστερα ἀπ' αὐτό ἀκριβῶς, τό Νανκίν, πρωτεύουσα τοῦ προδότη Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ, ἐκτέθηκε ἄμεσα στά χτυπήματα τῶν ἰσχυρῶν μας ἐπιθετικῶν δυνάμεων. Ταυτόχρονα ὁ ΛΑΣ κατέλαβε τό Καλγκάν, τό Τιέν Τσίν, κι ἄλλες πόλεις στό βόρειο μέτωπο, ἀπελευθέρωσε χωρίς μάχη τό Πεκίνο καί σύντριψε τά στρατεύματα τοῦ Κουόμιντανγκ στήν Κεντρική Κίνα. Ἐτσι μετά τή νίκη στήν περιοχή τοῦ Λιάονινγκ, δυτικά τοῦ Μοῦκδεν, τοῦ Χβαϊάϊ (Χουτσού-Πενγκρού) καί στίς ἐκστρατείες στήν περιοχή τοῦ Πεκίνου—Τιέν-Τσίν ἡ νίκη τῆς κινέζικης ἐπανάστασης εἶχε ἐξασφαλιστεῖ σ' ὅλη τή χώρα.

Αὐτή τήν περίοδο, μέ ἄμεση ὑπόδειξη τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, τά ὑπολείματα τῶν στρατευμάτων τοῦ ἀντεπαναστατικοῦ συνασπισμοῦ τοῦ Κουόμιντανγκ στά νότια τοῦ Γιάνγκ Τσέ ἐπιχείρησαν νά ἐμποδίσουν τό ΛΑΣ νά περάσει τόν Γιάνγκ Τσέ μέ τήν ἐλπίδα νά πετύχουν μιά ἀνάπαυλα γιά τήν προετοιμασία καινούργιας ἐπίθεσης. Χρησιμοποίησαν τήν ταχτική τῆς ἐπιβράδυνσης. Ὁ Τσάνγκ Κάϊ-Σέκ ἐξαφανίστηκε προσωρινά ἀπ' τή σκηνή καί ἔβαλε μπρός τόν Λί Τσούνγκ-Γιέν γιά νά διεξάγει διαπραγματεύσεις εἰρήνης μέ τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας. Ὁ Λί Τσούνγκ-Γιέν συμφώνησε νά διεξαχθοῦν οἱ

διαπραγματεύσεις ειρήνης με τό Κουόμιντανγκ στό Νανκίν. Τό σχέδιο όμως τής συνθήκης ειρήνης πού έπεξεργάστηκε τό Κομμουνιστικό Κόμμα τής Κίνας με τούς αντιπροσώπους τής κυβέρνησης του Νανκίν απορίφθηκε από τήν κυβέρνηση του Κουόμιντανγκ του Νανκίν. Έτσι ξεσκεπάστηκε ή μανούβρα «ειρήνης» του άμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Στίς 21 του 'Απρίλη 1949 ό ΛΑΣ προχώρησε προς τά νότια και τά βορειοδυτικά για τήν απελευθέρωση όλης τής Κίνας. Τρεις μέρες μόνο χρειάστηκαν για τήν απελευθέρωση του Νανκίν, παλιού κέντρου τής αντιδραστικής εξουσίας του Κουόμιντανγκ του Τσάγγκ Κάι-Σέκ πού είχε 22 χρόνια ζωή. 'Από τό τέλος του 'Απρίλη ως τό τέλος του Δεκέμβρη του 1949 λευτερώθηκαν τό Χούγγκ Τσέου, τό Βουχάν, τό Σιάν, ή Σανγκάη, τό Λανσού, ή Καντώνα, τό Τσούγγκ Κίνγκ, τό Σένγκτου, τό Κβιγιάνγκ και άλλες σημαντικές πόλεις. Τό Χουνάν, τό Σινκιάνγκ, τό Σικάνγκ, τό Σουϊγιάν, τό Γενάν, και άλλες έπαρχίες και πόλεις απελευθερώθηκαν χωρίς μάχη.

Η αντιδραστική εξουσία του συνασπισμού του προδότη Τσάγγκ Κάι-Σέκ έπαψε νά ύπάρχει. Τά ύπολείματα του Κουόμιντανγκ τέσκασαν σαν ποντικοί στό νησί Ταϊβάν, πού βρισκόταν κάτω από τήν προστασία των ένόπλων άμερικανικών δυνάμεων.

Στά 1950, ό ΛΑΣ λευτέρωσε τό νησί Χαϊνάν, τό αρχιπέλαγος του Σουσάν και άρχισε τή νικηφόρα προέλαση προς τό Θιβέτ. Τό Μάη του 1951, ή κεντρική λαϊκή κυβέρνηση ύπόγραψε συμφωνία με τούς αντιπροσώπους τής τοπικής κυβέρνησης του Θιβέτ πάνω στα μέτρα πού θά παίρνονταν για τήν ειρηνική απελευθέρωση του Θιβέτ. Σήμερα, εκτός από τό νησί Ταϊβάν, πού βρίσκεται κάτω από τήν κατοχή του άμερικάνικου ιμπεριαλισμού, όλη ή Κίνα έχει λευτερωθεί.

IV

Στήν περίοδο ενός τετράχρονου περίπου πολέμου, ό ΛΑΣ εξόντωσε πάνω από 8.070.000 στρατιώτες του Κουόμιντανγκ, ξεσήκωσε στην εξέγερση πάνω από 1.770.000 στρατιώτες πού πέρασαν με τό μέρος του, και συμφώνησαν νά μπούν στις γραμμές του. Σκότωσε και συνέλαβε αιχμαλώτους 1.668 άνώτερους αξιωματικούς του Κουόμιντανγκ. Κυρίευσε 50.000 κανόνια, πάνω από 300.000 πολυβόλα, πάνω από 1.000 τάνκς και θωρα-

κισμένα αυτοκίνητα, και κάθε είδους όπλα και πολεμοφόδια. Είναι καθαρό πώς αυτά τὰ αποτελέσματα έβαλαν σέ σοβαρές σκέψεις τόν άμερικάνικο ίμπεριαλισμό.

Δέν είναι τυχαίο πώς ό Τσανγκ Κάϊ-Σέκ, αυτός ό μαντρόσκυλος του άμερικάνικου ίμπεριαλισμού, έπαθε μιά τόσο συντριπτική ήττα. Τέτιο είναι τό αναπόφευγο τέλος όλων των αντιδραστικών, πού δέ λογαριάζουν ούτε τή θέληση, ούτε τή δύναμη του λαού, τέτιο είναι τό αναπόφευγο τέλος όλων των τυχοδιωχτών πού βλέπουν μόνο τήν προσωρινή, τεχνητή δύναμη των στρατών τους και πού δέ μπορούν νά δοϋν τήν ίδια τους πολιτική απομόνωση και γι' αυτό τό λόγο ενεργοϋν ενάντια στό λαό. Αυτή είναι ή καταδίκη πού από πολύν καιρό απήγγειλε ή ιστορία, ενάντια στά 22 χρόνια του αίματηρού αντιδραστικού καθεστώτος του Τσανγκ Κάϊ-Σέκ και ενάντια στό πάνω από εκατό χρόνια αίματηρό αντιδραστικό καθεστώς του ίμπεριαλισμού στην Κίνα.

Ο άπελευθερωτικός όμως πόλεμος του κινέζικου λαού δέν τέλειωσε ακόμα ολοκληρωτικά, γιατί όπως είδαμε πιο πάνω, ή έπαρχία του Ταϊβάν πού είναι τμήμα άξεχώριστο του έδαφους της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, δέν έχει ακόμα λευτερωθεί. Τόν Ιούνη του 1950, οι άμερικάνοι έπιδρομείς κήρυξαν τόν ένοπλο έλεγχο τους στό Ταϊβάν μας, και ταυτόχρονα ξαπόλυσαν τή βάρβαρη ένοπλη επέμβασή τους ενάντια στην Κορέα, πού είναι μιά επίθεση τόσο βάρβαρη και τόσο έπαίσχυντη όπως ήταν και ή εισβολή του γιαπωνέζικου ίμπεριαλισμού τό 1931 στη Βορειοανατολική Κίνα. Δέν ύπάρχει καμιά άμφιβολία πώς ό ήρωϊκός κινέζικος λαός θά λευτερώσει τό Ταϊβάν από τόν άμερικάνικο ίμπεριαλισμό και θά δώσει τή δυνατότητα στους 6.700.000 συμπατριώτες του νά ξαναγυρίσουν στους κόλπους της μεγάλης τους πατρίδας.

Πράγματι, ή άμερικάνικη ίμπεριαλιστική επίθεση ενάντια στό Ταϊβάν, δέν είναι παρά ένα μέρος του άμερικάνικου σχεδίου ένοπλης επίθεσης ενάντια στη χώρα μας. Ο πραγματικός σκοπός της άμερικάνικης επίθεσης ενάντια στην Κορέα, είναι νά απειλήσει τις βορειοανατολικές και τις άλλες περιοχές μας, ξεκινώντας από τό έδαφος της Κορέας, απ' όπου ό άμερικάνικος στρατός επίθεσης θά προσπαθοϋσε νά εισβάλει στη χώρα μας, όπως τόκαναν άλλοτε οι γιαπωνέζοι ίμπεριαλιστές. Τόν Οχτώβρη του 1950, ό άμερικάνικος στρατός επίθεσης στην Κορέα πραγματοποίησε τήν άφρονη πορεία του προς τὰ σύνορα της χώρας.

μας, τις άχτές του Γιαλου και τά περίχωρα του ποταμου Του-μεν. Τά άμερικάνικα άεροπλάνα βομβάρδισαν και μυδραλιοβόλησαν τά βορειοανατολικά σύνορά μας, προξένησαν ανθρώπινες και ύλικές άπώλειες στους πολίτες μας. Μπρός σ' αϋτή τή σοβαρή άπειλή, ο λαός μας δέ μποροϋσε νά μήν αντισταθει στήν άμερικάνικη επίθεση και νά μή βοηθήσει τήν Κορέα, στέλνοντας έθελοντικά τμήματα. Δέ μποροϋσε νά μήν υπερασπιστει τις έστιες μας και τή χώρα μας και νά παλαίψει πλάι-πλάι μέ τό λαϊκό στρατό τής Κορέας, ενάντια στους άμερικανούς επιδρομείς.

Τά τμήματά μας των έθελοντων δείχνουν μεγάλο ήρωισμό και θάρρος στα μέτωπα, ενάντια στήν επίθεση στήν Κορέα. Παρά τήν τεράστια υπεροχή των άμερικανων επιδρομέων σε άεροπλάνα, σε τάνκς και σε πυροβολικό, παρά τις δυσκολίες πού προξένησαν οι άγριοι βομβαρδισμοί των άμερικάνικων άεροπλάνων, οι κινέζοι έθελοντές και ο λαϊκός στρατός τής Κορέας κέρδισαν μεγάλες μάχες, στή διάρκεια των πέντε εκστρατειων πού έγιναν από τις 25 του Οχτώβρη του 1950, ήμερομηνία πού άρχισαν τον κοινό άγώνα ενάντια στους άμερικανους ιμπεριαλιστές. Απ' τή μέρα αϋτή ως τις 3 του Ιούνη 1951, ο λαϊκός στρατός τής Κορέας και οι κινέζοι έθελοντές εξόντωσαν πάνω από 193.000 στρατιώτες του έχθρου, πού σ' αϋτούς συμπεριλαμβάνονται πάνω από 98.000 άμερικανοί επιδρομείς.

Τό αρχικό τυχοδιωχτικό σχέδιο των άμερικανων επιδρομέων πού πρόβλεπε τήν κατάληψη τής Βόρειας Κορέας και τήν εισβολή στις βορειοανατολικές περιοχές τής χώρας μας, ματαιώθηκε και ο Μάκ Άρθουρ, αϋτός ο ύπ' άριθμόν 1 έγκληματίας των άμερικανων επιδρομέων στήν Ανατολή, παύθηκε ύστρα από τήν ήττα του. Έπειτα από τήν κατάσταση αϋτή πού δημιουργήθηκε, ο άμερικάνικος στρατός επίθεσης, δέ θάχει άλλη διεξοδος από τήν εγκατάλειψη τής Κορέας. Δέν ύπάρχει καμιά άμφισβολία πώς ο ήρωϊκός κινέζικος λαός θά βοηθήσει τό λαό τής Κορέας νά εξουδετερώσει τήν επίθεση, για νά κατοχυρώσει τήν ασφάλεια των βορειοανατολικων συνόρων τής Κίνας και θά εκπληρώσουμε όπωσδήποτε τό δοξασμένο αϋτό καθήκον.

Η νίκη στον απελευθερωτικό λαϊκό πόλεμο τής Κίνας άλλαξε τις τύχες του κινέζικου λαου και μετέβαλε τή θέση του στο διεθνή στίβο. Ο κινέζικος λαός πολλαπλασιάζει τις προσπάθειές του για νά δυναμώσει τήν έθνική του άμυνα και δέ θά επιτρέψει στους ιμπεριαλιστές επιδρομείς νά φέρονται όπως θέλουν στο έδαφος τής Κίνας, όπως έκαναν στή διάρκεια έκα-

τό και πάνω χρόνων. Ο κινέζικος λαός θά εξαναγκάσει τις ξένες κυβερνήσεις νά σεβαστοῦν τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς Κίνας και τά κύριαρχα συμφέροντά της, δέ θά ἀνεχθεῖ τήν κατάκτηση τοῦ Ταϊβάν και τῆς Κορέας ἀπό τούς ἀμερικάνους ἱμπεριαλιστές. Δέ θά ἀνεχθεῖ τά σχέδιά τους νά ὑπογραφεῖ χωριστή συνθήκη εἰρήνης μέ τήν Ἰαπωνία, οὔτε τή στρατιωτική κατοχή και τόν ἐπανεξοπλισμό τῆς Ἰαπωνίας. Σήμερα οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστές πρέπει νά θυμηθοῦν πώς ὁ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ, ὀπλισμένος και καθοδηγούμενος ἀπ' αὐτούς, ἠττήθηκε ὀλοκληρωτικά ἀπό τόν κινέζικο λαό και ἀπό τόν ἐθνικό λαϊκό ἀπελευθερωτικό του στρατό. Ἐπειδή ὡς τώρα οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστές δέν ἔβγαλαν ἀκόμα τά ἀναγκαῖα μαθήματα ἀπ' αὐτή τήν ἠττα, ὁ κινέζικος λαός θά ἐνεργήσει ἔτσι ὥστε ὁ κάθε τυχοδιώχτης πού θ' ἀκολουθήσει τό παράδειγμα τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ, νά γνωρίσει τό ἴδιο ἀδοξο τέλος.

² Ἀπό τήν ἐφημερίδα
«Γιά σταθερή Εἰρήνη,
γιά τή Λαϊκή Δημοκρατία!»,
ἀριθ. 26 (138) 29-6-1951.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΙΝΑΣ

ΤΣΕΝΓΚ ΓΙΟΥΝΓΚ

Μέλους του ΠΓ του ΚΚ της Κίνας

Ἐτήν πορεία ἑνός τριαντάχρονου ἀγώνα, τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας ὁδήγησε τόν κινέζικο λαό στή νίκη καί ἀπό τότε διευθύνει τό μετασχηματισμό τῆς οἰκονομικῆς καί ἐκπολιτιστικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Γιά νά ἐκτιμήσουμε τίς προσπάθειες τοῦ κόμματος στή διάρκεια τοῦ περασμένου δεκαοχτάμηγου καί τό βαθμό τῶν προόδων πού πραγματοποιήθηκαν, πρέπει νά μιλήσουμε γιά τή βάση πάνω στήν ὁποία γίνεται αὐτός ὁ μετασχηματισμός, δηλαδή τήν παλιά Κίνα, πού πάνω στή βάση της χτίζεται ἡ Νέα Κίνα.

Ἡ χώρα μας ἔχει μιά τεράστια ἔκταση καί πολύ πλούσιους φυσικούς πόρους, ἔχει μιά ἱστορία 5 χιλιάδων χρόνων καί πληθυσμό 475 ἑκατομμύρια. Εἴμαστε ἕνα μεγάλο ἔθνος. Ἀλλά πάνω ἀπό ἑκατό χρόνια, ἡ κατάσταση τῆς χώρας μας διακρινόταν ἀπό τά παρακάτω χαρακτηριστικά:

Πρῶτο, πάνω ἀπό ἑκατό χρόνια, ὑποφέραμε ἀπό τήν ἱμπεριαλιστική ἐπίθεση. Ἐπί 14 χρόνια ἡ βορειοανατολική Κίνα εἶχε καταληφθεῖ ἀπό τοὺς γιαπωνέζους. Ἡ φεουδαρχία καί ὁ μονοπωλιακός καί γραφειοκρατικός καπιταλισμός ἦταν ὄργανο στά χέρια τῶν ἱμπεριαλιστῶν, γιά τήν πραγματοποίηση τῆς κυριαρχίας τους πάνω στόν κινέζικο λαό, πού γιά πολλά χρόνια ὑπόφερε ἀπ' αὐτή τήν τριπλή καταπίεση.

Δεύτερο, ἀπό τήν ἱμπεριαλιστική ἐπίθεση καί ἀπ' τό μακρόχρονο ἀντιδραστικό καθεστῶς, ἡ οἰκονομία τῆς χώρας μας εἶναι καθυστερημένη καί ἡ βιομηχανική παραγωγή σήμερα δέν ἀποτελεῖ παρά τά 10% τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς ἐθνικῆς πα-

ραγωγής. "Αν και ο αριθμός αυτός βασίζεται πάνω σε κατά προσέγγιση στοιχεία και θα αναθεωρηθεί όταν θάχουμε πιο ακριβή στοιχεία, ωστόσο δείχνει ότι η αξία της βιομηχανίας είναι ακόμα ατήμαντη στην εθνική οικονομία και ότι τό βάρος της γεωργίας και της χειροτεχνικής παραγωγής είναι εξαιρετικά μεγάλο. "Αλλά αυτό μονάχα δέ δίνει μιά ολοκληρωμένη εικόνα της σοβαρότητας της κατάστασης. "Η κατάσταση ήτανε σοβαρή γιατί ένα πολύ μεγάλο μέρος της βιομηχανίας έλεγχόταν από τούς ιμπεριαλιστές. "Η βορειοανατολική Κίνα ήταν ή κύρια βάση της βαριάς βιομηχανίας, αλλά ή βιομηχανία αυτή βρισκότανε κάτω από τόν άμεσο έλεγχο τών γιαπωνέζων ιμπεριαλιστών. Μέ τήν οικονομική και στρατιωτική επίθεση, ο ιμπεριαλισμός έξασκουσε άμεσα ή έμμεσα τόν έλεγχό του σε πολυάριθμους κλάδους της κινέζικης βιομηχανίας. "Απ' τήν άλλη πλευρά, εξαιτίας του ψηλού ποσοστού της αγροτικής και της χειροτεχνικής παραγωγής στην εθνική μας οικονομία, ή Κίνα θεωρούνταν σαν μιά αγροτική χώρα, και έπρεπε ολοκληρωτικά νά καλύπτει τίς ανάγκες της σε γεωργικά προϊόντα. Στην πραγματικότητα όμως, ή χώρα μας είσήγαγε κάθε χρόνο σημαντικές ποσότητες σιτηρών και βαμπακιού.

Τρίτο, ύστερα από 25 χρόνια έσωτερικού πολέμου ανάμεσα στις στρατιωτικές κλίκες και μακρόχρονης περιόδου επαναστατικού έμφυλίου πολέμου, ή χώρα μας χρειάστηκε νά σηκώσει τό βάρος ακόμα όχτώ χρόνων πολεμικής αντίστασης ενάντια στους γιαπωνέζους κατακτητές και τέσσερων χρόνων εθνικοαπελευθερωτικό πόλεμο. Κατά συνέπεια, ή εθνική μας οικονομία έπαθε βαριές ζημιές. "Απ' τήν άλλη πλευρά, στά 1949, ή χώρα μας ύπόφερε από πλημμύρες, ή αγροτική μας παραγωγή έπεσε στά 75%, κάτω από τό μέσο επίπεδο πού βρισκότανε πρίν από τόν πόλεμο ενάντια στους γιαπωνέζους κατακτητές. Στά 1949, ή κατάσταση της βιομηχανικής παραγωγής ήταν ακόμα σοβαρότερη, σε σχέση μέ τό επίπεδο της καλύτερης χρονιάς, του 1943. Στη διάρκεια τών 12 τελευταίων χρόνων οι πόλεμοι έβλαψαν πολύ και τίς έμπορικές ανταλλαγές ανάμεσα στην πόλη και τό χωριό, ανάμεσα στην Κίνα και τά ξένα κράτη.

Αυτή είναι, σύντομα σκιαγραφημένη, ή εικόνα της παλιάς Κίνας. Τέτια ήταν ή παλιά βάση πού πάνω σ' αυτήν ή κεντρική λαϊκή κυβέρνηση, μέ τήν καθοδήγηση του κομμουνιστικού κόμματος, άνοικοδομεί τή Νέα Κίνα.

* * *

Στή διάρκεια τῶν 18 μηνῶν πού πέρασαν ἀπό τήν ἱδρυση της ἡ κεντρική λαϊκή κυβέρνησις ἔπλωσε τή δράση της στόν πολιτικό, οἰκονομικό καί ἐκπολιτιστικό τομέα.

Στόν πολιτικό τομέα, πραγματοποιήθηκαν σημαντικά μέτρα:

1. Ὁργανώθηκε ἐνιαία λαϊκή ἐξουσία σ' ὅλη τή χώρα, ἀπό τό κέντρο ὡς τίς ἐπαρχίες, τίς πόλεις, τίς περιφέρειες καί τά χωριά.

2. Ἐξοντώθηκαν ἕνα ἑκατομμύριο περίπου συμμορίτες καί ὑπολείματα τοῦ στρατοῦ τοῦ Κουόμιντανγκ. Ὁ μικρός ἀριθμός συμμοριτῶν πού παραμένουν ἀκόμα θά σαρωθοῦν στό κοντινό μέλλον.

3. Ἡ ἀγροτική μεταρύθμιση ἀγκάλιασε τά 290 ἀπ' τά 400 ἑκατομμύρια τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Οἱ ἀγρότες μοιράστηκαν μεταξὺ τους τή γῆ τῶν μεγάλων τσιφλικάδων. Ἐκτός ἀπό τίς περιοχές πού κατοικοῦνταν ὡς ἐπί τό πλεῖστον ἀπό ἐθνικές μειονότητες, ἡ ἀγροτική μεταρύθμιση θά τελειώσει ὡς τόν καινούργιο χρόνο σ' ὅλη τή χώρα.

4. Πραγματοποιήθηκε μιὰ καμπάνια σέ ἐθνική κλίμακα γιά τήν κατάπνιξη τῆς ἀντεπανάστασης, πού συμπεριλάβαινε καί τοὺς μυστικούς πράκτορες τοῦ Κουόμιντανγκ, τοὺς ἀρχηγούς τῶν συμμοριτῶν, τῶν τοπικῶν τυράνων, κλπ. Μεγάλος ἀριθμός ἀπ' αὐτούς τοὺς ἀντεπαναστάτες πιάστηκαν καί ὀρισμένοι ἀπ' αὐτούς καταδικάστηκαν σέ θάνατο. Οἱ θανατικές αὐτές καταδίκες ἐπιβλήθηκαν σέ ἀδιόρθωτα στοιχεῖα πού βασάνιζαν καί λήστευαν τό λαό, τόν καιρό τῆς κυριαρχίας τῆς κλίμακας τῶν μιλιταριστῶν, τόν καιρό τοῦ καθεστώτος τοῦ Κουόμιντανγκ καί τῆς γιαπωνέζικης κατοχῆς. Ἐπρεπε νά λογοδοτήσουν γιά τά αἱματηρά τους ἐγκλήματα, ἀλλά κάτω ἀπ' τή λαϊκή κυβέρνησις, ἀντί νά ἀναγνωρίσουν τά ἐγκλήματά τους καί νά μετανοιώσουν, συνέχιζαν τήν ἀνατρεπτική τους δράση. Οἱ ἀντεπαναστάτες, πού καταδικάστηκαν σέ φυλάκιση, θά σταλοῦν στή δουλιὰ γιά νά μπορέσουν ἔτσι νά διορθωθοῦν.

5. Ἀπό τόν Ἰούνιο τοῦ τελευταίου χρόνου, ὅταν οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστές ἐπετέθηκαν στήν Κορέα καί εἰσέβαλαν στό νησί Ταϊβάν, πού εἶναι κινέζικο ἔδαφος, ἕνα μεγάλο πατριωτικό κίνημα ἀναπτύχθηκε μέσα στόν κινέζικο λαό. Τό κίνημα αὐτό ὀργάνωσε τοὺς σχηματισμούς τῶν ἐθελοντῶν, γιά τήν ἀντίσταση ἐνάντια στοὺς ἀμερικάνους ἱμπεριαλιστές καί τή βοήθεια στήν Κορέα. Τό κίνημα τῆς ἀντίστασης ἐνάντια στοὺς ἀμερικάνους ἱμπεριαλιστές, τό κίνημα βοήθειας στήν Κορέα καί ὑπε-

ράσπισης τῶν ἐστιῶν μας καί τῆς πατρίδας μας ξαπλώθηκε σ' ὅλα τὰ στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ καί σ' ὅλα τὰ τμήματα τῆς χώρας μας.

Στόν οἰκονομικό τομέα, πραγματοποιήσαμε τά πιό κάτω σημαντικά μέτρα:

1. Τό σύνολο τῶν ἐργοστασίων μεγάλων καί μικρῶν, τῶν ὀρυχείων, τῶν σιδηροδρόμων, τῶν караβιῶν καί τῶν τραπεζῶν πού βρίσκονταν στά χέρια τοῦ γιαπωνέζικου ἰμπεριαλισμοῦ καί τοῦ γραφειοκρατικοῦ κεφαλαίου τοῦ Κουόμιντανγκ, δημεύτηκαν καί μετατράπηκαν σέ κρατικές ἐπιχειρήσεις, σέ ἰδιοχτησία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας. Μέσα στίς κρατικές ἐπιχειρήσεις, στηρίζομαστε στίς μάζες τῶν ἐργατῶν καί ἐφαρμόζουμε μιά πολιτική ἐνότητας μέ τούς τεχνικούς καί τούς ὑπάλληλους, μετατρέποντας ἔτσι τίς γραφειοκρατικές ἐπιχειρήσεις σέ λαϊκές ἐπιχειρήσεις. Ὁ ἐνθουσιασμός πού ἐκδηλώνεται στή δουλιά ἀπ' τούς ἐργάτες, τούς τεχνικούς καί τούς ὑπάλληλους τῶν ἐπιχειρήσεων ἔχει σημαντικά μεγαλώσει χάρη στίς ἀλλαγές πού ἔγιναν στήν πολιτική ζωή τῶν ἐργατῶν καί χάρη στή φροντίδα πού ἐκδηλώθηκε ἀπό τό κράτος γιά τήν εὐημερία τῶν ἐργατῶν καί ὑπαλλήλων. Σήμερα ἡ παραγωγικότητα τῆς δουλιᾶς ξεπερνάει τήν παραγωγικότητα πού ὑπῆρχε τόν καιρό τῆς γιαπωνέζικης κατοχῆς, καί τοῦ Κουόμιντανγκ.

2. Ὁ πληθωρισμός πού συνεχιζόταν ἐδῶ καί δώδεκα χρόνια ἐξαφανίστηκε. Φτάσαμε στό ἀποτέλεσμα αὐτό χάρη στή σύμπτυξη τοῦ μηχανισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους καί τῆς οἰκονομίας, μέ τήν καθιέρωση ἐλέγχου ἀπό τήν κρατική τράπεζα σ' ὅλα τὰ ταμεία τῶν κυβερνητικῶν ἰδρυμάτων, μέ τό διακανονισμό τῆς εἰσπραξῆς τῶν ἐσόδων καί μέ τήν ἐλάττωση τῶν ἐξόδων, μέ σκοπό νά ἐπιτύχουμε ἕνα σχετικό ἰσοζύγιο ἀνάμεσα στά ἔσοδα καί τά ἔξοδα. Ἡ ἐξαφάνιση τοῦ πληθωρισμοῦ βοήθησε τό κρατικό ἐμπόριο νά καταλάβει κυρίαρχη θέση στήν ἀγορά, πού προηγούμενα βρισκότανε ἀποκλειστικά στά χέρια τῶν κερδοσκοπῶν. Χάρη σ' αὐτά τά μέτρα, τά οἰκονομικά ἔχουν σήμερα σταθεροποιηθεῖ στή χώρα μας, πράγμα πού μέ τή σειρά του, ἔχει σημαντικά βοηθήσει στή σταθεροποίηση τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

3. Ἡ ἀγροτική παραγωγή αὐξήθηκε χάρη στήν ἀγροτική μεταρύθμιση καί στήν ἐφαρμογή ἀπό τό κράτος μιᾶς πολιτικῆς βοήθειας στή γεωργία, χάρη στόν αὐξανόμενο ἐνθουσιασμό πού ἐκδηλώνεται ἀπό τούς ἀγρότες στήν παραγωγή, χάρη, τέλος,

στις εϋνοϊκές κλιματολογικές συνθήκες. Ἡ συνολική παραγωγή τῶν δημητριακῶν τό 1950 στή χώρα μας ἦταν ἀνώτερη κατά 14% ἀπ' τήν παραγωγή τοῦ 1949, χρόνο πού ἡ γεωργία χτυπήθηκε ἀπό πλημύρες. Ἄν μιλήσουμε γιά τή χώρα στό σύνολό της, ἡ ἀγροτική παραγωγή δέν ἔφτασε ἀκόμα τό προπολεμικό ἐπίπεδο, ἄν καί τό ἐπίπεδο αὐτό τόφτασαν στίς περισσότερες περιοχές πού ἀπελευθερώθηκαν πρῶτες.

Παρόλο πού στά 1950, ἡ παραγωγή τοῦ βαμπακιοῦ ἦταν κατώτερη ἀπ' τό ἐπίπεδο τοῦ 1936, χρόνο τῆς καλύτερης σοδιάς τοῦ βαμπακιοῦ στήν ἱστορία τῆς Κίνας, ξεπεράσαμε ὡστόσο τό ἐπίπεδο ὄλων τῶν ἄλλων προπολεμικῶν χρόνων. Ἄν αὐτό τό χρόνο δέν ἔχουμε καταστροφές ἀπό τή φύση, ἡ σοδιά τοῦ βαμπακιοῦ θά ναι πιά μεγάλη ἀπό τό 1936.

Ἡ αὔξηση τῆς παραγωγῆς τῶν δημητριακῶν καί τοῦ βαμπακιοῦ εἶναι ἓνα γεγονός σημαντικό γιά τήν Κίνα, ὄχι μονάχα γιατί ἡ γεωργία ἀποτελεῖ στή χώρα μας ἓνα σπουδαῖο τομέα τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, μά γιατί ἐπίσης στό παρελθόν ἔπρεπε νά εἰσάγουμε μεγάλες ποσότητες δημητριακῶν καί βαμπακιοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τά δημητριακά, ὄχι μονάχα ξεπεράσαμε τίς δυσκολίες πού προξένησαν οἱ μεγάλες πλημύρες τό 1949, μά αὐτό τό χρόνο μποροῦμε νά βοηθήσουμε καί τίς Ἰνδίες, τό γείτονά μας, πού ἔχει ἔλλειψη δημητριακῶν. Ὑπογράψαμε μέ τήν κυβέρνηση τῶν Ἰνδιῶν μιά συμφωνία πού προβλέπει τήν ἐξαγωγή σ' αὐτή τή χώρα 516.000 τέννους δημητριακά.

Οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστές κάνουν σήμερα οἰκονομικό ἀποκλεισμό τῆς Κίνας, γιά νά ἐμποδίσουν τόν κινέζικο λαό νά ἀνταλλάξει τά προϊόντα του μέ ξένο βαμπάκι. Εἴμαστε ὅμως βέβαιοι πώς θά μπορέσουμε ὀλοκληρωτικά νά ἱκανοποιήσουμε τίς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ μέ τό κινέζικο βαμπάκι, ὅπως τίς ἱκανοποιήσαμε καί σέ τρόφιμα. Τό γεγονός ὅτι δέν ἔχουμε πιά ἀνάγκη νά εἰσάγουμε δημητριακά καί βαμπάκι θά μεγολώσει σημαντικά τίς ἀγοραστικές μας δυνατότητες σέ βιομηχανικά ἐφόδια.

4. Οἱ ἐμπορικές ἀνταλλαγές ἀνάμεσα στήν πόλη καί τό χωριό, ἀνάμεσα στήν Κίνα καί τά ξένα κράτη ἀναπτύσσονται. Στήν παλιά Κίνα, οἱ ἀγρότες ἦταν ὑποχρεωμένοι νά πουλᾶνε τήν ἐμπορευματική τους παραγωγή σέ δημητριακά καί τίς πρῶτες βιομηχανικές ὕλες σέ τιμές πολύ χαμηλές πού τίς ἐπέβαλαν οἱ μεγάλοι τσιφλικάδες, τό ἐμπορο-τοκογλυφικό κεφάλαιο καί οἱ ἱμπεριαλιστές. Οἱ παλιές λαικές παροιμίες: «Μιά καλή

σοδιά είναι μία καταστροφή» και «τό φτηνό σιτάρι είναι μία συμφορά για τους αγρότες» άντανακλουῖν τά πολύχρονα βάσανα τῆς κινέζικης ἀγροτιᾶς. Σήμερα τά συμφέροντα τῶν ἀγροτῶν ἐξασφαλίζονται ἀπό τή λαϊκή κυβέρνηση πού ἀγοράζει τά ἀγροτικά τους προϊόντα σέ μεγάλη ποσότητα καί σέ λογικές τιμές. Τά εἰσοδήματα πού προέρχονται ἀπό τήν πούληση τῶν ἐμπορευμάτων, πού εἶναι ὁ καρπός τῆς δουλιᾶς πού ἔγινε στίς ὥρες τῆς ξεκούρασῆς τους καί ἀποτελοῦν τό λιγότερο τό 10% τοῦ χρονιάτικου εἰσοδήματος, ἔχουν ἐξίσου μεγάλη σημασία γιά τή ζωή τῶν ἀγροτῶν. Ἡ κυβέρνηση ἐπίσης κάνει τεράστιες προσπάθειες γιά νά βοηθήσει τοὺς αγρότες στήν πούληση τῶν ἐμπορευμάτων τους.

Οἱ ἐμπορικές σχέσεις ἀνάμεσα στήν πόλη καί τό χωριό, ἀνάμεσα στήν Κίνα καί τά ξένα κράτη, πού παρέλυσαν στά δώδεκα χρόνια τοῦ πολέμου, ἀποκαταστάθηκαν. Στά 1950, ὁ συνολικός ὄγκος τοῦ ἐξωτερικοῦ μας ἐμπορίου ξεπέρασε τό ἐπίπεδο ὅλων τῶν χρόνων, ἀπό τόν καιρό τῆς κατοχῆς τῆς βορειοανατολικῆς Κίνας ἀπό τοὺς γιαπωνέζους.

Στά 1950 πετύχαμε ἐπίσης γιά πρώτη φορά ὕστερα ἀπό 73 χρόνια, ἕνα εὐνοϊκό ἐμπορικό ἰσοζύγιο.

Ὁ ἀπόλυτος κρατικός ἔλεγχος στό τελωνειακό σύστημα, πού ἐπιθυμοῦσε φλογερά ὁ λαός μας ἀπό τό 1842, ἀποκαταστάθηκε. Οἱ ἱμπεριαλιστές παραλύουν τό ἐξωτερικό ἐμπόριο τῆς Κίνας, ἀλλά ὅμως ἡ ΕΣΣΔ καί οἱ λαϊκοδημοκρατικές χώρες παίζουν σήμερα τόν κύριο ρόλο στό ἐξωτερικό ἐμπόριο τῆς Κίνας καί ὄχι πιά οἱ καπιταλιστικές χώρες.

5. Τό κράτος ἐπενδύει τά κεφάλαιά του γιά τήν ἀνασυγκρότηση τῆς οἰκονομίας.

Ἐπειδή ἡ κεντρική λαϊκή κυβέρνηση ἔχει λιγότερο ἀπό δύο χρόνια ζωή, τά οἰκονομικά της δέν τῆς ἐπιτρέπουν ἀκόμα νά κάνει σημαντικές κρατικές ἐπενδύσεις, ὡστόσο οἱ χρονιάτικες ἐπενδύσεις τοῦ κράτους στήν οἰκονομία τόσο τό 1950, ὅσο καί τό 1951, ξεπερνοῦν τίς χρονιάτικες ἐπενδύσεις πού γινόνταν ἀπό τό καθεστῶς τοῦ Κουόμιντανγκ. Οἱ ἐπενδύσεις μας, κυρίως, γίνονται στοὺς σιδηροδρόμους, στήν ἄρδευση καί στή βαριά βιομηχανία. Αὐτό ἔχει σάν ἀποτέλεσμα, ὅτι τά 91% ὅλων τῶν σιδηροδρόμων τοῦ ἠπειρωτικοῦ τμήματος τῆς χώρας ἐπισκευάστηκαν καί λειτουργοῦν. Νέες γραμμές κατασκευάζονται. Κατασκευάστηκε καί ἄρχισε νά λειτουργεῖ μία σιδηροδρομική γραμμή 130 χλμ. ἀπό τό Τσέν Τού ὡς τό Τσιού Τσίν. Ἐδῶ καί 40

χρόνια ο πληθυσμός της έπαρχίας του Σέ-Γουάν έχυνε τό αίμα του στήν πάλη γιά νά πετύχει τήν κατασκευή αὐτῆς τῆς γραμμῆς. Γιά τόν άγώνα ένάντια στίς πλημμύρες καί τήν ξηρασία πού εἶναι ἡ πληγή τῆς κινέζικης άγροτιάς καί γιά τήν κατασκευή άρδευτικῶν έργων, τό σύνολο τῶν επενδύσεων τοῦ κράτους καί οἱ πιστώσεις πού προορίζονταν γιά τήν γεωργία ξεπέρασαν κατά πολύ, μέσα σ' ένάμιση χρόνο, ὅλες τίς επενδύσεις πού έκανε γιά τόν ἴδιο σκοπό τό Κουόμιντανγκ στά 22 χρόνια τῆς ύπαρξῆς του. Χτίζεται ἡ βαριά βιομηχανία. Τά δύο χρόνια τῆς πολιτικῆς τῶν επενδύσεων στήν οἰκονομία πού άκολουθήσε ἡ κεντρική λαϊκή κυβέρνηση, έπεισαν τό λαό πώς εἶναι ἡ μοναδική κυβέρνηση πού έξυπηρετεῖ τά συμφέροντά του καί ἡ μόνη ἱκανή κυβέρνηση νά ὀδηγήσει τόν κινέζικο λαό σέ μιá ευτυχομένη ζωή.

Ἡ άνοικοδόμηση τῆς έθνικῆς οἰκονομίας καί τοῦ πολιτισμοῦ στή χώρα μας, έβαλαν τέλος στήν αἰώνια άγωνία τῶν φοιτητῶν πού σκέφτονταν πώς «τό τέλος τῶν άνώτερων σπουδῶν εἶναι ἡ άρχή τῆς άνεργίας τους». Ὁ άριθμός αὐτῶν πού πέρασαν άπό τά μεσαία σχολεῖα εἶναι άκόμα πολύ μικρός. Ὁ άριθμός αὐτῶν πού τελείωσαν πανεπιστήμια καί ἱνστιτοῦτα εἶναι πολύ άνεπαρκῆς σέ σχέση μέ τίς άπαιτήσεις τῶν οἰκονομικῶν, πολιτιστικῶν καί διοικητικῶν ὀργανώσεων. Τό κράτος μπορεῖ νά εξασφαλίσει δουλιá σ' ὅλους πού τελειώνουν τά ἱδρύματα άνώτερης εκπαίδευσης.

Ἡ άγροτική μεταρύθμιση καί ἡ άνύψωση τοῦ επιπέδου ζωῆς τῶν άγροτῶν εἶχαν σάν άποτέλεσμα μιá σημαντική αύξηση τοῦ άριθμοῦ τῶν πρωτοβάθμιων σχολείων καί τῶν κύκλων πολιτιστικῆς ανάπτυξης γιά τοὺς έφήβους. Τό κράτος πήρε στά χέρια του τίς σχολές καί τά νοσοκομεῖα πού εἶχαν άνοίξει γιά δικούς τους σκοπούς στή χώρα μας οἱ άμερικάνοι ἱμπεριαλιστές, γιά νά προετοιμάσουν τήν επίθεσή τους στήν Κίνα. Οἱ σχολές αὐτές καί τά νοσοκομεῖα άρνήθηκαν νά δεχτοῦν επιχορηγήσεις άπό τόν άμερικάνικο ἱμπεριαλισμό. Νά τραβήξουμε σέ μιá σχεδιασμένη πολιτιστική άνοικοδόμηση, έντελῶς διαφορετική άπ' τήν παλιά, σύμφωνα μέ τίς μελλοντικές άνάγκες τῆς έθνικῆς μας οἰκονομίας, νά ένα άπό τά καθήκοντα τά πιό επιτακτικά γιά τήν ανάπτυξη τοῦ πολιτισμοῦ στήν Κίνα.

* * *

Ὅλα αὐτά πού εἰπώθηκαν πιό πάνω δέν εἶναι παρά μιá

σύντομη ἀπαρίθμηση τῶν πραγματοποιήσεων πού πέτυχε ἡ νέα Κίνα στή διάρκεια τοῦ ἐνάμιση χρόνου πού πέρασε, στόν πολιτικό, οἰκονομικό καί πολιτιστικό τομέα.

Οἱ πραγματοποιήσεις αὐτές ἔχουν τεράστια σημασία γιά τή χώρα μας καί δείχνουν τίς γιγάντιες καταχτήσεις πού εἶχαμε στήν περίοδο τῆς ἀνοικοδόμησης τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καί τοῦ πολιτισμοῦ, αὐτό ὅμως δέν εἶναι παρά ἡ ἀρχή τῆς ἀνοικοδόμησης τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καί τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Ὁ σκοπός πού ἐπιδιώκει πάνω ἀπό ἑκατό χρόνια ὁ λαός μας εἶναι νά μετατρέψει τήν Κίνα ἀπό χώρα ὑποταγμένη στήν καταπίεση τῶν ἱμπεριαλιστῶν σέ χώρα ἀνεξάρτητη, σέ χώρα ἀνθηρή. Τό γεγονός ὅτι ἔδιωξε τούς ἱμπεριαλιστές ἀπό τήν Κίνα καί ἀνέτρεψε τό ἀντιδραστικό καθεστῶς τοῦ Κουόμιντανγκ δέν ἀποτελεῖ παρά ἕνα μέρος τῆς πάλης γιά τήν ἐπιδίωξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ. Γιά νά πετύχει πέρα γιά πέρα τό σκοπό αὐτό, πρέπει νά μεταβάλλει τήν Κίνα ἀπό χώρα ἀγροτική σέ χώρα βιομηχανική, νά ἀναπτύξει σέ σημαντική κλίμακα τήν οἰκονομική ἀνοικοδόμηση.

Δέν ἔφτασε ἀκόμα ὁ καιρός τῆς ἑναρξῆς αὐτῆς τῆς κολοσσιαίας οἰκονομικῆς ἀνοικοδόμησης, βρισκόμαστε μονάχα στό στάδιο τῆς προετοιμασίας. Ὅλη ἡ δουλιὰ πού κάναμε μέσα σ'ἐνάμιση χρόνο, ἂν λογαριαστῆ τό δυνάμωμα τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας, ἡ ἀγροτική μεταρύθμιση, ἡ ἀνασυγκρότηση τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, τό κίνημα τῆς ἀντίστασης ἐνάντια στήν Ἀμερική καί ἡ βοήθεια στήν Κορέα, ὅλ' αὐτά δέν εἶναι στήν πραγματικότητα παρά ὄροι προετοιμασίας αὐτῆς τῆς γιγάντιας οἰκονομικῆς ἀνοικοδόμησης. Μᾶς χρειάζεται ἀκόμα λίγος καιρός γιά νά τελειώσουμε αὐτή τήν περίοδο προετοιμασίας. Θά ἐκπληρώσουμε ὅμως μ' ἐπιτυχία τήν προπαρασκευαστική δουλιὰ μας καί θά μπορέσουμε νά ἐξαγγείλουμε τήν ἑναρξῆ τῆς τεράστιας σχεδιασμένης οἰκονομικῆς ἀνοικοδόμησης.

Ὁ λαός μας ἔχει ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη στήν ἐπιτυχία τῆς οἰκονομικῆς ἀνοικοδόμησης. Ἔχουμε 475 ἑκατομμύρια ἐργαζόμενους πολίτες στή χώρα μας καί διαθέτουμε πλούσιους πόρους. Στή μετατροπή τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καί τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ κινέζικος λαός καθοδηγεῖται ἀπό τό δοκιμασμένο Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας καί ἀπό τό σύντροφο Μάο Τσέ-Τούνγκ, πού ἀφομοίωσε τή μεγάλη σοφία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ.

Ὁ κινέζικος λαός ἔχει τήν πεποίθηση πώς θά μπορέσει νά πραγματοποιήσῃ τήν ἀνοικοδόμηση τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, μέ

τήν ἴδια ἐπιτυχία πού ἀνέτρεψε στέν ἐνοπλο ἀγώνα, τό ἀντιδραστικό καθεστώς τῶν ἱμπεριαλιστῶν καί τοῦ Κουόμιντανγκ. Σήμερα, τό βιωτικό ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ μας εἶναι ἀκόμα χαμηλό. Ὁ λαός μας ὅμως καταλαβαίνει πώς αὐτό εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης μέσα στά τελευταῖα ἑκατό χρόνια, τό ἀποτέλεσμα τῆς μακρόχρονης κυριαρχίας τοῦ ἀντιδραστικοῦ καθεστώτος, τό ἀποτέλεσμα τῶν ἀκατάπαυτων πολέμων. Ὁ ἱμπεριαλισμός καί τό ἀντιδραστικό καθεστώς προξένησαν στήν οἰκονομική μας ἀνάπτυξη καθυστέρηση δεκαετηρίδων, ἴσως ἀκόμα καί ὀλόκληρου αἰώνα. Ὁ λαός μας θά ἐργαστεῖ μέ πείσμα καί θά διπλασιάσει τίς προσπάθειες γιά νά ξεπεράσει αὐτή τήν καθυστέρηση. Σήμερα πού ἡ χώρα μας εἶναι ἐνωμένη, δέ θάχουμε πιά ἐσωτερικούς πολέμους. Ἄν πετύχουμε μέ ὅλους τούς λαούς πού ἀγαποῦν τήν εἰρήνη, νά διατηρήσουμε τήν εἰρήνη σ' ὅλο τόν κόσμο, σέ μερικά χρόνια θά φθάσουμε καί μάλιστα θά ξεπεράσουμε στήν οἰκονομική μας ἀνάπτυξη τίς ἱμπεριαλιστικές χώρες.

Ὁ τελικός σκοπός τῆς ἀνάπτυξης τῆς χώρας μας, εἶναι ἡ οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἡ οἰκοδόμηση τοῦ κομμουνισμοῦ, γιατί ὁ σοσιαλισμός καί ὁ κομμουνισμός εἶναι τό καλύτερο καί τό τελειότερο κοινωνικό σύστημα γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα. Ὁ λαός μας θά παλαίψει γιά τήν οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ καί τοῦ κομμουνισμοῦ. Γιά νά οἰκοδομήσουμε ὅμως τό σοσιαλισμό καί τόν κομμουνισμό, πρέπει νά περάσουμε ἀπό τό σημερινό στάδιο ἀνάπτυξης, τό στάδιο τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας καί δέν πρέπει νά τό ὑπερπηδήσουμε. Στό σημερινό στάδιο ἀνάπτυξης, ἡ κρατική ἐξουσία στή χώρα μας εἶναι ἡ διχτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας, κάτω ἀπό τήν ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, πού βασιζέται στή συμμαχία τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν, καί πού ἐνώνει ὅλες τίς δημοκρατικές τάξεις καί ὅλες τίς ἐθνότητες τῆς χώρας. Τό οἰκονομικό καθεστώς σ' αὐτό τό στάδιο χαρακτηρίζεται ἀπό τή συνύπαρξη πέντε μορφῶν οἰκονομίας: τήν κρατική οἰκονομία, τήν συνεταιριστική οἰκονομία, τήν ἀτομική οἰκονομία τῶν ἀγροτῶν καί τῶν βιοτεχνῶν, τήν ἀτομική κεφαλαιοκρατική οἰκονομία καί τήν κρατική καπιταλιστική οἰκονομία. Τόν ἡγετικό ὅμως ρόλο τόν παίξει ἡ κρατική οἰκονομία πού ἀπό τή φύση της εἶναι σοσιαλιστική οἰκονομία. Ἐξαιτίας ὀρισμένων ιδιαίτερων ἱστορικῶν συνθηκῶν, δέν πρέπει καί δέ μπορεῖ νά δοῦμε τίς σχέσεις ἀνάμεσα στίς τάξεις καί

τίς οικονομικές σχέσεις στή χώρα μας στό σημερινό στάδιο, παρά μ' αὐτό τόν τρόπο.

Γι' αὐτό στή διάρκεια τῆς ἀνοικοδόμησης τῆς ἐθνικῆς οικονομίας στή χώρα μας δηλ. στό στάδιο τῆς νέας δημοκρατίας, ἕνα νέο καθῆκον ἐπιβάλλεται, τό καθῆκον νά πετύχει κάθε μιά ἀπ' αὐτές τίς πέντε μορφές τῆς οικονομίας, νά παίξει ολοκληρωτικά τό ρόλο της καί σύγχρονα νά μή βρίσκεται σέ ἀντίθεση μέ τά γενικά σχέδια πού καθορίζονται ἀπ' τό κράτος, ἀλλά νά προσαρμόζεται σ' αὐτά τά σχέδια ἀνάπτυξης τῶν κύριων κλάδων τῆς ἐθνικῆς σοσιαλιστικῆς καί ἀτομικῆς οικονομίας. Μέ τήν ὑπαρξη αὐτῶν τῶν διάφορων οικονομικῶν μορφῶν, θά ὑπάρχουν ἀναπόφευγα ἀσυμφωνίες. Ὡστόσο, ὑπάρχουν δύο εὐνοϊκοί ὅροι: πρῶτα στή χώρα μας ἡ ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης δέν πραγματοποιήθηκε μονάχα στόν πολιτικό τομέα—μέσα στό σύστημα τῆς δικτατορίας τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας—ἀλλά ἐπίσης καί στόν οικονομικό τομέα, μέ τή δημιουργία κρατικῶν ἐπιχειρήσεων, πού ἀπ' τή φύση τους εἶναι σοσιαλιστικές. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς οικονομίας ὄχι μονάχα δέ θά ἐξασθενήσει, ἀλλά, ἀντίθετα, θά δυναμώσει τόν κρατικό τομέα στήν ἐθνική οικονομία. Γι' αὐτό πιστεύουμε σταθερά ὅτι ἀπό πολιτική ἀποψη ὅπως καί ἀπό οικονομική, ὁ κρατικός τομέας στήν ἐθνική οικονομία, πού εἶναι ἀπ' τή φύση του σοσιαλιστικός, θά ἔχει κάθε δυνατότητα νά καθοδηγεῖ τούς ἄλλους τομεῖς τῆς ἐθνικῆς οικονομίας.

Δεύτερο, ὁ ἀτομικός κεφαλαιοκρατικός τομέας τῆς ἐθνικῆς οικονομίας ἔνωσε κιόλας καί θά καταλαβαίνει ὅτι κάτω ἀπό τή νέα δημοκρατική κρατική ἐξουσία, οἱ δυνατότητές του ἀνάπτυξης δέ λιγέστεψαν, ἀλλά ἀντίθετα μεγάλωσαν πολύ, σέ σχέση μέ τίς δυνατότητες πού εἶχε κάτω ἀπό τήν κυριαρχία τῶν ἱμπεριαλιστῶν καί κάτω ἀπό τήν ἀντιδραστική ἐξουσία τοῦ Κουόμιντανγκ, γιατί σήμερα προστατεύεται ἀπό τήν οικονομική ἐπίθεση τῶν ἱμπεριαλιστῶν, καί διαθέτει μιά χωρίς προηγούμενο ἐσωτερική ἀγορά. Γι' αὐτό τό λόγο ὁ ἀτομικός κεφαλαιοκρατικός τομέας ὑποστηρίζει τή σημερινή ἐξουσία καί μέσα σέ κατάλληλες συνθήκες, θά δράσει σύμφωνα μέ τά σχέδια τῆς ἐθνικῆς οικονομίας.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς μας οικονομίας πρέπει νά στηριχτεῖ στίς προσπάθειες τοῦ ἴδιου μας τοῦ λαοῦ. Ἀσφαλῶς αὐτό δέ σημαίνει πώς δέν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τεχνική ἢ ἄλλη βοήθεια ἀπό τό ἐξωτερικό. Ἐχουμε ἀνάγκη ἀπ' αὐτή τή βοή-

θεια, αλλά δέ μπορούμε νά τήν πάρουμε από τόν ιμπεριαλισμό. Ἡ πλειοψηφία τῶν ἐργαζομένων καί τῶν προοδευτικῶν ἀνθρώπων στίς ἱμπεριαλιστικές χῶρες μᾶς συμπαθοῦν, μά αὐτοί πού ἀποφασίζουν τήν πολιτική σ' αὐτές τίς χῶρες εἶναι τά ἱμπεριαλιστικά στοιχεῖα πού μᾶς εἶναι ἐχθρικά. Γι' αὐτό ὁ κινέζικος λαός καταλαβαίνει ὅτι γιά τήν ἀνοικοδόμηση τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας μονάχα ἡ Σοσιαλιστική Σοβιετική Ἐνωση καί οἱ ἀδελφές λαϊκοδημοκρατικές χῶρες μπορούν νά μᾶς βοηθήσουν.

Σήμερα, τά δύο παγκόσμια στρατόπεδα εἶναι καθαρά ξεχωρισμένα. Εἴμαστε στό πλευρό τοῦ στρατοπέδου πού παλαίβει γιά σταθερή εἰρήνη καί γιά τή λαϊκή δημοκρατία. Ὁ ἀγώνας μας γιά τήν ἀνατροπή τῆς ἀντιδραστικῆς ἐξουσίας τῶν ἱμπεριαλιστῶν καί τοῦ Κουόμιντανγκ ἦτανε ἓνα μέρος τοῦ ἀγώνα αὐτοῦ τοῦ στρατοπέδου, ὅπως καί ἡ ἀνοικοδόμηση τῆς οἰκονομικῆς καί ἐκπολιτιστικῆς ζωῆς τῆς χώρας, εἶναι ἡ ἐπέκταση αὐτοῦ τοῦ ἀγώνα.

Τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας πού γιορτάζει σήμερα τήν 30ή ἐπέτειό του ὁδήγησε τό λαό—ἐπειτα ἀπό ἓναν ἀγώνα πάνω ἀπό 28 χρονῶν—στήν ἀνατροπή τῆς ἀντιδραστικῆς ἐξουσίας τῶν ἱμπεριαλιστῶν καί τοῦ Κουόμιντανγκ καί ἀπό τότε, ἐδῶ κι ἐνάμιση χρόνο, καθοδηγεῖ τόν ἀγώνα γιά τήν ἀνοικοδόμηση τῆς οἰκονομικῆς καί πολιτιστικῆς ζωῆς. Ἡ ἀνοικοδόμηση τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας εἶναι μιά καινούργια γιά μᾶς δουλιά. Πρέπει πολλά νά μελετήσουμε. Μά πιστεύουμε σταθερά ὅτι μέ τήν καθοδήγηση τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ, τό κόμμα μας θά ἐκπληρώσει νικηφόρα αὐτό τό καθῆκον, ὅπως νικηφόρα ἀνέτρεψε τήν ἀντιδραστική ἐξουσία τῶν ἱμπεριαλιστῶν καί τοῦ Κουόμιντανγκ, στόν ἐνοπλο ἀγώνα. Γιά νά λευτερωθεῖ καί νά χτίσει μιά νέα Κίνα, ὁ κινέζικος λαός πού στή διάρκεια τοῦ περασμένου αἰώνα δοκίμασε ὅλους τούς δρόμους καί ὅλες τίς ἡγετικές ὁμάδες στή χώρα μας, διάλεξε τελικά τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας.

² Ἀπό τήν ἐφημερίδα
«Γιά σταθερή Εἰρήνη,
γιά τή Λαϊκή Δημοκρατία!»,
ἀριθ. 26 (138) 29-6-1951.

ΟΙ ΣΤΕΝΟΙ ΔΕΣΜΟΙ ΜΕ ΤΙΣ ΛΑΪΚΕΣ ΜΑΖΕΣ ΕΙΝΑΙ ΔΟΞΑΣΜΕΝΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

ΤΕΝΓΚ ΧΣΙΑΟ-ΠΙΝΓΚ

Μέλους τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚ τῆς Κίνας

Από τῆ γέννησή του, τό κόμμα μας χτίζεται πάνω στή βάση τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος στήν Κίνα, σύμφωνα μέ τίς ἀρχές τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καί τίς ὀργανωτικές ἀρχές τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος. Γι' αὐτό ἀπό τό ἀρχικό στάδιο τῆς ἀνάπτυξής του, εἶχε κιόλας δυνατή πειθαρχία, ψηλό μαχητικό πνεῦμα καί ἦταν δεμένο μέ τόν κινέζικο λαό.

Μέ τήν ἐμφάνισή του στόν πολιτικό στίβο, τό κόμμα ἀνέλαβε τήν εὐθύνη νά καθοδηγήσει τήν κινέζικη ἐπανάσταση. Ὁ ἐργαζόμενος κινέζικος λαός, δυνατός καί θαρραλέος, πού ἀντεξε σέ ἀφόρητες δυστυχίες, ἔχυσε πολύ αἷμα στή διάρκεια ἀναρίθμητων ἡρωϊκῶν ἀγώνων ἐνάντια στό ἱμπεριαλιστικό καί φεουδαρχικό καθεστῶς. Ὁ κινέζικος λαός ὅμως δέ μποροῦσε νά βρεῖ τό σωστό δρόμο. Μονάχα τό κόμμα μας μπόρεσε νά τοῦ δείξει τή σωστή πολιτική γραμμή, πάνω στή βάση τῆς σύνδεσης τῆς παγκόσμιας ἀλήθειας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ μέ τή συγκεκριμένη ἐπαναστατική πραχτική στήν Κίνα. Καί ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ «θεωρία μεταβάλλεται σέ ὕλική δύναμη ὅταν γίνεται χτῆμα τῶν μαζῶν». Ἡ ἐργατική τάξη καί ὅλες οἱ ἐργαζόμενες μάζες τῆς χώρας μας πείστηκαν μέ τήν ἴδια τους τήν πείρα, ὅτι τό πρόγραμμα πάλης ἐνάντια στόν ἱμπεριαλισμό καί τή φεουδαρχία, κάτω ἀπό τήν ἡγεσία τοῦ προλεταριάτου, εἶναι ἡ μόνη σωστή γραμμή πού ὀδηγεῖ στήν κατάχτηση τῆς λευτεριάς καί ὅτι τό κομμουνιστικό κόμμα εἶναι ἡ ἐλπίδα τους.

Στή διάρκεια τῶν 30 τελευταίων χρόνων, ὁ λαός δέν ἔχα-

σε ποτέ τήν πίστη του στό κόμμα μας. Ἡ ἀφοσίωση καί ἡ ἀκαμπτη μαχητικότητα τῶν μελῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμμα-τος χρησίμευσαν γιά παράδειγμα στίς ἐπαναστατικές μάζες τῆς χώρας μας. Οἱ κομμουνιστές ἔγιναν γιά τίς μάζες οἱ πιά στενοί συναγωνιστές. Ἀπ' αὐτή τή στιγμή, ἡ κινέζικη ἐπανάσταση πῆρε μιά πρωτόφαντη ἔκταση. Ὁργανώθηκε μέ τέτιο τρόπο καί πῆρε μιά τέτια σταθερότητα, ὥστε ἡ μαζική τρομοκρατία πού ἐξασκοῦσε ἡ ἰθύνουσα τάξη δέν μπόρεσε νά κλονίσει τίς γραμμές μας, ὅπως ἀκόμα καί μιά σειρά ἀποτυχίες δέ μπόρεσαν νά κλονίσουν τήν πίστη τῶν μελῶν τοῦ κόμματος καί τοῦ ἐπαναστατικοῦ λαοῦ στήν τελική νίκη τῆς ἐπανάστασης. Καί στή διάρκεια ἀκόμα τῶν κρισιμότερων χρόνων τῆς λευκῆς τρομοκρατίας, «τό κομμουνιστικό κόμμα καί ὁ λαός τῆς Κίνας δέν ἐξοντώθηκαν, δέ νικήθηκαν, δέ δείλιασαν. Ἐναστηλώθηκαν στά πόδια τους, ἔδεσαν τίς πληγές, ἔθαψαν τούς συντρέφους τους πού ἔπεσαν καί συνέχισαν τόν ἀγώνα». (Μάο Τσέ-Τούνγκ «Γιά τήν κυβέρνηση συνασπισμοῦ»).

Τό αἷμα ἀναρίθμητων κομμουνιστῶν χύθηκε μαζί μέ τό αἷμα τοῦ ἐπαναστατημένου λαοῦ, πράγμα πού δημιούργησε ἀνάμεσα τους ἀδιάρρητους δεσμούς. Οἱ δεσμοί αὐτοί τοῦ αἵματος ἔδωσαν τεράστια ζωτικότητα στήν κινέζικη ἐπανάσταση καί ἐξασφάλισαν τή μεγάλη νίκη της πού ἀκολούθησε τή Μεγάλη Ὀκτωβριανή Σοσιαλιστική Ἐπανάσταση.

Οἱ κινέζοι κομμουνιστές καταλαβαίνουν περίφημα ὅτι ἡ νίκη τῆς κινέζικης ἐπανάστασης καί ἡ ἀνάπτυξη τόσο στενῶν δεσμῶν ἀνάμεσα στό κόμμα καί τόν κινέζικο λαό εἶναι ἀδιάρρηχτα δεμένες μέ τό ὄνομα τοῦ Μάο Τσέ-Τούνγκ.

Δέν ὑπάρχει καμιά ἀμφιβολία ὅτι ἡ δημοσίευση τοῦ ἔργου τοῦ Μάο Τσέ-Τούνγκ «Σχετικά μέ τήν πράξη», στερεώνει γερά τίς ἰδεολογικές καί θεωρητικές βάσεις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας. Τό ἔργο αὐτό τοῦ Μάο Τσέ-Τούνγκ εἶναι μιά λαμπρή ἀνάπτυξη τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, μιά συνόψιση τῆς πρακτικῆς πείρας τῆς κινέζικης ἐπανάστασης. Σ' αὐτό τό ἔργο, ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ δίνει θαυμάσιο παράδειγμα ἐφαρμογῆς τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ στίς σημερινές συνθήκες τῆς Κίνας, ἐφαρμογῆς τῶν λενινιστικῶν-σταλινικῶν ἀρχῶν στή δημιουργία καί καθοδήγηση τοῦ Μπολσεβίκικο Κόμματος, γιά τή δημιουργία καί τήν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας.

Στήν εἰσήγησή του «Γιά τήν κυβέρνηση συνασπισμοῦ» πού

έκανε στό VII συνέδριο του κόμματος, ο σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ υπόδειχνε :

«Υπάρχει ακόμα ένα άλλο γνώρισμα πού μᾶς ξεχωρίζει, ἔμᾶς τούς κομμουνιστές, ἀπό τά μέλη ὁποιουδήποτε ἄλλου πολιτικού κόμματος, εἶναι ἡ στενότητα σύνδεσής μας μέ τά στρώματα τῶν πιό πλατιῶν λαϊκῶν μαζῶν. Νά ὑπηρετοῦμε τό λαό μ' ὅλες μας τίς δυνάμεις, νά μή ξεκοβόμαστε οὔτε καί γιά μιά μονάχα στιγμή ἀπό τίς μάζες, νά κάνουμε τό πᾶν γιά τό συμφέρον τοῦ λαοῦ καί ὄχι γιά τό δικό μας συμφέρον ἢ γιά τό συμφέρο ὁποιασδήποτε μικρῆς ομάδας, νά καταλαβαίνουμε ὅτι ἡ εὐθύνη πού φέρνουμε μπροστά στό λαό εἶναι ἀξεχώριστη ἀπό τήν εὐθύνη πού φέρνουμε μπροστά στους καθοδηγητικούς ὀργανισμούς τοῦ κόμματος, αὐτή εἶναι ἡ βασική μας ἀρχή. Οἱ κομμουνιστές πρέπει νά εἶναι πάντα ἔτοιμοι νά παλαίβουν γιά τήν ἀλήθεια, γιατί ἡ ἀλήθεια ἀνταποκρίνεται πάντα στά συμφέροντα τοῦ λαοῦ. Πρέπει νά εἶναι πάντα ἔτοιμοι νά διορθῶνουν τά λάθη τους, γιατί τά λάθη βλάπτουν τά συμφέροντα τοῦ λαοῦ. Ἡ πείρα τῶν 24 χρόνων πού πέρασαν δείχνει πῶς ὅταν καθορίζονται σωστά τά καθήκοντα, ἡ σωστή πολιτική γραμμή καί τό καλό στυλ δουλιᾶς, ἀνταποκρίνονται πάντα στίς ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ μέσα σέ χρόνο καί τόπο καί μᾶς φέρνουν πάντα κοντά στίς λαϊκές μάζες. Ἡ πείρα δείχνει ἐπίσης πῶς ἕνα καθήκον λαθεμένα τοποθετημένο, μιά λαθεμένη πολιτική γραμμή καί ἕνα κακό στυλ δουλιᾶς δέν ἀνταποκρίνονται στά συμφέροντα τῶν λαϊκῶν μαζῶν, μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τίς μάζες. Ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἡ θεωρητικολογία, ὁ ἔμπειρισμός, ὁ αὐταρχισμός, ἡ πολιτική τῆς οὐράς, ὁ σεχταρισμός, ἡ γραφειοκρατία καί ἡ ὑπεροψία πού παρατηροῦνται στή δουλιᾶ μας εἶναι πάντα ἀνεπιθύμητες καί ἀσυγχώρητες, ἡ αἰτία γιά τήν ὁποία αὐτά τά λάθη πρέπει νά τά διορθῶσει ὁ καθένας πού τά κάνει, εἶναι γιατί μᾶς ἀπομονώνουν ἀπ' τίς μάζες!»

Στήν ἴδια εἰσήγηση, ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ τονίζει ἐπίσης: «Ὀπλισμένο μέ τή μαρξιστική ἰδεολογία τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας εἰσήγαγε στίς μάζες τοῦ κινέζικου λαοῦ ἕνα καινούργιο στυλ δουλιᾶς. Αὐτό τό καινούργιο στυλ δουλιᾶς σημαίνει, κυρίως, νά συνδέει ὀργανικά τή θεωρία μέ τήν πράξη, νά σφυρηλατεῖ στενοῦς δεσμούς μέ τίς λαϊκές μάζες καί νά ἐφαρμόζει τήν αὐτοκριτική».

Οἱ κινέζοι κομμουνιστές ἔχουν πειστεῖ ἀπό τήν ἴδια τους τήν πείρα γιά τό μεγαλεῖο τῶν ὑποδείξεων αὐτῶν τοῦ Μάο Τσέ-

Τούνγκ. Ἀκριβῶς γιατί ἀκολούθησαν σταθερά αὐτές τῆς ὑποδείξεις, οἱ κομμουνιστές πέτυχαν νά τῆς πραγματοποιήσουν: καλά, ἐμπνεόμενοι σ' αὐτό ἀπό τή σωστή πολιτική γραμμή τοῦ κόμματος. Ἐκεῖ πού παραβίασαν τῆς ὑποδείξεις αὐτές, ἔκαναν λάθη καί ἔβλαψαν τήν ἐπανάσταση.

Ἡ διατήρηση στενῶν δεσμῶν μέ τῆς λαϊκές μάζες εἶναι μιά δοξασμένη παράδοση τοῦ κόμματός μας. Οἱ τοπικές ὀργανώσεις τοῦ κόμματος ἔχουν γενικά ἀφομοιώσει τή μέθοδο «ἔσκινᾶμε ἀπ' τῆς μάζες καί ξαναγυρίζουμε σ' αὐτές. Ἀποκρυσταλλώνουμε τήν πείρα καί τή χρησιμοποιοῦμε ἀποφασιστικά στήν πράξη». Οἱ τοπικές ὀργανώσεις ξέρουν πῶς νά ἐφαρμόζουν τῆς ὁδηγίες τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, παίρνοντας ὑπόψη τῆς τοπικές συνθήκες. Ξέρουν πῶς πρέπει νά χρησιμοποιοῦν τήν ἀντίδραση τῶν μαζῶν σά βάση γιά νά ἐκτιμήσουν τήν ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος καί τῶν μεθόδων του δουλιᾶς καί νά διορθώνουν μ' αὐτό τόν τρόπο τά ἴδια τους τά λάθη ἀποβάλλοντας τή σκουριά τῆς γραφειοκρατίας καί καλυτερεύοντας τῆς δικές τους μέθοδες δουλιᾶς. Γι' αὐτό ἡ πολιτική τοῦ κόμματός μας, μπορεῖ πάντα νά ἀνταποκρίνεται στίς ἀπαιτήσεις τῶν μαζῶν, γι' αὐτό τά συνθήματα τοῦ κόμματός μας μποροῦν ἄμεσα νά μετατρέπονται σέ μαζική δράση, γι' αὐτό ὅλες οἱ πλευρές τῶν συγκεκριμένων καθηκόντων μας καί τῆς δουλιᾶς μας μποροῦν νά ξεπερνᾶνε ὅλες τῆς δυσκολίες καί ὅλα τά ἐμπόδια καί νά πραγματοποιοῦνται μ' ἐπιτυχία πάνω στή βάση τῆς θεληματικῆς δράσης τῶν μαζῶν. Σέ κάθε στάδιο τοῦ κινήματος, τό κόμμα μπορεῖ μέ ὑπομονή νά διαπαιδαγωγεῖ τῆς μάζες, νά ἐνυψώνει τήν πολιτική τους συνείδηση καί νά τῆς ὁδηγεῖ πρὸς τά μπρός.

Ἡ ἱστορία τοῦ κόμματός μας ἐπιβεβαιώνει ὅτι ἐφόσον διατηροῦμε στενοῦς δεσμούς μέ τῆς μάζες, ἐφόσον δέν ἀποσπώμαστε ἀπ' τῆς μάζες, πάντα θά νικᾶμε. Αὐτό μπορεῖ νά ἀποδειχθεῖ ὄχι μόνο ἀπό τό παράδειγμα τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, τοῦ ἀγροτικοῦ κινήματος ἢ κάθε ἄλλου κινήματος, μά παράλληλα καί ἀπό τή δουλιά μέσα στέν ἐπαναστατικό στρατό μας ὅπου ἡ ἡγεσία τοῦ κόμματός μας εἶναι ἡ πιό συγκεντρωτική. Ὁ λαϊκός στρατός πού δημιουργήθηκε προσωπικά ἀπό τό σύντροφο Μάο Τσέ-Τούνγκ, εἶναι ὑπόδειγμα ὅσον ἀφορᾶ τή διατήρηση στενῶν δεσμῶν μέ τῆς μάζες. Οἱ ἀρχές τῆς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καί στρατιωτικῆς δημοκρατίας στίς σχέσεις ἀνάμεσα σέ στρατιῶτες καί ἀξιωματικούς μέσα στό στρατό ἐφαρμόζονται κατάλληλα πάνω στή βάση τοῦ συγκεντρωτισμοῦ. Γι' αὐτό ἀπομακρῶ-

ναμε ολοκληρωτικά τόν «Βαρλορντίσμ» τοῦ παλιοῦ στρατοῦ (ἐννοια πού ἐκφράζει ἓνα ἰδιαίτερο φαινόμενο τῆς παλιᾶς Κίνας ὅταν οἱ στρατοκράτες κινέζοι στρατηγοὶ θεωροῦνταν σάν οἱ ἀπόλυτοι κύριοι τοῦ στρατοῦ καί τῆς ὑπαίθρου—Σημ. τῆς σύνταξης). Χάρη σ' αὐτό, ἡ συνείδηση καί ἡ πρωτοβουλία τῶν στρατευμάτων μεγάλωσε σημαντικά, ἡ ἐνότητα τῶν φαντάρων καί τῶν ἀξιωματικῶν δυνάμωσε, ἡ πειθαρχία καλυτέρευσε κι ἔτσι ὁ στρατός μεταβλήθηκε σέ μιᾶ ἰσχυρή μαχητική δύναμη. Ὅσον ἀφορᾷ τήν ἀνάπτυξη δεσμῶν ἀνάμεσα στό στρατό καί τό λαό, ὁ λαϊκός στρατός ἐφάρμοσε τήν ἀρχή τῆς ἀλληλεγγύης ἀνάμεσα στό λαό καί στό στρατό, ἀρχή πού ξεκινάει ἀπ' τό γεγονός πώς ὁ στρατός δέν εἶναι μόνο μιᾶ μαχητική ἐνότητα, μά ἐπίσης μιᾶ ἐργατική ἐνότητα πού κινητοποιεῖ, ὀργανώνει καί ὑπερασπίζει τίς μάζες, προστατεύει τά συμφέροντά τους. Ἐτσι ὁ στρατός ἀποκατέστησε γερούς δεσμούς μέ τίς μάζες, πού τίς κινητοποίησε καί κέρδισε τήν ὑποστήριξή τους. Ὁ στρατός δέν εἶναι μονάχα μιᾶ ἰσχυρή μαχητική δύναμη πού συντριψε τόν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό στήν Κίνα καί τοὺς ἀντιδραστικούς τοῦ Τσάγγκ Κάι-Σέκ καί πού θριάμβευσε στήν ἐπανάσταση, εἶναι παράλληλα μιᾶ ἰσχυρή πολιτική δύναμη, προικισμένη μέ τή θεωρία τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ γιά τήν κινέζικη ἐπανάσταση, διαπαιδαγωγημένη στό ἰδιαίτερο ἐπαναστατικό πνεῦμα τοῦ κινέζικου λαοῦ.

Τό στυλ τῆς δουλιᾶς πού ἐκφράζεται μέ τή διατήρηση δεσμῶν μέ τίς μάζες, μέ τήν ἀπεριόριστη ἀφοσίωση καί φροντίδα γιά τήν ὑπόθεση τοῦ λαοῦ, ἐξασκεῖ φυσικά βαθιά καί μόνιμη ἐπίδραση στήν ἐσωτερική ζωή τοῦ κόμματός μας. Τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας, ὀπλισμένο μέ τό μαρξισμό-λενινισμό καί μέ τή θεωρία τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ γιά τήν κινέζικη ἐπανάσταση, ἀναλύει μέ ὀξυδέρκεια τήν κατάσταση, προσδιορίζει τίς συγκεκριμένες, πραγματικές συνθήκες τῆς ἐπανάστασης, καθορίζει καί ἐκτιμᾷ τίς ἀρχές, τήν πολιτική γραμμή καί τήν ταχτική τοῦ κόμματος, σύμφωνα μέ τή συνείδηση καί τό πνεῦμα ὀργάνωσης τῶν μαζῶν, διαπαιδαγωγεῖ τοὺς ἐργάτες, τοὺς ἀγρότες καί ὅλους τοὺς ἐργαζόμενους στό πνεῦμα τῆς προλεταριακῆς ἰδεολογίας. Γι' αὐτό κάθε κίνημα, κάθε βῆμα τοῦ κινήματος παίρνει ἓνα πλατύ μαζικό χαρακτήρα, ἀνεβάζει τήν πολιτική συνείδηση καί τήν ἐπαναστατική πρωτοβουλία τῶν μαζῶν, σταθεροποιεῖ ἀκόμα περισσότερο τή σύνδεση τοῦ κόμματος

4. Πῶς νίκησε ὁ κινέζικος λαός

μέ τό λαό, δυναμώνει τόν ήγετικό ρόλο τοῦ προλετχριάτου καί τοῦ πολιτικοῦ τοῦ κόμματος.

Τό κόμμα μας ἀναλύει μέ τήν ἴδια ὀξυδέρκεια τή γραμμή καί τό στύλ δουλιᾶς ὅλων τῶν ὀργανώσεων σ' ὅλη τήν κλίμακα, τή γραμμή καί τό στύλ δουλιᾶς ὅλων τῶν μελῶν τοῦ κόμματος πάνω στή βάση τῶν πραγματικῶν καθηκόντων τοῦ μαζικοῦ κινήματος. Ἔτσι τό κόμμα μας εἶναι ἱκανό νά καταχτᾷ ἐπιτυχίες, νά τίς σταθεροποιεῖ, νά βρίσκει καί νά διορθώνει τίς ἐλλείψεις. Νά ἀποκαλύπτει κάθε εἶδος ὀπορτουניσμοῦ καί μή προλεταριακῆς ἰδεολογίας καί νά τά ξεριζώνει γρήγορα.

Νά ξεσκεπάζει τοὺς ταξικούς ἐχθρούς καί τοὺς ὀπορτουνιστές πού τρύπωσαν στίς γραμμές μας καί νά ξεφορτώνεται ἀπ' αὐτούς. Ἡ ἐπαναστατική ἐνεργητική δράση τῶν μαζῶν εἶναι ἡ πηγή τῆς δύναμης τοῦ κόμματός μας, πού δίνει συνεχῶς καινούργιο αἷμα, διαπαιδαγωγεῖ τή μέλη τοῦ κόμματός μας, ἀνεβάζει τήν πολιτική τους συνείδηση καί τό ἰδεολογικό του ἐπίπεδο, συμβάλλει στή μπολσεβικοποίηση τοῦ κόμματος.

Ὁ νικητής κινέζικος λαός ἔχει ἀναλάβει σήμερα μιᾶ ὀλόκληρη σειρά σκληρούς ἀγῶνες γιά τή σταθεροποίηση τῆς νίκης τῆς ἐπανάστασης, γιά τήν ἐξαφάνιση τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπιροῆς καί τήν ἐξάλειψη τῶν ὑπολειμμάτων τῆς φεουδαρχίας. Οἱ ἀγῶνες αὐτοί ἐκφράζονται συνοπτικά σέ τρία ἰσχυρά κινήματα: ἀντίσταση ἐνάντια στήν Ἀμερική καί βοήθεια στήν Κορέα, ἀγροτική μεταρύθμιση, καί ἐξάλειψη τῶν ἀντεπαναστατῶν. Ἡ ἔχταση αὐτῶν τῶν κινήματων, ἡ ταχύτητα μέ τήν ὀποία καταχτοῦν ἐπιτυχίες καί ἡ βαθιά ἐπιροή πού ἐξασκοῦν στό λαό, εἶναι χωρίς προηγούμενο στήν ἱστορία. Τά κινήματα αὐτά θά βάλουν βέβαια γερές βάσεις στή χώρα μας, θ' ἀνοίξουν τό δρόμο μας στήν ἐκβιομηχάνιση τῆς Κίνας, θά δόσουν στό λαό μας μιᾶ εὐτυχισμένη ζωή, θά δυναμώσουν σημαντικά τόν ἀγῶνα ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό, γιά τή διαφύλαξη τῆς εἰρήνης σ' ὅλο τόν κόσμο.

Ἀσφαλῶς αὐτό δέ σημαίνει σέ καμιᾶ περίπτωση πῶς στή χώρα μας ὅλα πᾶνε καλά, καί ὅτι ὅλα εἶναι καλά καμωμένα. Ἀντίθετα, στό κόμμα μας, ὑπάρχουν ἀκόμα πολλές σοβαρές ἐλλείψεις. Ὅμως γενικά, τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας, ἐξοπλισμένο γερά μέ τό μαρξισμό-λενινισμό καί μέ τή θεωρία τοῦ συντρόφου Μάο Τσε-Τούνγκ γιά τήν κινέζικη ἐπανάσταση, εἶναι ἕνα μεγάλο καί δοξασμένο κόμμα καί ἡ ἡγεσία τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος μέ ἐπικεφαλῆς τῆς τό σύντροφο Μάο Τσε-

Τούνγκ, είναι μιά λαμπρή και ικανή ήγηση. Πολλές όμως από τις τοπικές οργανώσεις μας ακόμα κάνουν συχνά λάθη και συχνά μόνο με τή βοήθεια τής Κεντρικής Έπιτροπής καταφέρνουμε νά τά διορθώσουμε και νά πάμε μπροστά.

Παρουσιάζονται επίσης σημαντικές έλλείψεις στά μέλη του κόμματός μας. Έχουμε ένα μεγάλο αριθμό μελών του κόμματος που προέρχονται από κύκλους διανοουμένων τής μικροαστικής τάξης και από τήν αγροτιά. Έχουμε ένα μεγάλο αριθμό από νέα μέλη του κόμματος. Είναι γεμάτα επαναστατικό ένθουσιασμό, αλλά δέν καταλαβαίνουν ούτε τήν επαναστατική θεωρία, ούτε τις μέθοδες δουλειάς. Ξέρουν πολύ λίγο τό μαρξισμό-λενινισμό και τή θεωρία του συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ ή δέν τήν ξέρουν καθόλου. Υπάρχει επίσης ένας μικρός αριθμός μελών του κόμματος που παρουσιάζουν ακόμα μεγαλύτερες έλλείψεις, που δέ συμπαθοῦν τούς εργάτες, τούς αγρότες και τις άλλες εργαζόμενες τάξεις. Όχι μονάχα ή δράση τους βρίσκεται μακριά απ' τά συμφέροντα τῶν μαζῶν, αλλά και ὑπονομεύει παράλληλα τό κύρος του κόμματος. Μερικά παλιά μέλη του κόμματος είναι ακόμα πολύ αδύνατα από θεωρητική άποψη. Δέν καταφέρνουν νά στερεώσουν τήν πείρα τους μέ συστηματική θεωρητική μελέτη. Σάν συνέπεια, δέ μποροῦν ν' αποφύγουν τή θεωρητικολογία, τόν έμπειρισμό, τόν αὐταρχισμό και τήν πολιτική τής οὐράς. Κάποτε, μποροῦν νά συμβαδίζουν μέ τις μάζες και νά κάνουν καλή δουλιά, άλλοτε όμως αποκόβονται απ' τις μάζες και δουλεύουν άσχημα. Ένας όρισμένος αριθμός συντρόφων μας, μεθοῦν απ' τις έπιτυχίες. Πιστεύουν πώς έχουν πλούσια πείρα και γι' αὐτό δέν μελετοῦν τις συγκεκριμένες συνθήκες πρίν αρχίσουν νά λύσουν ένα πρόβλημα, δέν συμβουλευονται τις μάζες. Άρκοῦνται νά μένουν στά γραφεία τους και νά βγάζουν διαταγές. Αὐτό τούς οδηγεί σέ σφάλματα και άποτυχίες.

Ξεπέρασμα τῶν αδυναμιῶν, καλύτερευση τής μελέτης του μαρξισμού-λενινισμού και τής θεωρίας του Μάο Τσέ-Τούνγκ για τήν κινέζικη επανάσταση, ανέβασμα του θεωρητικοῦ επιπέδου τῶν μελών του κόμματος, απομάκρυνση τῶν ανεπιθύμητων στοιχείων από τις κομματικές οργανώσεις, αυτές είναι οι μόνιμες οδηγίες τής Κεντρικής Έπιτροπής του κόμματός μας. Κάνουμε κιόλας μιά τεράστια δουλιά προς αὐτή τήν κατεύθυνση.

Η μπολσεβικοποίηση του κόμματος στον ιδεολογικό και οργανωτικό τομέα, ή διατήρηση στενής και μόνιμης σύνδεσης ανάμεσα στό κόμμα και τις μάζες, αποτελεί έγγύηση τής νίκης

και τῆς ὑπόθεσης τοῦ κινέζικου λαοῦ, και ἀνεξάντλητη πηγὴ δύναμης γιὰ τὴν ἐπανάσταση.

Στόν ἐπίλογο τῆς Ἱστορίας τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος τῆς ΕΣΣΔ, ὁ σύντροφος Στάλιν δίνοντας ἓνα παράδειγμα ἀπ' τὴν ἑλληνική μυθολογία μᾶς διδάσκει: «Σκέφτομαι πῶς οἱ μπολσεβίκοι μᾶς θυμίζουσι τόν ἥρωα τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, τόν Ἄνταϊο. Τό ἴδιο ὅπως και ὁ Ἄνταϊος εἶναι δυνατοί, γιὰτί εἶναι συνδεμένοι μέ τή μάνα τους μέ τίς μάζες πού τούς γέννησαν, τούς ἀνάθρεψαν και τούς διαπαιδαγώγησαν, και ὅσο καιρό θά διατηροῦν τή σύνδεση μέ τή μάνα τους, μέ τό λαό, ἔχουσι ὅλες τίς πιθανότητες νά μείνουσι ἀνίκητοι.

Αὐτοῦ βρίσκειται τό κλειδί γιὰ τό ἀκατανίκητο τῆς μπολσεβίκικης καθοδήγησης».

Ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-Τούγγκ λέει πῶς ἡ νίκη μας ἐνάντια στό ἀντιδραστικό καθεστῶς τῶν ἱμπεριαλιστῶν και τοῦ Κουόμιντανγκ δέν εἶναι παρά μιά «πρῶτη πραγματοποίηση στό μακρὺ και δύσκολο δρόμο τῆς κινέζικης ἐπανάστασης». Γι' αὐτό δέν πρέπει νά μεθᾶμε ἀπό τίς νίκες μας, ἀλλά πρέπει νά τηροῦμε αὐστηρά τή διδασκαλία τοῦ συντρόφου Στάλιν και τοῦ Μάο Τσέ-Τούγγκ, νά συνεχίζουμε τίς δοξασμένες παραδόσεις τοῦ κόμματός μας, νά διατηροῦμε στενοὺς δεσμούς μέ τίς λαϊκές μάζες και νά τίς ὀδηγήσουμε σέ λαμπρότερες νίκες.

Τό λαμπρό φῶς τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ και ἡ θεωρία τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-Τούγγκ γιὰ τὴν κινέζικη ἐπανάσταση, φωτίζει τό δρόμο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας και τοῦ κινέζικου λαοῦ. Τό κόμμα μας θά βαδίζει πάντα μαζί μέ τόν κινέζικο λαό και θά συντρίβει ἀκούραστα ὅλες τίς συνωμοσίες και ὅλες τίς μηχανοραφίες τοῦ ἐσωτερικοῦ και ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, θά ἀνοικοδομήσει τή χώρα μας και θά τὴν ὀδηγήσει κατευθείαν στό δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ και τοῦ κομμουνισμοῦ.

¹ Ἀπό τὴν ἐφημερίδα
«Γιὰ σταθερὴ Εἰρήνη,
γιὰ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία!»,
ἀριθ. 26 (138) 29-6-1951.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΛΟΥ ΤΙΝΓΚ-ΓΙ

Μέλους τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚ τῆς Κίνας

Ἐδῶ καί τριάντα χρόνια ἰδρύθηκε τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας, τό πολιτικό κόμμα τῆς ἐργατικῆς κινέζικης τάξης. Γεννήθηκε μέ τή μορφή μερικῶν μικρῶν κομμουνιστικῶν ομάδων καί ἀφοῦ πέρασε τέσσερες ἐπαναστατικούς πολέμους, τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας ἔγινε τό ἡγετικό πολιτικό κόμμα τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας. Κάτω ἀπό τήν ἡγεσία του, ὁ κινέζικος λαός, πού ἀποτελεῖ τό ἕνα τέταρτο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γήινης σφαίρας, ἐνώθηκε, ἀνάτρεψε τό καθεστῶς τῆς συμμαχίας τῶν ξένων ἰμπεριαλιστῶν, τῆς φεουδαρχίας καί τοῦ γραφειοκρατικοῦ κινέζικου κεφαλαίου καί ἐγκαθίδρυσε τή δικτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας, μέ ἐπικεφαλῆς τήν ἐργατική τάξη, πού στηρίζεται στή συμμαχία τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν.

Ἡ Κίνα ἔχει ὀλοκληρωτικά ἀλλάξει ὄψη. Ἀπό χώρα μισοαποικιακή, μετατράπηκε σέ χώρα πραγματικά ἀνεξάρτητη. Ἀπό ἔθνος κομματιασμένο, μετατράπηκε σέ ἐνιαῖο εἰρηνικό ἔθνος. Ἀπό κράτος πού ὁ λαός δέν εἶχε κανένα δικαίωμα, ἔγινε κράτος λαϊκό-δημοκρατικό. Ἀπό χώρα πού δοκιμαζόταν ἀπό τίς φυσικές καταστροφές καί τήν ἀθλιότητα, ἀπό τόν πληθωρισμό καί τήν πολιτιστική καθυστέρηση, ἔγινε χώρα πού μέρα μέ τή μέρα δυναμώνει καί εὐημερεῖ. Οἱ ἀλλαγές αὐτές ἀποτελοῦν μιά ριζική στροφή στήν ἱστορία τῆς Κίνας. Στό διεθνή στίβο, οἱ ἀλλαγές αὐτές εἶναι τό μεγαλύτερο γεγονός τῆς παγκόσμιας ἱστορίας, ὕστερα ἀπό τή Μεγάλη Ὀχτωβριανή Σοσιαλιστική Ἐπανάσταση.

Μιλώντας για τή διεθνή σημασία τής κινέζικης επανάστασης, πρέπει νά έχουμε υπόψη μας τήν 'Επανάσταση του 'Οκτώβρη του 1917, πού είναι τό μεγαλύτερο γεγονός στήν ιστορία τής ανθρωπότητας. 'Ετσι ὅπως τή χαρακτήρησε ὁ σύντροφος Στάλιν: «... ἡ νίκη τής 'Οκτωβριανῆς 'Επανάστασης σημαίνει ριζική στροφή στήν ιστορία τής ανθρωπότητας, ριζική στροφή στίς ιστορικές τύχες του παγκόσμιου καπιταλισμοῦ, ριζική στροφή στό ἀπελευθερωτικό κίνημα του παγκόσμιου προλεταριάτου, ριζική στροφή στίς μέθοδες πάλης καί στίς μορφές ὀργάνωσης, στή ζωή καί τίς παραδόσεις, στόν πολιτισμό καί στήν ἰδεολογία τῶν ἐκμεταλλευομένων μαζῶν ὅλου του κόσμου». Ἡ γέννηση του Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τής Κίνας καί ἡ νίκη τής κινέζικης επανάστασης ἐπιβεβαίωσαν αὐτή τή σταλινική ἐκτίμηση τής 'Οκτωβριανῆς 'Επανάστασης, σάν επανάστασης πού ἔχει πρωταρχικά διεθνή χαρακτήρα, παγκόσμιο χαρακτήρα.

'Από τό 1840, δηλαδή, ἐδῶ καί πάνω ἀπό ἕναν αἰῶνα, ὁ κινέζικος λαός διεξήγαγε ἕναν ἀκατάπαυτο ἀγῶνα. 'Αλλά «μέχρι τήν 'Οκτωβριανή 'Επανάσταση οἱ κινέζοι δέ γνώριζαν ὄχι μονάχα τόν Λένιν καί τόν Στάλιν, μά ἀκόμα περισσότερο δέ γνώριζαν τόν Μάρξ καί τόν 'Ενγκελς. Οἱ ὁμοβροντίες τής 'Οκτωβριανῆς 'Επανάστασης μᾶς ἔφεραν τό μαρξισμό-λενινισμό». (Μάο Τσέ-Τούγκ «'Η δικτατορία τής λαϊκῆς δημοκρατίας»). Τό Κομμουνιστικό Κόμμα τής Κίνας γεννήθηκε κάτω ἀπ' τήν ἄμεση ἐπίδραση τής 'Οκτωβριανῆς 'Επανάστασης. 'Οπλίστηκε ἀπό τό μαρξισμό-λενινισμό καί μπῆκε στόν ἀγῶνα γιά νά πραγματοποιήσει τά καθήκοντα πού οἱ καλύτεροι γιοί τής Κίνας δέ μπόρσαν νά πραγματοποιήσουν. Μέσα ἀπό μακρόχρονες λυσασμένες μάχες, τό κόμμα ὁδήγησε τή δημοκρατική λαϊκή επανάσταση ὡς τήν τελική νίκη.

'Η νίκη τής λαϊκοδημοκρατικῆς κινέζικης επανάστασης μεγάλωσε καί βάρυνε τήν τεράστια ἐπιροή πού ἐξάσκησε ἡ 'Οκτωβριανή 'Επανάσταση σ' ὀλόκληρη τήν ανθρωπότητα.

'Αρχικά, ἡ νίκη τής λαϊκῆς κινέζικης επανάστασης ἐπέτρεψε στήν χώρα πού ἔχει τόν μεγαλύτερο πληθυσμό στόν κόσμο νά σπάσει, ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τής Σοβιετικῆς 'Ενώσης καί τῶν χωρῶν τής λαϊκῆς δημοκρατίας, τήν παγκόσμια κεφαλαιοκρατική ἀλυσίδα, ν' ἀποχτήσῃ τή λευτεριά της καί νά πάρῃ σταθερά τή θέση της στό παγκόσμιο στρατόπεδο τής εἰρήνης καί τής δημοκρατίας, πού καθοδηγεῖται ἀπό τή Σοβιετική 'Ενωση καί ἀντιπαρατίθεται στό ἱμπεριαλιστικό ἐπιθετικό

στρατόπεδο. Ἡ νίκη αὐτή εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τεράστιες ἀλλαγές στή διεθνή κατάσταση.

Στά 1923 ὁ Λένιν ἔλεγε: «Ἡ ἔκβαση τοῦ ἀγώνα ἐξαρτᾶται τελικά ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ Ρωσία, οἱ Ἰνδίες, ἡ Κίνα κλπ. ἀποτελοῦν τήν τεράστια πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γήϊνης σφαίρας: Καί εἶναι ἀκριβῶς ἡ πλειοψηφία αὐτή τοῦ πληθυσμοῦ πού, ἐδῶ καί μερικά χρόνια, τραβήχτηκε μέ μιᾶ ἀπίστευτη ταχύτητα στόν ἀγώνα γιά τήν ἀπελευθέρωσή της. Ἀπ' αὐτή τήν ἀποψη, δέ θά μπορούσε νά ὑπάρχει ἔχνος ἀμφιβολίας ὡς πρός τήν τελική ἔκβαση τοῦ παγκόσμιου ἀγώνα. Ἀπ' τήν ἀποψη αὐτή, ἡ ὀριστική νίκη τοῦ σοσιαλισμοῦ εἶναι ἀπόλυτα καί ὀλοκληρωτικά ἐξασφαλισμένη». («Καλύτερα λιγότερο, μά καλύτερο»).

Ὁ πληθυσμός τῆς Κίνας εἶναι ἴσος μέ τόν πληθυσμό ὀλόκληρης τῆς Εὐρώπης καί ξεπερνάει κατά πολύ τόν πληθυσμό τῶν τριῶν βασικῶν ἱμπεριαλιστικῶν χωρῶν, ἄν τίς πάρουμε μαζί, Ἑνωμένες Πολιτείες, Μεγάλη Βρετανία καί Γαλλία. Ὑστερα ἀπ' τή νίκη τῆς κινέζικης ἐπανάστασης, ὁ πληθυσμός τῶν σοσιαλιστικῶν καί λαϊκοδημοκρατικῶν χωρῶν εἶναι σήμερα, 800 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, δηλ. τά 2/5 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γήϊνης σφαίρας. Πολιτικά αὐτά τά 800 ἑκατομμύρια ἀποτελοῦν ἕνα τέλεια ἑνωμένο σύνολο. Οἱ δυνάμεις τοῦ σοβιετικοῦ στρατοῦ καί τοῦ λαϊκοαπελευθερωτικοῦ στρατοῦ τῆς Κίνας εἶναι τόσο μεγάλες ὥστε στήν περίοδο τοῦ πολέμου ἐνάντια στό φασισμό καί στήν πορεία τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ πολέμου τῆς Κίνας, ἐξόντωσαν συνολικά 20 ἑκατομμύρια στρατιῶτες τῶν φασιστικῶν στρατευμάτων τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰαπωνίας καί τῶν συμμοριῶν τοῦ Τσάγγκ Κάϊ-Σέκ.

Ὅλοι οἱ λαοί καταλαβαίνουν πῶς ἔγιναν μεγάλες ἀλλαγές στόν κόσμο, ὕστερα ἀπό τή νίκη τῆς λαϊκῆς κινέζικης ἐπανάστασης. Ἡ ἀλλαγή αὐτή ἔδωσε μιᾶ φανερή ὑπεροχή στό στρατόπεδο τῆς εἰρήνης καί τῆς δημοκρατίας ἀπέναντι στό ἱμπεριαλιστικό ἐπιθετικό στρατόπεδο. Ἐφτασε ἡ μέρα πού ἡ κατάσταση ἀλλάζει καθαρά σέ βάρος τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ὅπου ὅλοι οἱ δρόμοι ὀδηγοῦν στόν κομμουνισμό. Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τό λόγο ἡ νίκη τῆς κινέζικης ἐπανάστασης καί ἡ σύναψη τοῦ σοβιετοκινέζικου συμφώνου φιλίας, συμμαχίας καί ἀμοιβαίας βοήθειας ἔγιναν μέ ἐνθουσιασμό δεχτά ἀπό τούς λαούς ὅλου τοῦ κόσμου καί ἔσπειραν τό φόβο ἀνάμεσα στούς ἱμπεριαλιστές. Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τό λόγο οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστές καί τά κοπέλια τους καταδικάστηκαν σέ ἥττα στόν ἐπιθετικό πόλεμο στήν Κο-

ρέα, γι' αυτό και τ' άλλα τους επιθετικά σχέδια απότυχαν. Δεύτερο, ή νίκη τής λαϊκής κινέζικης επανάστασης έδειξε στην εργατική τάξη και στις πλατιές μάζες τών άποικιακών και μισοαποικιακών χωρών και πρώτα-πρώτα, στην εργατική τάξη και στους εκατοντάδες εκατομμύρια κατοίκους τής 'Ασίας, τή δυνατότητα νά κερδίσουν τή νίκη στον άπελευθερωτικό τους άγώνα.

Τό παγκόσμιο μαρξιστικό κίνημα, στή διάρκεια τής εκατόχρονης ιστορίας του, κέρδισε πολυάριθμες κλασικές νίκες. 'Ως τά σήμερα όμως, δυό άπ' αυτές έχουν τή μεγαλύτερη σημασία. 'Η Μεγάλη 'Οχτωβριανή Σοσιαλιστική 'Επανάσταση και ή Λαϊκοδημοκρατική 'Επανάσταση τής Κίνας.

'Η 'Οχτωβριανή 'Επανάσταση, ή οίκοδόμηση του σοσιαλισμοῦ και ο Μεγάλος Πατριωτικός Πόλεμος πού καθοδηγοῦνταν άπό τό Κομμουνιστικό Κόμμα τής ΕΣΣΔ, τό κόμμα του Λένιν και του Στάλιν, θά είναι τό μεγαλύτερο παράδειγμα για τους εργαζόμενους όλων τών χωρών και για όλους τους καιρούς. Τό χαρακτηριστικό γεγονός τής 'Οχτωβριανής 'Επανάστασης είναι τό ότι έγινε σέ μιά μεγάλη ιμπεριαλιστική χώρα. Τό χαρακτηριστικό γεγονός τής κινέζικης επανάστασης πού έγινε κάτω άπό τήν καθοδήγηση του Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τής Κίνας μέ επικεφαλής τον Μάο Τσέ-Τούνγκ, είναι πώς πραγματοποιήθηκε στή μεγαλύτερη άποικιακή και μισοαποικιακή χώρα. 'Επιπλέον, ή κινέζικη επανάσταση έγινε στην 'Ανατολή, όπου πάνω άπό ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι βρίσκονται άπό πολλά χρόνια κάτω άπό τήν ιμπεριαλιστική κυριαρχία. Τό γεγονός αυτό προκάλεσε χαρά στους καταπιεζόμενους λαούς και δυνάμωσε τήν εμπιστοσύνη τους στή νίκη.

'Εξαιτίας τής ιμπεριαλιστικής καταπίεσης και εκμετάλλευσης, οί άποικιακές και μισοαποικιακές χώρες είναι χώρες οικονομικά καθυστερημένες. 'Από τήν έναρξη τής επανάστασης, ο λαός συναντάει σ' αυτές τις χώρες μιά λυσασμένη αντίσταση άπ' τήν πλευρά τών ιμπεριαλιστών και τών ύπηρετών τους πού είναι όπλισμένοι ως τά δόντια.

Πώς οί λαοί τών άποικιακών και μισοαποικιακών χωρών μπορούν νά συντρίψουν τον ισχυρό έχθρό τους και νά πετύχουν τήν άπελευθέρωσή τους; Ποιά είναι ή μεγαλύτερη πείρα πού έδωσε ή κινέζικη επανάσταση;

'Ο σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ απαντάει σ' αυτά τά ερωτήματα σέ πολυάριθμα έργα του. 'Ετσι στό έργο του «'Η διχτα-

τορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας» λέει: «Συσσωρεύσαμε μιά πολύτιμη πείρα καί οἱ τρεῖς κύριοι παράγοντες αὐτῆς τῆς πείρας εἶναι οἱ παρακάτω:

Ἕνα κόμμα πειθαρχημένο, ὀπλισμένο μέ τή θεωρία τοῦ Μάρξ, Ἐνγκελς, Λένιν καί Στάλιν, πού ἀσκεῖ τήν αὐτοκριτική καί πού εἶναι στενά δεμένο μέ τίς μάζες. Ἕνας στρατός καθοδηγούμενος ἀπ' αὐτό τό κόμμα. Ἕνα ἐνιαῖο μέτωπο τῶν διαφορῶν ἐπαναστατικῶν στρωμάτων τῆς κοινωνίας καί τῶν ὁμάδων πού καθοδηγοῦνται ἀπ' αὐτό τό κόμμα.

Μποροῦμε ἔτσι νά συνοψίσουμε τήν πείρα μας: διχτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας πού βασίζεται στή συμμαχία τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν, πού καθοδηγεῖται ἀπό τήν ἐργατική τάξη (μέσω τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος). Ἡ διχτατορία αὕτη πρέπει νά βρῖσκεται σέ σύνδεση μέ τίς διεθνεῖς ἐπαναστατικές δυνάμεις.

Αὕτη εἶναι ἡ θέση μας, ἡ βασική μας πείρα, τό κύριο πρόγραμμά μας».

Στίς ἀποικιακές καί μισοαποικιακές χῶρες, οἱ λαοί τοῦ Βιέτ-Νάμ, τῆς Βιρμανίας, τῆς Ἰνδοκίνας, τῆς Μαλαισίας καί τῶν Φιλιππίνων πολεμοῦν γιά τήν ἐθνική τους ἀπελευθέρωση ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό, ἐνῶ τό ἐθνικοαπελευθερωτικό κίνημα μεγαλώνει στίς Ἰνδίες, στήν Ἰαπωνία καί σ' ἄλλες χῶρες. Τό παράδειγμα καί ἡ πείρα τῆς Κίνας δυναμώνουν τή θέληση τῶν λαῶν αὐτῶν τῶν χωρῶν γιά ἀγῶνα καί τήν πίστη τους στή νίκη.

Οἱ βάσεις αὐτές πού βρίσκονται στά μετόπισθεν τῶν ἰμπεριαλιστικῶν χωρῶν, βάσεις ἀπ' τίς ὁποῖες ἐξαρτᾶται ἡ ὑπαρξή τους καί ἀπ' ὅπου ἀπομυζοῦν τά ὑπερκέρδη τους, ἔγιναν ἢ γίνονται πηγές ἐπαναστατικῶν θυελλῶν πού ἀπειλοῦν τόν ἰμπεριαλισμό.

Τρίτο, ἡ νίκη τῆς λαϊκῆς κινέζικης ἐπανάστασης εἶναι μιά καινούργια νίκη τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ. Ἡ ὀργανική σύνδεση τῆς γενικῆς ἀλήθειας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καί τῆς συγκεκριμένης πραχτικῆς τῆς κινέζικης ἐπανάστασης, αὐτό εἶναι πού ἀποτελεῖ τήν θεωρία τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ γιά τήν κινέζικη ἐπανάσταση.

Τό σημαντικότερο πρόβλημα γιά τό ἐπαναστατικό κίνημα τῶν ἀποικιακῶν καί μισοαποικιακῶν χωρῶν, εἶναι τό πρόβλημα τῆς καθοδήγησης τῆς ἐπανάστασης. Ἄν τό ἐπαναστατικό κίνημα ἀναπτύσσεται κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τοῦ πολιτικοῦ

κόμματος τῆς ἀστικής τάξης ἢ τῆς μικροαστικής, ἢ ἐπανάστασις εἶναι καταδικασμένη σέ ἀποτυχία, θά χαθεῖ καί θά προδοθεῖ. Μονάχα κάτω ἀπό τήν καθοδήγησιν τῆς ἐργατικῆς τάξης μπορεί ἡ ἐπανάστασις νά κερδίσει μιᾶ πραγματική νίκη. Μέσα σ' αὐτές τίς συνθήκας, ἡ ἀστική τάξις τῶν ἀποικιακῶν καί μισοαποικιακῶν χωρῶν μπορεί νά χωριστεῖ σέ δύο κατηγορίες :

Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ γραφειοκρατικοῦ κεφαλαίου ἢ οἱ κεφαλαιοκράτες κομπραντόροι πού εἶναι στενά δεμένοι μέ τόν ξένο ἱμπεριαλισμό καί τίς φεουδαρχικές δυνάμεις τοῦ ἐσωτερικοῦ εἶναι ἐχθροί τῆς ἐπανάστασης. Πρέπει νά σαρωθοῦν ἀπό τή λαϊκοδημοκρατική ἐπανάστασις.

Ἡ ἐθνική ἀστική τάξις, ἡ καταπιεζόμενη καί παραγκωνισμένη ἀπ' τόν ἱμπεριαλισμό καί τή φεουδαρχία, δέν ἔχει ἢ ἔχει λίγους δεσμούς μέ τόν ξένον ἱμπεριαλισμό. Αὐτή μπορεί νά πάρει μέρος στή λαϊκοδημοκρατική ἐπανάστασις ἢ νά μείνει οὐδέτερη.

Στίς ἀποικιακές ἢ μισοαποικιακές χώρες, ἡ ἐργατική τάξις πρέπει νά δώσει μεγάλη προσοχή στήν ἀγροτιά, γιατί αὐτή εἶναι ὁ φυσικός καί ὁ πιό πιστός σύμμαχος τῆς ἐργατικῆς τάξης. Ἡ ἐργατική τάξις πρέπει ἐπίσης νά δώσει μεγάλη προσοχή στή μικροαστική τάξις, γιατί αὐτή εἶναι πιστός σύμμαχος τῆς. Πρέπει ἐπίσης νά δώσει μεγάλη προσοχή στήν ἐθνική ἀστική τάξις καί νά τήν ἐνώσει στόν κοινό ἀγῶνα ἐναντία στόν ἱμπεριαλισμό. Ἡ ἐργατική τάξις τῶν ἀποικιακῶν καί μισοαποικιακῶν χωρῶν πρέπει καί μπορεί νά καθοδηγήσει τήν ἐθνική ἀστική τάξις, μά δέ μπορεί καί δέν πρέπει ποτέ νά τῆς ἐπιτρέψει νά διευθύνει τήν ἐπανάστασις. Αὐτό ἐξηγεῖται ἀπό τό γεγονός πώς στήν ἐποχή τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ἐκτός ἀπό τήν ἐργατική τάξις, «καμιᾶ ἄλλη τάξις σέ καμιᾶ χώρα, δέ μπορεί νά ὀδηγήσει μιᾶ πραγματική ἐπανάστασις στή νίκη» (Μάο Τσέ-Τούνγκ).

Ἐνας ἀπό τούς βασικότερους ὅρους τῆς νίκης τῆς ἐπανάστασης στίς ἀποικιακές καί μισοαποικιακές χώρες, εἶναι νά δείξει στίς λαϊκές μάζες τήν πλήρη χρεωκοπία τῆς παλιάς ἀστικής δημοκρατίας, μ' ἄλλα λόγια νά τούς δείξει τήν ἰδεολογική καί πολιτική νίκη τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ ἀπέναντι στήν παλιά ἀστική δημοκρατία. Γιά νά ἐκπληρώσει αὐτό τόν ὅρο καί μέσω αὐτοῦ νά ἐξασφαλίσαι τή νίκη τῆς ἐπανάστασης, εἶναι ἀπαραίτητο νά καθοδηγεῖται ἡ ἐπανάστασις ἀπό τήν ἐργατική τάξις καί πολιτικά καί ἰδεολογικά.

Στήν Κίνα, ἡ παλιά ἀστική δημοκρατία ἔπαθε μιᾶ ὀλο-

κληρωτική ήττα, όταν ο μαρξισμός-λενινισμός και, πάνω στη βάση του, η θεωρία του συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ για την κινέζικη επανάσταση αναγνωρίστηκαν σαν οι μόνες αλήθειες που οδήγησαν τον κινέζικο λαό στην απελευθέρωση. Αυτή η σημαντική κατάκτηση είναι το αποτέλεσμα ενός επαναστατικού αγώνα πάνω από εκατό χρόνων και προπαντός του τελευταίου τριαντάχρονου επαναστατικού αγώνα.

Οι λαοί της 'Ασίας είδανε μόνοι τους πόσο μεγάλη και δοξασμένη είναι η νίκη της λαϊκής δημοκρατικής κινέζικης επανάστασης.

Ο σοσιαλισμός και ο κομμουνισμός είναι το μέλλον της νέας Κίνας. 'Η Κίνα θ' ακολουθήσει ένα διαφορετικό δρόμο από κείνο που ακολούθησε η 'Ιαπωνία, που ύστερα από την επαναφορά του Μέιτζι μετατράπηκε σε ιμπεριαλιστική χώρα και αργότερα σε πραγματική αποικία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. 'Η Κίνα θά ακολουθήσει επίσης ένα διαφορετικό δρόμο απ' τό δρόμο που ακολούθησε η Τουρκία μετά την επανάσταση του Κεμάλ, όταν μεταβλήθηκε σε δορυφόρο και μισθοφόρο του ιμπεριαλιστικού επιθετικού συνασπισμού. "Όλα τά παλιά αστικά δημοκρατικά κινήματα τών χωρών της 'Ασίας, όπως η επαναφορά του Μέιτζι στην 'Ιαπωνία, η επανάσταση του Κεμάλ στην Τουρκία, τό κίνημα του Γκάντι στις 'Ινδίες κλπ, ωχρισόν στο φως της μεγάλης νίκης της λαϊκοδημοκρατικής κινέζικης επανάστασης, που έγινε πάνω στη βάση του μαρξισμού-λενινισμού και στη θεωρία του συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ για την κινέζικη επανάσταση. 'Η νίκη στην Κίνα του μαρξισμού-λενινισμού και της θεωρίας του συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ για την κινέζικη επανάσταση, θά βοηθήσει τούς λαούς της 'Ασίας νά λευτερωθοῦν από την έπιροή της παλαιάς αστικής δημοκρατίας και νά τραβήξουν αποφασιστικά στό δρόμο της νέας λαϊκοδημοκρατικής επανάστασης και ύστερα από τή νίκη της, νά βαδίσουν τό δρόμο του καλύτερου κοινωνικού συστήματος. δηλ. πρὸς τό σοσιαλισμό και τόν κομμουνισμό.

'Η θεωρία του συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ για την κινέζικη επανάσταση είναι μιά νέα ανάπτυξη του μαρξισμού-λενινισμού ὅσον ἀφορᾷ τήν επανάσταση στις αποικιακές και μισοαποικιακές χώρες και προπαντός για την κινέζικη επανάσταση. 'Η θεωρία αυτή του Μάο Τσέ-Τούνγκ δέν έχει σημασία μονάχα για την Κίνα και την 'Ασία, αλλά για ὅλο τό διεθνές κομμουνιστικό κίνημα. Είναι πραγματικά μιά νέα συμβολή στό θησαυροφυ-

λάκιο του μαρξισμού-λενινισμού. Στήν εποχή του ιμπεριαλισμού και των προλεταριακών επαναστάσεων, ή σοσιαλιστική επανάσταση είναι τό βασικό περιεχόμενο τής παγκόσμιας επανάστασης. Σ' αὐτή τήν επανάσταση, κάθε συνειδητός ἐργάτης ἐνδιαφέρεται γιά τό ἐπαναστατικό κίνημα στίς ιμπεριαλιστικές χώρες, μά σύγχρονα ἐνδιαφέρεται καί γιά τό ἐπαναστατικό κίνημα στίς ἀποικιακές καί μισοαποικιακές χώρες. Αυτό ἐξηγείται ἀπό τό γεγονός ὅτι οἱ ἀποικιακές καί οἱ μισοαποικιακές χώρες ἀποτελοῦν «μιά τεράστια ἐφεδρεία καί μία ἐξαιρετικά σημαντική πηγή δύναμης γιά τόν ιμπεριαλισμό» (Ι. Στάλιν) καί ἀντιπροσωπεύουν πάνω ἀπό τό μισό του πληθυσμοῦ τῆς γήϊνης σφαίρας. Στήν παγκόσμια σοσιαλιστική γενική επανάσταση ὅμως, ὑπάρχει μία πολύ χτυπητή διαφορά ἀνάμεσα στίς επαναστάσεις στίς ιμπεριαλιστικές χώρες ἀπό τή μία μεριά καί στίς επαναστάσεις στίς ἀποικιακές καί μισοαποικιακές χώρες ἀπ' τήν ἄλλη. Ὁ Λένιν καί ὁ Στάλιν τίς διακρίνουν σάν δύο τύπους επαναστάσεων.

Στήν εἰσήγησή του στήν κοινή συνεδρίαση τῆς ΚΕ καί τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τοῦ ΚΚ (μπ) τῆς ΕΣΣΔ τήν 1η Αὐγούστου τοῦ 1927, ὁ σύντροφος Στάλιν εἶπε:

«Ποιά εἶναι ἡ ἀφετηρία τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνούς καί τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων γενικά ὅταν ἐξετάζουν τά ζητήματα τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος στίς ἀποικιακές καί ἐξαρτημένες χώρες;

Χρειάζεται νά κάνουμε ἕναν αὐστηρό διαχωρισμό ἀνάμεσα στήν επανάσταση στίς ιμπεριαλιστικές χώρες, στίς χώρες πού καταπιέζουν ἄλλους λαούς, καί τήν επανάσταση στίς ἀποικιακές καί ἐξαρτημένες χώρες, τίς χώρες πού ὑποφέρουν κάτω ἀπ' τόν ιμπεριαλιστικό ζυγό ἄλλων κρατῶν. Ἡ επανάσταση στίς ιμπεριαλιστικές χώρες εἶναι ἕνα πράγμα. Σ' αὐτές τίς χώρες ἡ ἀστική τάξη εἶναι ὁ καταπιεστής ἄλλων λαῶν, αὐτή εἶναι ἀντεπαναστατική σ' ὅλα τά στάδια τῆς επανάστασης, ἐδῶ τό ἐθνικό στοιχείο σάν στοιχείο ἀπελευθερωτικῆς πάλης λείπει. Ἡ επανάσταση στίς ἀποικιακές καί ἐξαρτημένες χώρες εἶναι ἄλλο πράγμα. Σ' αὐτές τίς χώρες, ἡ καταπίεση πού ἀσκεῖται ἀπό τόν ιμπεριαλισμό ἄλλων κρατῶν εἶναι ἕνας ἀπό τούς παράγοντες τῆς επανάστασης, ἡ καταπίεση αὐτή δέν παραλείπει νά θίγει ἐπίσης τήν ἐθνική ἀστική τάξη. Ἡ ἐθνική ἀστική τάξη, σ' ἕνα ὀρισμένο στάδιο καί γιά ἕναν ὀρισμένο καιρό, μπορεῖ νά ὑποστηρίξει τό ἐπαναστατικό κίνημα τῆς χώρας τῆς ἐνάντια στόν ἴμπε-

ριαλισμό, τό ἔθνικό στοιχείο σάν στοιχείο ἀπελευθερωτικῆς πάλης, εἶναι ἕνας παράγοντας τῆς ἐπανάστασης.

Τό νά μή κάνουμε αὐτή τή διάκριση, τό νά μή καταλάβουμε αὐτή τή διάφορά, νά ταυτίσουμε τήν ἐπανάσταση στίς ἰμπεριαλιστικές χῶρες μέ τήν ἐπανάσταση στίς ἀποικιακές, σημαίνει ὅτι παρεκκλίνουμε ἀπό τό μαρξιστικό δρόμο, τό λενινιστικό δρόμο, σημαίνει ὅτι ἀκολουθοῦμε τό δρόμο τῶν ὀπαδῶν τῆς II Διεθνοῦς.

Νά τί ἔλεγε πάνω σ' αὐτό ὁ Λένιν στήν εἰσήγησή του γιά τό ἔθνικό καί ἀποικιακό ζήτημα στό II συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς:

„Ποιά εἶναι ἡ σημαντικότερη ἰδέα, ἡ θεμελιώδης ἰδέα τῶν θέσεών μας; εἶναι ἡ διαφορά ἀνάμεσα στούς καταπιεζόμενους λαούς καί τούς λαούς πού καταπιέζουν. Τονίζουμε αὐτή τή διαφορά ἀντίθετα ἀπ' αὐτό πού κάνουν ἡ II Διεθνῆς καί ἡ ἀστική δημοκρατία“ (ὁπογραμμισμένο ἀπό μένα. I. Στάλιν.).

Ἡ κύρια πλάνη τῆς ἀντιπολίτευσης, εἶναι πώς δέν καταλαβαίνει καί δέν ἀναγνωρίζει αὐτή τή διαφορά ἀνάμεσα στόν ἕνα τύπο τῆς ἐπανάστασης καί στόν ἄλλο τύπο τῆς ἐπανάστασης».

Ἡ Ὀχτωβριανή Ἐπανάσταση εἶναι ὁ κλασικός τύπος τῆς ἐπανάστασης στίς ἰμπεριαλιστικές χῶρες.

Ἡ κινέζικη ἐπανάσταση εἶναι ὁ κλασικός τύπος τῆς ἐπανάστασης στίς ἀποικιακές καί μισοαποικιακές χῶρες καί ἡ πείρα της ἔχει γιά τούς λαούς αὐτῶν τῶν χωρῶν ἀνεχτίμητη σημασία.

Ἡ ἐπιστημονική, συνεπής καί κλασική ἐφαρμογή τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ γιά τή λύση τῶν προβλημάτων τῆς κινέζικης ἐπανάστασης καί μέσω αὐτῆς γιά τή λύση σέ γενικές γραμμές μιᾶς σειρᾶς συγκεκριμένων προβλημάτων τῶν ἐπαναστάσεων στίς ἀποικιακές καί μισοαποικιακές χῶρες, νά τό περιεχόμενο τῆς θεωρίας τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ γιά τήν κινέζικη ἐπανάσταση.

Εἶναι καθαρό, πώς ἡ θεωρία αὐτή ἀποτελεῖ μιᾶ ἀνάπτυξη καί ἕνα πλουτισμό τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, μιᾶ συμβολή παγκόσμιας σημασίας στό διεθνές κομμουνιστικό κίνημα.

² Ἀπό τήν ἐφημερίδα
«Γιά σταθερή Εἰρήνη,
γιά τή Λαϊκή Δημοκρατία!»,
ἀριθ. 26 (138) 29-6-1951.

ΤΟ ΚΚ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΛΑΪΚΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΛΙ ΒΕ·Γ· - ΣΕΝ

Υπεύθυνου του τμήματος του Ένιαίου Μετώπου
δίπλα στην ΚΕ του ΚΚ της Κίνας

I

Όστερα από τις μεγαλειώδεις μάχες που έγιναν στη διάρκεια των τριάντα χρόνων μέσα σε δυσκολίες και στερήσεις, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας, που οργανώθηκε από ιδεολογική και οργανωτική άποψη με πρότυπο το Μπολσεβίικο Κομμουνιστικό Κόμμα, το κόμμα του Λένιν και του Στάλιν, οδήγησε τον κινέζικο λαό στην αποφασιστική νίκη στη νέα δημοκρατική επανάσταση, στη λαϊκοδημοκρατική επανάσταση. Στα έργα του τα αφιερωμένα στα προβλήματα της κινέζικης επανάστασης ο σύντροφος Στάλιν έγραψε ότι το πρόβλημα των συμμάχων του προλεταριάτου «είναι ένα από τα κύρια προβλήματα της κινέζικης επανάστασης». Ο Στάλιν θεωρεί πως μία απ' τις αρχές ταχτικής του λενινισμού είναι ότι το κομμουνιστικό κόμμα, σε κάθε χώρα, πρέπει να χρησιμοποιήσει αναγκαστικά και την ελάχιστη δυνατότητα για να εξασφαλίσει στο προλεταριάτο «ένα αριθμητικά δυνατό σύμμαχο, κι αν ακόμα αυτός είναι προσωρινός, ταλαντευόμενος, ασταθής και αβέβαιος». Αυτές οι σκέψεις του Ι. Β. Στάλιν επιβεβαιώθηκαν ολοκληρωτικά. Στην περίοδο αυτής της μακρόχρονης, πολύπλοκης και περίπλοκης επαναστατικής πάλης, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας συγκέντρωσε μεγάλη και πολύτιμη πείρα. Ένα από τα σημαντικότερα συμπεράσματα που βγαίνουν απ' αυτή την πείρα, όπως τό έδειξε ο Μάο Τσέ-Τούνγκ, είναι ότι «χωρίς ένα πλατύ ενιαίο μέτωπο που ν' αγκαλιάζει τη συντριφτική πλειοψηφία του πληθυσμού όλης της χώρας, ή νίκη της νέας δημοκρατικής επανάστασης θά ήτανε

αδύνατη στην Κίνα. Και ακόμα περισσότερο. Αυτό τό ένιαίο μέτωπο πρέπει νά βρίσκεται κάτω από τήν άμεση και μόνιμη καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας. Χωρίς αὐτή τήν καθοδήγηση κανένα ένιαίο ἐπαναστατικό μέτωπο δέν μπορεί νά κερδίσει τή νίκη». (Μάο Τσέ-Τούνγκ, «Ἡ σημερινή κατάσταση και τά καθήκοντά μας», 1948).

Γιατί ἀκριβῶς τό πρόβλημα τοῦ ένιαίου λαϊκοδημοκρατικοῦ μετώπου εἶναι πρόβλημα τῶν συμμάχων τῆς ἐργατικῆς τάξης και ἕνα ἀπό τά κύρια προβλήματα τῆς κινέζικης ἐπανάστασης, γι' αὐτό ἦτανε πάντα ἕνα ἀπό τά σπουδαία στοιχεία τῆς γενικῆς γραμμῆς και τῆς γενικῆς πολιτικῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας.

Ἀπό τήν ἴδρυσή του τό κομμουνιστικό μας κόμμα ἔριξε τό σύνθημα τοῦ ἀγῶνα ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό και τή φεουδαρχία, προσπαθώντας νά δημιουργήσει ἕνα ένιαίο ἀντιιμπεριαλιστικό και ἀντιφεουδαρχικό μέτωπο.

Ὅπως εἶναι γνωστό, τό κομμουνιστικό κόμμα ἐγκαινίασε τό ένιαίο μέτωπο στή διάρκεια τοῦ πρώτου ἐπαναστατικοῦ πολέμου και τό ένιαίο ἐθνικό ἀντιαπωνικό μέτωπο στήν περίοδο τοῦ ἀντιαπωνικοῦ πολέμου. Τά δύο αὐτά μέτωπα ἀπόχτησαν μιᾶ ἱστορική σημασία. Γιά διάφορους λόγους, ὑποκειμενικούς και ἀντικειμενικούς, μά προπαντός ἐξαιτίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς και φεουδαρχικῆς κατοχῆς στήν Κίνα, τό ένιαίο λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο ἔπρεπε νά ἀντιμετωπίσει στή διάρκεια τῆς ἴδρυσῆς του και τῆς ἀναπτυξῆς του σοβαρές δυσκολίες και νά ὑποστεί ἦττες.

Κάτω ἀπό τήν πίεση τῶν περιστάσεων ἡ μεγαλοαστική τάξη τῆς Κίνας προσχώρησε δύο φορές στό ένιαίο μέτωπο και σέ συνέχεια τό πρόδωσε και τό ἐγκατέλειψε. Εἴχαμε ἐπίσης σοβαροῦς δισταγμούς και ἀκόμα περιπτώσεις διάσπασης στά μεσαία στρώματα τοῦ ένιαίου μετώπου. Ἔτσι πχ. ἡ ἐθνική ἀστική τάξη προσχώρησε διαδοχικά στό ένιαίο μέτωπο, τό ἐγκατέλειψε και ἦρθε ξανά. Αὐτός ὅμως ὁ περίπλοκος και σοβαρός ἀγῶνας δίδαξε πολλά στίς πλατιές μάζες τοῦ κινέζικου λαοῦ και πρῶτα-πρῶτα, στό κομμουνιστικό κόμμα, στούς ἐργάτες και στούς ἀγρότες. Αὐτό ἐπέτρεψε νά δημιουργηθεῖ μιᾶ πρωτόφαντη σέ πλάτος και σταθερότητα βάση γιά τό ένιαίο λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο τή στιγμή πού ἡ μεγάλη λαϊκή ἐπανάσταση και ὁ λαϊκοαπελευθερωτικός πόλεμος, στηριζόμενος στή συμμαχία τῶν ἐργατῶν και τῶν ἀγροτῶν, πλησίαζαν προοδευτικά στή γρήγορη και ἀποφασιστική νίκη σ' ὅλη τή χώρα.

Ἡ συνεδρίαση τοῦ λαϊκοῦ πολιτικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου τῆς Κίνας, πού συγκλήθηκε τό Σεπτέμβρη τοῦ 1949, τό γενικό πρόγραμμα πού ἐπεξεργάστηκε ἡ συνεδρίαση αὐτή καί ἡ δημιουργία τῆς λαϊκῆς κεντρικῆς κυβέρνησης ὄχι μονάχα στεφάνωσαν τήν ἀνάπτυξη τῆς μεγάλης λαϊκῆς ἐπανάστασης καί τοῦ ἐνιαίου λαϊκοδημοκρατικοῦ μετώπου, ἀλλά καί ἀνοίξαν παράλληλα λαμπρές καί ἀπεριόριστες προοπτικές γιά τή λαϊκοδημοκρατική Κίνα καί τό ἐνιαίο λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο. Μέσα σέ διάστημα λιγότερο ἀπό δύο χρόνια ἔπειτα ἀπό τήν ἐγκαθίδρυση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας, ὅλοι οἱ λαοί τῆς Κίνας, μέ τήν καθοδήγηση τοῦ ὁδηγητῆ μας Μάο Τσέ-Τούνγκ καί τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας, πῆραν ἕνα καθαρό προσανατολισμό, καί ἡ ἀγωνιστική τους θέληση δυνάμωσε. Στούς κόλπους τοῦ ἐνιαίου λαϊκοδημοκρατικοῦ μετώπου, οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στίς τάξεις, ἀνάμεσα στά κόμματα καί τίς ὁμάδες ὅπως καί ἀνάμεσα στίς ἐθνότητες, οἱ σχέσεις πού εἶναι ἡ βάση τῆς διχτατορίας τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας δυνάμωσαν καί συνεχίζουν ἀκόμα νά δυναμώνουν.

Παράλληλα μέ τή γρήγορη ἀνάπτυξη τῆς πολιτικῆς συνείδησης καί τοῦ ὀργανωτικοῦ πνεύματος τῆς ἐργατικῆς τάξης, ὁ ἡγετικός της ρόλος στό κράτος καί στήν ἐθνική οἰκονομία μεγαλώνει μέρα μέ τή μέρα.

Ἡ ἀγροτική μεταρύθμιση πού θά τελειώσει αὐτό τό χειμώνα ἤ τό φθινόπωρο τοῦ ἐρχόμενου χρόνου χειραφετεῖ καί ὀργανώνει πολιτικά ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια ἀγρότες καί αὐτό μέ τή σειρά του ὁδηγεῖ στό πλάταιμα καί στή σταθεροποίηση τῆς συμμαχίας τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν, πού σημαίνει ἕνα καινούργιο πλάταιμα καί μιά νέα σταθεροποίηση τῆς βάσης τοῦ ἐνιαίου λαϊκοδημοκρατικοῦ μετώπου.

Αὐτή ἡ ἔκταση τοῦ ἐπαναστατικοῦ λαϊκοῦ κινήματος καί ἡ σοβαρή διαπαιδαγωγική δουριά προκαλοῦν βαθμιαίες ἀλλαγές στίς ἀντιλήψεις πολλῶν διανοουμένων. Ἀπαλλάσσονται ἀπό τήν ἐπίδραση τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καί τῆς φεουδαρχίας καί περνοῦν στό πλευρό τοῦ λαοῦ, περνοῦν ἀπ' τήν παλιά δημοκρατία, τήν ἀστική δημοκρατία, στή νέα δημοκρατία, ἀπό τίς ἀντιδραστικές ἀντιλήψεις γιά τόν κόσμο, στήν προοδευτική ἀντίληψη καί μεθοδολογία. Ὁ ἀριθμός τῶν προοδευτικῶν διανοουμένων μέρα μέ τή μέρα μεγαλώνει. Χαιρετίζουν τόν καθοδηγητικό ρόλο τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς θεωρίας καί τήν ὀργανική της προσαρμογή πού πραγματοποιήθηκε ἀπό τό σύντροφο Μάο

Τσέ-Τούνγκ, μέ τή συγκεκριμένη πραχτική τής κινέζικης επανάστασης καί διακηρύχουν τή θέλησή τους νά ύπηρετήσουν τό λαό.

Ἡ σωστή ἐφαρμογή τής πολιτικῆς πού ἐκτέθηκε στό κοινό πρόγραμμα σχετικά μέ τά δημόσια οἰκονομικά καί τήν οἰκονομία, καθώς καί τήν προοδευτική ἀναδιοργάνωση τής οἰκονομίας πού κληρονομήθηκε ἀπ' τήν παλιά κοινωνία, ἔχουν ὄχι μόνο στρεώσει τήν κυρίαρχη θέση τοῦ κρατικοῦ τομέα στήν οἰκονομία, ἀλλά συμβάλλουν παράλληλα στή σταθερή, γερή καί φυσική ἀνάπτυξη τής ἰδιωτικῆς βιομηχανίας καί τοῦ ἔμπορίου.

Πολλοί ἰδιῶτες βιομήχανοι καί ἔμποροι πού σ' αὐτούς πρέπει νά λογαριαστεῖ καί ἡ ἐθνική ἀστική τάξη, προσχώρησαν μέ τήν ἐλεύθερη θέλησή τους στό ἐνιαῖο λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο καί συμμετέχουν δραστήρια στήν πολιτική καί οἰκονομική ζωή τής χώρας.

II

Μετά τήν ἐγκαθίδρυση τής Λαϊκῆς Δημοκρατίας τής Κίνας, ἡ κεντρική λαϊκή κυβέρνηση, σύμφωνα μέ τό κοινό πρόγραμμα πού υἱοθετήθηκε ἀπό τό λαϊκό πολιτικό γνωμοδοτικό συμβούλιο τής Κίνας, κατάργησε μέ διάταγμά της τήν ἐθνική καταπίεση καί ἐφαρμέζει μιά πολιτική ἰσότητος δικαιωμάτων ἀνάμεσα στά ἔθνη. Ἀκόμα καί οἱ ἐθνότητες πού λευτερώθηκαν μόλις πρὶν ἓνα χρόνο καί κάτι, ἐνώθηκαν ἀδελφικά μέσα στή μεγάλη οἰκογένεια τῶν λαῶν τής πατρίδας μας. Τά φράγματα πού ὑπῆρχαν ἀνάμεσα στούς λαούς, σάν τόν ἀνταγωνισμό, τήν ὑποψία, τή διάκριση καί τή δυσπιστία, κληρονομιά τοῦ καταραμένου παρελθόντος, ἐλαττώνονται καί ἐξαφανίζονται σιγά-σιγά. Στά ἐδάφη πού κατοικοῦνται ἀπό ἐθνικές μειονότητες παραχωρήθηκε ἐθνική αὐτονομία κατά περιοχές. Στίς περιοχές αὐτές οἱ ἐθνότητες διαχειρίζονται οἱ ἴδιες τίς ἐσωτερικές τους ὑποθέσεις κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τής κεντρικῆς λαϊκῆς κυβέρνησης καί τῶν τοπικῶν λαϊκῶν κυβερνήσεων σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία τής πλειοψηφίας τῶν ἀντίστοιχων ἐθνοτήτων καί σύμφωνα μέ τίς μορφές πού οἱ ἴδιες διάλεξαν. Στίς περιοχές πού κατοικοῦνται ἀπό πολλές ἐθνότητες, συγκροτοῦνται δημοκρατικές κυβερνήσεις συνασπισμοῦ, μέ ἀναλογική ἀντιπροσώπευση ὅλων τῶν ἐθνοτήτων. Ἡ κεντρική λαϊκή κυβέρνηση παρέχει στίς ἐθνικές μειονότητες ὅλη τή δυνατή βοήθεια γιά τήν ἀνά-

5. Πῶς νίκησε ὁ κινέζικος λαός

πτυξη τῆς οἰκονομίας καί τοῦ πολιτισμοῦ, καθῶς καί γιά τήν κατάρτιση μεγάλου ἀριθμοῦ ἐθνικῶν στελεχῶν ἔτσι πού νά ἐξαλειφθεῖ σιγά-σιγά ἡ ἀνισότητα πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στίς διάφορες ἐθνότητες, ἀνισότητα πού πηγάζει ἀπό τίς ἱστορικές συνθήκες μιᾶς μακρόχρονης περιόδου.

Μπροστά στίς διάφορες ἐθνότητες τῆς χώρας μας μπαίνει τό καθῆκον τῆς πραγματοποίησης μιᾶς ἐθνικῆς δημοκρατικῆς ἐπανάστασης.

Μετά τήν καθιέρωση τῆς πολιτικῆς ἰσότητας τῶν ἐθνοτήτων στή χώρα μας, οἱ ἐθνικές μειονότητες θά εἰσαγάγουν προοδευτικά στά ἐδάφη τους δημοκρατικές μορφές διακυβέρνησης σύμφωνα πρός τίς ἐθνικές ἰδιομορφίες τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων καί τή δικιά τους πρωτοβουλία. Ἐπειδή τό περιεχόμενο τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας συνδυάζεται μέ τίς ἰδιαίτερες ἐθνικές μορφές, οἱ ἐθνικές μειονότητες ἔχουν τεράστιες προοπτικές ἀνάπτυξης.

Ἡ σημερινή πρόοδος τοῦ μεγάλου πατριωτικοῦ κινήματος ἀποτελεῖ τήν πιό συγκεντρωμένη ἔκφραση ἀνάπτυξης τοῦ ἐνταίου λαϊκοδημοκρατικοῦ μετώπου, πού εἶναι πρωτόφαντη σέ ἔνταση καί δύναμη. Τό κίνημα αὐτό ἀγκαλιάζει σήμερα ὅλο τόν πληθυσμό ἀπ' ὅλες τίς γωνιές τῆς χώρας μας, ἐνώγοντας τήν πλειοψηφία ὅλων τῶν στρωμάτων τῆς κοινωνίας μας καί ὅλων τῶν ἐπαγγελματιῶν κάτω ἀπό τή σημαία τοῦ πατριωτισμοῦ καί τοῦ ἀγῶνα ἐνάντια στήν ἰμπεριαλιστική ἐπίθεση. Κάτω ἀπ' αὐτή τή σημαία συγκεντρώνονται σήμερα ἄνθρωποι διάφορων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, ἄνθρωποι πού ζοῦν στίς πιό ἀπομακρυνμένες γωνιές τῆς χώρας μας, ὅλοι ἐκεῖνοι πού ὡς τά σήμερα δέν εἶχαν ἐνδιαφερθεῖ ποτέ γιά τά πολιτικά ζητήματα. Ἡ βαθιά ζωτικότητα αὐτοῦ τοῦ μεγάλου πατριωτικοῦ κινήματος πολύ καλά χαρακτηρίστηκε στό κύριο ἄρθρο τῆς «Ζεμινζιχπάου» («Ἐφημερίδα τοῦ λαοῦ») τῆς 1ης τοῦ Γενάρη τοῦ 1951: «Γιά τόν κινέζικο λαό, ὁ πατριωτισμός δέν εἶναι πιά σήμερα κάτι ἀφηρημένο. Γιά τόν κινέζικο λαό ὁ πατριωτισμός εἶναι σήμερα ὁ ἀγῶνας ἐνάντια στήν ἰμπεριαλιστική ἐπίθεση καί τό φεουδαρχικό ζυγό, ἡ ὑπεράσπιση τῶν καρπῶν τῆς λαϊκοδημοκρατικῆς κινέζικης ἐπανάστασης, ἡ ὑποστήριξη τῆς νέας δημοκρατίας, ὁ ἀγῶνας γιά τήν πρόοδο, ἐνάντια στήν καθυστέρηση, ἡ βοήθεια στούς ἐργαζομένους, ἡ ἐνίσχυση τῆς διεθνοῦς συμμαχίας τῶν ἐργαζομένων τῆς Κίνας, τῆς ΕΣΣΔ, τῶν λαϊκοδημοκρατικῶν χωρῶν καί τῶν ἐργαζομένων ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ πατριωτισμός, εἶναι ὁ πόθος γιά ἕνα σοσιαλιστικό μέλλον».

Χάρη στή διαπαιδαγωγική δύναμη τῶν τριῶν μεγάλων κινήματων—ἀντίσταση ἐνάντια στήν Ἀμερική καί βοήθεια στήν Κορέα, συντριβή τῶν ἀντεπαναστατῶν, πραγματοποίηση τῆς ἀγροτικῆς μεταρύθμισης—ἡ ἰσχυρή ἐπαναστατική ἐνότητα τοῦ κινέζικου λαοῦ παρουσίασε μιὰ πρωτόφαντη δύναμη καί σταθερότητα. Τά διάφορα κόμματα καί οἱ δημοκρατικές ὁμάδες, οἱ λαϊκές ὀργανώσεις καί οἱ δημοκράτες ὄλων τῶν στρωμάτων τοῦ πληθυσμοῦ, ἐκπληρώνουν τό δοξασμένο τους καθήκον, μέ τή συμμετοχή τους στά τρία αὐτά μεγάλα κινήματα καί μέ τή γενική ἐπαναστατική τους ἐνότητα.

Τά διάφορα κόμματα, οἱ δημοκρατικές ὁμάδες καί οἱ δημοκρατικές προσωπικότητες πού συμμετέχουν στό λαϊκό γνωμοδοτικό πολιτικό συμβούλιο τῆς Κίνας ἔχουν ὁ καθένας, ἄλλος μεγαλύτερη ἄλλος μικρότερη, μιὰ δοξασμένη ἀγωνιστική ἱστορία. Ὑστερα ἀπό τή σύγκληση τοῦ λαϊκοῦ γνωμοδοτικοῦ πολιτικοῦ συμβουλίου, διπλασιάζουν τίς προσπάθειες στούς διάφορους τομεῖς δράσης, γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ κοινοῦ προγράμματος. Δέν ὑπάρχει καμιὰ ἀμφιβολία ὅτι αὐτοί θά συνεχίσουν νά ἐκτελοῦν μαζί αὐτό τό δοξασμένο ἱστορικό καθήκον. Γιά τήν ἐκπλήρωση αὐτοῦ τοῦ ἱστορικοῦ καθήκοντος, τά διάφορα κόμματα καί οἱ δημοκρατικές ὁμάδες δέχτηκαν τήν πρόταση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας καί ἀποφάσισαν νά ἐργαστοῦν γιά τό πλάταιμα τῶν ὀργανώσεων τους προσπαθώντας νά συνενώσουν τά κατώτερα καί μεσαία στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, πού εἶναι στενά δεμένα μ' αὐτές τίς ὀργανώσεις καί εἶναι ἡ κύρια πηγή τῆς στρατολογίας τους. Δέν ὑπάρχει καμιὰ ἀμφιβολία πῶς αὐτό εἶναι ἀπόλυτα σωστό. Ἀπό δῶ βγαίνει, πῶς τά διάφορα κόμματα καί οἱ ὁμάδες μποροῦν νά πάρουν ἕνα μαζικό χαρακτήρα καθοριστικό καί ἀπαραίτητο γιά νά μπορέσουν νά παίξουν πιό δραστήριο ρόλο μέσα στό ἐνιαῖο λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο. Ἡ γενική πολιτική τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἀπέναντι στά διάφορα κόμματα, τίς δημοκρατικές ὁμάδες καί τίς δημοκρατικές προσωπικότητες, συνίσταται στό νά βοηθήσει νά ἐνωθοῦν καί νά ἀναπτυχθοῦν. Ἡ γενική αὐτή πολιτική συνίσταται ἀκόμα στό νά ἐξασφαλιστεῖ μιὰ σταθερή συνεργασία μέσα στό λαϊκό ἐπαναστατικό κίνημα καί νά πραγματοποιηθεῖ τό πρόγραμμα ἐθνικῆς ἀνοικοδόμησης, ἔτσι πού νά μπορέσει ὁ καθένας νά παίξει μέ ἐπιτυχία τό ρόλο του. Αὐτή ἡ γενική πολιτική τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἔχει κιόλας στερεώσει τήν ἐνότητα καί τή συνεργα-

σία ανάμεσα στα κόμματα, τις δημοκρατικές ομάδες, και τις δημοκρατικές προσωπικότητες.

III

Ἡ ἐπαναστατική πραχτική τοῦ κινέζικου λαοῦ στά ἑκατό τελευταία χρόνια καί ἰδιαίτερα στή διάρκεια τῆς νέας δημοκρατικῆς ἐπανάστασης, δηλαδή στήν περίοδο τῆς λαϊκοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης τῶν τριάντα τελευταίων χρόνων, ἔχει ἀπόλυτα ἐπιβεβαιώσει ὅτι χωρίς τή σταθερή ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τῆς πρωτοπορίας της, τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας, ἡ ἐπανάσταση δέ θά εἶχε νικήσει.

Ἡ σύντροφος Στάλιν ἔγραψε ὅτι «ὁ πρωτοβουλιακός καί καθοδηγητικός ρόλος στήν κινέζικη ἐπανάσταση, ὁ ὀδηγητικός ρόλος στήν κινέζικη ἀγροτιά πρέπει νά κρατηθεῖ ἀναπόφευγα ἀπό τό κινέζικο προλεταριάτο καί το κόμμα του» (Ι. Β. Στάλιν, «Οἱ προοπτικές τῆς ἐπανάστασης στήν Κίνα»).

Ἡ ζωή ἔχει ὀλοκληρωτικά ἐπιβεβαιώσει τίς θέσεις αὐτές τοῦ συντρόφου Στάλιν. Στήν ἱστορία τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τῆς σύγχρονης Κίνας ἡ μικροαστική καί ἡ ἐθνική ἀστική τάξη πῆραν μερικές φορές τήν ἡγεσία τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς κινέζικης ἐπανάστασης. Ὅπως ὅμως ἀκριβῶς ἀπόδειξε ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ, ἐξηγώντας τούς λόγους τῆς ἀποτυχίας τῆς σαραντάχρονης ἐπαναστατικῆς δουλειᾶς τοῦ Σούν Γιατ-Σέν «στήν ἐποχή τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἡ μικροαστική καί ἡ ἐθνική ἀστική τάξη δέ μποροῦν νά καθοδηγήσουν μέ ἐπιτυχία καμιά πραγματική ἐπανάσταση». («Ἡ διχτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας»). Ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἡ ἐθνική ἀστική τάξη τῆς Κίνας δέ μπορεῖ νά καθοδηγήσει τήν ἐπανάσταση, εἶναι ὅτι «ἡ κοινωνική καί οἰκονομική θέση τῆς ἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀδυναμίας της, τῆς ἔλλειψης καθαρῆς προοπτικῆς καί τόλμης. Ἐπί πλέον πολλοί ἀπό τούς ἐκπροσώπους της φοβοῦνται τίς μάζες».

Τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας, κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης, εἶναι μεγάλο κόμμα, ἕνα δοξασμένο καί δυνατό κόμμα. Ἀναγνωρίστηκε σάν ὁ πολιτικός καθοδηγητής ἀπό τούς λαούς τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων καί ἀπό τά διάφορα δημοκρατικά κόμματα τῆς Κίνας. Ἄν τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας εἶχε τόσο τεράστιες ἐπιτυχίες, ἡ τιμή ἀνήκει, κατά πρῶτο λόγο, στό μεγάλο ὀδηγητή τοῦ κινέζικου λαοῦ, τό σύντροφο Μάο-

Τσέ-Τούνγκ. Πάνω στη βάση της οργανικής προσαρμογής της θεωρίας του μαρξισμού-λενινισμού, στη συγκεκριμένη πραχτική της κινέζικης επανάστασης, ο σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ δημιούργησε και καθοδηγεί σήμερα το κομμουνιστικό κόμμα, το ένιατο λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο και το λαϊκοαπελευθερωτικό κινέζικο στρατό, που προέρχεται από τον Κόκκινο Στρατό των εργατών και αγροτών. Ο λαϊκοαπελευθερωτικός στρατός είναι το στήριγμα του ένιατου λαϊκοδημοκρατικού μετώπου και της δικτατορίας της λαϊκής δημοκρατίας. Η νίκη του ένιατου λαϊκοδημοκρατικού μετώπου και της λαϊκοδημοκρατικής επανάστασης θα ήταν αδύνατη χωρίς το λαϊκό απελευθερωτικό στρατό.

Σε διάφορες ιστορικές περιόδους, το ένιατο λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο της Κίνας, πέρασε σοβαρές δοκιμασίες και κάθε μεγάλη αλλαγή στην ιστορία επιβεβαίωσε την επιστημονική πρόβλεψη του συντρόφου Μάο Τσέ-Τούνγκ για την εξέλιξη της επανάστασης και την ανάπτυξη του ένιατου μετώπου. Ο Μάο Τσέ-Τούνγκ θεωρεί το ένιατο λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο σαν ένα γερό όπλο της λαϊκοδημοκρατικής επανάστασης της Κίνας, σαν ένα αναπόσπαστο κομμάτι της γενικής γραμμής και της γενικής πολιτικής του κόμματος. Διδάσκει παράλληλα ότι η νίκη της νέας δημοκρατικής επανάστασης στην Κίνα είναι αδύνατη χωρίς το πιο πλατύ ένιατο μέτωπο, που να αγκαλιάζει τη συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού της χώρας. Γι' αυτό ο σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ στο τελευταίο στάδιο του δεύτερου επαναστατικού πολέμου (1931-1934), πάλαψε αποφασιστικά ενάντια στον τυχοδιωχτισμό που λυμαινόταν τότε τα καθοδηγητικά όργανα του κόμματός μας, γιατί οι τυχοδιώχτες που ήθελαν ν' ανατρέψουν τα πάντα και που δέ θέλανε όμως το ένιατο μέτωπο, είχαν προξενήσει σοβαρές αποτυχίες στην επανάσταση. Ταυτόχρονα, όπως υπόδειξε ο σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ, και το πιο πλατύ ακόμα ένιατο μέτωπο που αγκαλιάζει τη συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού της χώρας, δε μπορεί να εξασφαλίσει τη νίκη, παρά όταν βασίζεται στη συμμαχία των εργατών και των αγροτών, όταν καθοδηγείται από την εργατική τάξη και το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας. Γι' αυτό το λόγο ακριβώς ο σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ πάλαψε αποφασιστικά ενάντια στους όπαδούς του Σέν Τού-Σού στο τελευταίο στάδιο του πρώτου επαναστατικού πολέμου (1927) και ενάντια στους συνθηκολόγους στο πρώτο στάδιο του αντιαπωγνικού πολέμου (1937-1938).

“Όλοι αυτοί οι τυχοδιώχτες είχαν τοῦτο τό κοινό: δέ στηρίζονταν στή συμμαχία τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν, δέν ἀναγνώριζαν τόν ὑπεύθυνο ρόλο τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν στήν ἐπανάσταση, δέν ἀναγνώριζαν τήν ἀνάγκη τῆς ἡγεμονίας τῆς ἐργατικῆς τάξης στήν ἐπανάσταση.

Στή διάρκεια τοῦ ἀντιϊαπωνικοῦ πολέμου, ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ καθόρισε τό καθήκον: «Νά ἐνισχύσουμε τά προοδευτικά στοιχεία, νά κατακτήσουμε τά μεσαία στοιχεία καί νά ἀπομονώσουμε τά ὑπέρ-ἀντιδραστικά». Ὁ Μάο Τσέ-Τούνγκ ἀνέπτυξε παράλληλα τήν ἀρχή «νά ἐνωθοῦμε παλαίβοντας, νά παλαίψουμε γιά νά ἐνωθοῦμε» μέσα στό ἐνιαῖο μέτωπο. Τελευταία, ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ ὑπόδειξε ξανά ἀνοιχτά ὅτι «γιά νά δυναμώσει τό ἐνιαῖο μέτωπο, εἶναι ἀπαραίτητο νά χρησιμοποιήσουμε τή μέθοδο τῆς κριτικῆς καί τῆς αὐτοκριτικῆς». Πρέπει καλά νά καταλάβουμε καί νά χρησιμοποιήσουμε αὐτό τό θαυμάσιο ὄπλο, πού μᾶς ὑπόδειξε ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-Τούνγκ.

IV

Ἡ σύνθεση τοῦ ἐνιαίου λαϊκοδημοκρατικοῦ μετώπου στήν Κίνα ἔχει τόσο πλατύνει πού σέ λίγο θ' ἀγκαλιάζει ὅλο τόν πληθυσμό τῆς χώρας, ἐκτός ἀπό τίς ἀντιδραστικές δυνάμεις. Σ' αὐτές τίς μόνιμες προσπάθειες γιά τήν ἐνίσχυση τῆς ἡγεμονίας τῆς ἐργατικῆς τάξης, γιά τό πλάτασμα καί τή σταθεροποίηση τῆς βάσης τῆς συμμαχίας τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν, τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας θά χρησιμοποιήσει ὅλα τά μέσα γιά νά κατακτήσει καί νά ἐνώσει ὅλες τίς μεσαίες τάξεις, καθώς καί τά στρώματα τῆς ἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης καί τῶν ἄλλων πατριωτικῶν στοιχείων.

Στούς κόλπους τοῦ ἐνιαίου μετώπου, ὑπάρχουν περιπτώσεις ὅπου δέν προσέχονται τά στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ καί τά στοιχεία πού εἶναι σχετικά καθυστερημένα μέσα στό λαό μας, ὅμως αὐτό δέν εἶναι σωστό, γιατί εἶναι ἓνα τμήμα τοῦ κινέζικου λαοῦ. Ἐμεῖς οἱ κομμουνιστές, πρέπει νά μάθουμε νά δουλεύουμε μέσα στά καθυστερημένα στρώματα καί μέσα στά καθυστερημένα στοιχεία τοῦ λαοῦ μας. Ταυτόχρονα, πρέπει νά χουμε μιᾶ θετική στάση ἀπέναντί τους, νά ξέρουμε νά τά διαπαιδαγωγοῦμε καί νά τά καθοδηγοῦμε μέ φρόνηση.

Τό περιεχόμενο τοῦ ἐνιαίου λαϊκοδημοκρατικοῦ μετώπου

ἔγινε τόσο πλούσιο, πού συνδέεται μέ ὅλες τίς πλευρές τῆς δου-
 λιάς στή χώρα μας, μέ τή δράση ὅλων τῶν κομμάτων καί δη-
 μοκρατικῶν ομάδων, ὅλων τῶν λαϊκῶν ὀργανώσεων. Γι' αὐτό ὄχι
 μονάχα ὅλες οἱ λαϊκές κυβερνήσεις, ὅλα τά κόμματα καί οἱ δη-
 μοκρατικές ομάδες, ἀλλά καί οἱ λαϊκές ὀργανώσεις πρέπει νά
 δόσουν μεγάλη προσοχή στήν πολιτική καί στή δουλιά τοῦ ἐνιαίου
 μετώπου. Γιά τούς κομμουνιστές πού θέλουν νά πραγματοποιή-
 σουν τό μεγάλο τους ἰδανικό, τόν κομμουνισμό, ἡ νίκη πού κέρ-
 δισε ἡ λαϊκοδημοκρατική ἐπανάσταση τῆς Κίνας καί τό ἐνιαίο
 λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο, δέν εἶναι παρά ἀφετηρία, ἕνα πρῶ-
 το βῆμα σ' ἕνα δρόμο ἀπό 10.000 λί. Στόν πρόλογο τοῦ Κομ-
 μουνιστικοῦ Μανιφέστου (γερμανική ἔκδοση τοῦ 1883), ὁ Ἐνγκελς
 τόνιζε ὅτι ἡ κύρια ἰδέα πού κυριαρχεῖ σ' ὅλο τό Μανιφέστο,
 εἶναι πώς ἡ ἐργατική τάξη θά μπορέσει νά καταχτήσῃ τή λευ-
 τεριά της μονάχα ὅταν, λευτερώνοντας τόν ἑαυτό της, λευτερώ-
 νει ταυτόχρονα καί ὅλη τήν κοινωνία.

Ὡστε γιά ν' ἀποχτήσῃ τήν πλήρη λευτεριά της ἡ ἐργα-
 τική τάξη τῆς Κίνας πρέπει, κατά πρῶτο λόγο, νά ἀναδιαπαι-
 दाγωγεῖται συνεχῶς γιά νά μπορέσει νά λευτερώσει καί νά ἀνα-
 διαπαιδαγωγήσῃ καί τίς ἄλλες δημοκρατικές τάξεις καί προπαν-
 τός τήν ἀγροτιά. Ἡ ἐργατική κινέζικη τάξη καθοδηγεῖ τήν ἀγρο-
 τιά στήν πραγματοποίηση τῆς ἀγροτικῆς μεταρύθμισης καί στήν
 ἐξαφάνιση τοῦ φεουδαρχικοῦ συστήματος ἰδιοκτησίας πάνω στήν
 γῆ. Μά αὐτό δέν εἶναι παρά τό πρῶτο βῆμα στό δρόμο τῆς
 ἀπελευθέρωσης τῆς ἀγροτιάς. Οἱ ἀγρότες θά ἀπελευθερωθοῦν
 ὀλοκληρωτικά μόνον ὅταν πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐκβιομηχάνιση τῆς
 χώρας καί ὅταν θά τοῦς δοθεῖ βοήθεια γιά νά περάσουν προο-
 δευτικά ἀπό τήν ἀτομική ἰδιοκτησία στή συλλογική, δηλαδή ὕστε-
 ρα ἀπό τή σοσιαλιστική οἰκοδόμηση τῆς βιομηχανίας καί τῆς
 γεωργίας.

Ἵστερα ἀπό τήν ἀπελευθέρωση τῆς μικροαστικῆς τάξης
 τῶν πόλεων καί τῆς ἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης ἀπό τό ζυγό τῆς
 ἐκμετάλλευσης καί τῶν περιορισμῶν πού εἶχε ἐπιβάλλει ὁ ἱμπε-
 ριαλισμός, ἡ φεουδαρχία καί ὁ γραφειοκρατικός καπιταλισμός,
 εἶναι ἀναγκαῖα μιά μακρόχρονη περίοδο γιά τήν ἀναδιαπαιδα-
 γώγησή τους.

Ὅσον ἀφορᾷ τήν ἐθνική ἀστική τάξη, ξεχωριστά ὁ σύντρο-
 φος Μάο Τσέ-Τούνγκ ὑπέδειξε: «Στό σημερινό στάδιο μποροῦμε
 νά πραγματοποιήσουμε μιά σπουδαία καί χρήσιμη διαπαιδαγω-
 γική δουλιά στίς γραμμές τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐθνικῆς ἀστι-

κῆς τάξεως. Πρὶν νὰ μπεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σοσιαλισμοῦ, δηλαδή νὰ ἐθνικοποιηθοῦν οἱ ἰδιωτικές ἐπιχειρήσεις, θὰ κάνουμε ἓνα καινούργιο βῆμα στὴ διαπαιδαγωγικὴ καὶ ἀναμορφωτικὴ μας δουλιὰ πάνω στὴν ἐθνικὴ ἀστικὴ τάξη» καὶ στίς ἄλλες δημοκρατικὲς τάξεις σύμφωνα μὲ τὸ εὐγενικὸ πνεῦμα αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος.

Στὴν πρώτη συνεδρίαση τοῦ λαϊκοῦ γνωμοδοτικοῦ πολιτικοῦ συμβουλίου, ὁ σύντροφος Λιού Σάο-Τσί δήλωσε:

«Ἡ πορεία τοῦ περάσματος τῆς Κίνας στὸ σοσιαλισμὸ πρέπει νὰ ξεκινήσει ἀπὸ τίς πραγματικὲς ἀνάγκες τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης τῆς Κίνας, πρέπει νὰ ξεκινήσει ἀπὸ τίς ἀπαιτήσεις τῆς τεράστιας πλειοψηφίας ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ. Καί, ὅταν ἔρθει αὐτὴ ἡ στιγμή, τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα πρέπει νὰ συμβουλευθεῖ ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα, τίς δημοκρατικὲς ὁμάδες, τίς λαϊκὲς ὀργανώσεις, τίς ἐθνικὲς μειονότητες καὶ τίς διάφορες πατριωτικὲς καὶ δημοκρατικὲς προσωπικότητες καὶ νὰ πάρει κοινὲς ἀποφάσεις. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Κίνας θὰ πρέπει ἐπίσης μελλοντικὰ νὰ βαδίσει πρὸς τὸ σοσιαλισμὸ χέρι μὲ χέρι, μ' ὅλους ἐκείνους πού θέλουν νὰ βαδίσουν πρὸς τὸ σοσιαλισμὸ».

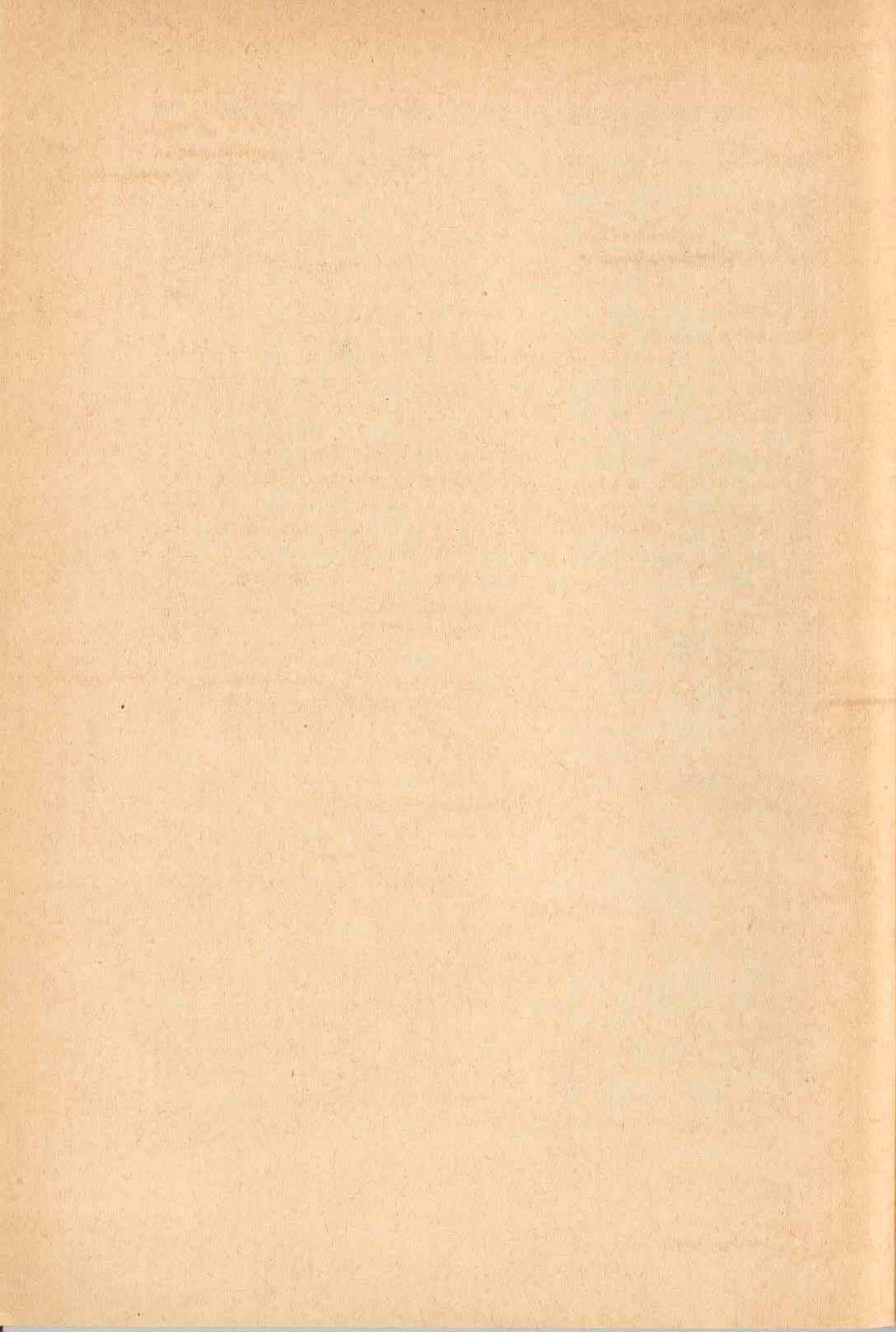
Ἡ νίκη τῆς μεγάλης λαϊκῆς ἐπανάστασης, τὸ δυνάμωμα καὶ ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἐνιαίου λαϊκοδημοκρατικοῦ μετώπου στὴν Κίνα θὰ ἐπιδράσουν ὄχι μονάχα στίς τύχες ὅλων τῶν ἐθνοτήτων στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Κίνας, ἀλλὰ καὶ στίς ἱστορικὲς τύχες ὅλων τῶν ἄλλων λαῶν, τόσο στὴν Ἀνατολή ὅσο καὶ στὴ Δύση. Ὁ συσχετισμὸς τῶν δυνάμεων ἀνάμεσα στὰ δύο παγκόσμια στρατόπεδα—τὸ ἐπιθετικὸ ἱμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο καὶ τὸ στρατόπεδο τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δημοκρατίας—ἔχει ἀκόμα περισσότερο ἀλλάξει μετὰ τὴ νίκη τοῦ κινέζικο λαοῦ. Ἔχει ἐπίσης ἐνισχύσει τὴν ἀγωνιστικὴ θέληση καὶ στεριώσει τὴν ἐμπιστοσύνη στὴ νίκη τῶν ἐργαζομένων ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ὅλων τῶν λαῶν τῶν ἀποικιακῶν καὶ ἐξαρτημένων χωρῶν.

Ἡ συμμαχία τῶν νικηφόρων λαῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης καὶ τῆς Κίνας εἶναι ἡ σταθερότερη ἐγγύηση τῆς εἰρήνης σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ὁ κινέζικος λαὸς ἀγαπάει φλογερά τὴν εἰρήνην. Θέλει νὰ συνεχίσει μὲ πάθος τὴν ἐργασία τοῦ μετασχηματισμοῦ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, μέσα σὲ εἰρηνικὲς συνθῆκες. Ταυτόχρονα ὅμως ὁ κινέζικος λαὸς ξέρει πολὺ καλά πὺς τὴν εἰρήνην δέν τὴν περιμένουν, ἀλλὰ τὴν καταχτοῦν. Ὁ ἀγῶνας ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ στὴν Κορέα, πού σ' αὐτόν παίρνει

σήμερα μέρος ο κινέζικος λαός, είναι αγώνας για την υπεράσπιση της νίκης του κινέζικου λαού, για την υπεράσπιση της πατρίδας μας, ενάντια στην επίθεση. Σύγχρονα, ο αγώνας αυτός είναι ο αποτελεσματικότερος αγώνας, για την υπεράσπιση της ειρήνης και της δημοκρατίας σ' όλο τον κόσμο. Κάτω από τη σημαία του πατριωτισμού και του αγώνα ενάντια στην επίθεση, ο ελευθερωμένος κινέζικος λαός δημιούργησε ένα αντιιμπεριαλιστικό παλλαϊκό μέτωπο.

«Αυτό το ενιαίο μέτωπο είναι τόσο σταθερό, γιατί διαθέτει ισχυρή θέληση και ανεξάντλητες δυνατότητες για να νικήσει κάθε έχθρο και να συντρίψει κάθε δυσκολία» (Μάο Τσέ-Τούνγκ: Λόγος στην έναρκτήρια συνεδρίαση της προπαρασκευαστικής επιτροπής του λαϊκού γνωμοδοτικού πολιτικού συμβουλίου). «Αν ο ιμπεριαλισμός δεν εγκαταλείψει τα επιθετικά του σχέδια, θα επιταχύνει αναπόφευγα το χαμό του και θα σαρωθεί από το πρόσωπο της γης. Κάτω από τη σημαία του μαρξισμού-λενινισμού, και με την καθοδήγηση του μεγάλου Μάο Τσέ-Τούνγκ, ο κινέζικος λαός θα βαδίζει πάντα μπροστά από νίκη σε νίκη.

^ο Από την εφημερίδα
«Γιά σταθερή Ειρήνη,
για τη Λαϊκή Δημοκρατία!»
ἀριθ. 27 (139) 6-7-1951.

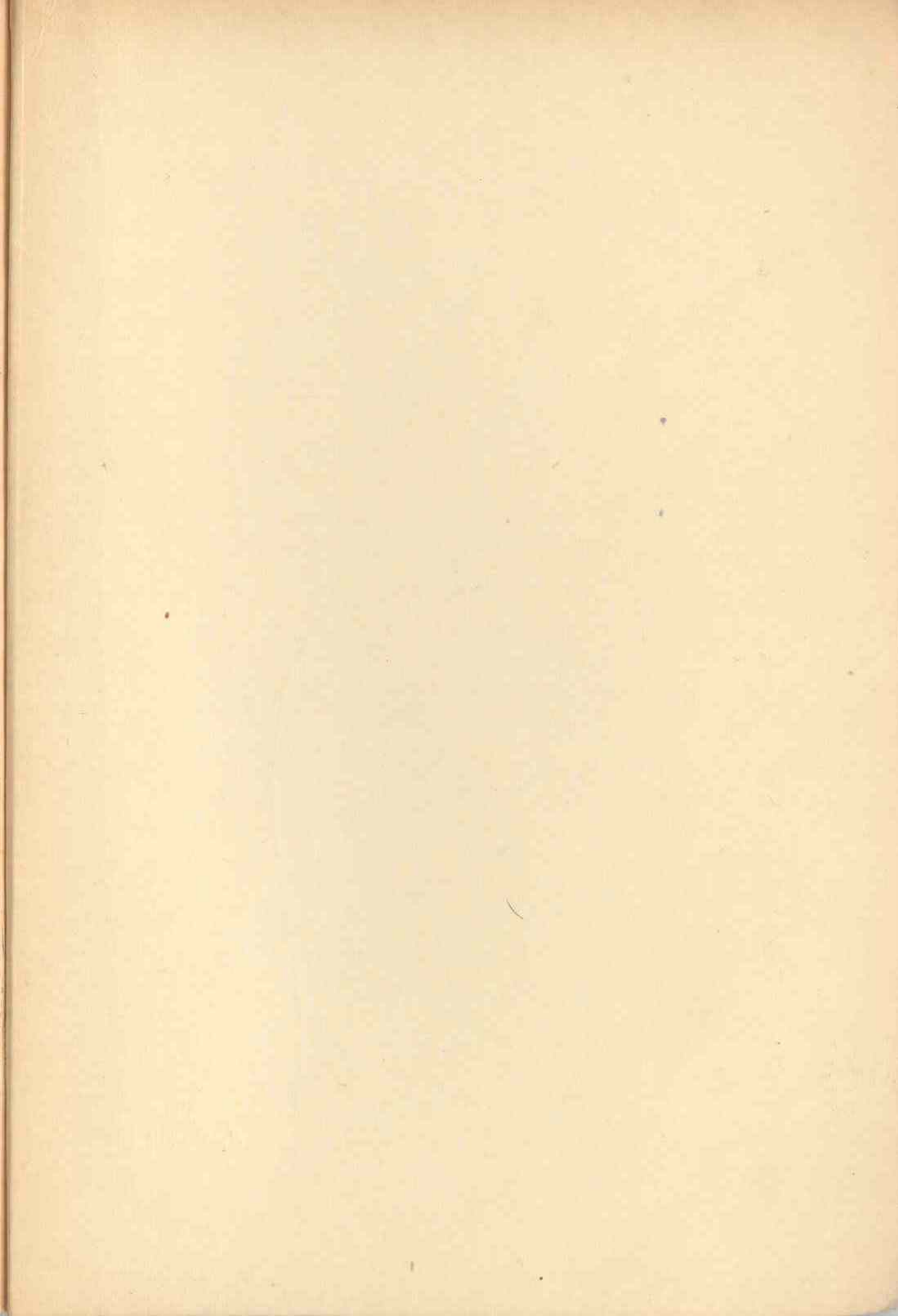

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<i>Σημείωση</i>	4
ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ: Ἡ δικτατορία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας	5
ΤΣΟΥ ΝΤΕ: Πῶς νίκησε ὁ κινέζικος λαός	21
ΤΕΝΓΚ ΓΙΟΥΝΓΚ: Τό κόμμα στόν ἀγώνα γιά τό χτίσιμο τῆς Νέας Κίνας	34
ΤΕΝΓΚ ΧΣΙΑΟ-ΠΙΝΓΚ: Οἱ στενοί δεσμοί μέ τίς λαϊκές μάζες εἶναι δοξασμένη παράδοση τοῦ Κόμματός μας	45
ΛΟΥ ΤΙΝΓΚ-ΓΙ: Ἡ διεθνής σημασία τῆς κινέζικης ἐπανάστασης	53
ΛΙ ΒΕΪ-ΣΕΝ: Τό ΚΚ τῆς Κίνας καί τό ἐνιαῖο λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο	62

ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ
ΤΟΥ 1951 ΣΕ 3000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ.

TIMH 2500 APX.